

ഗുണഭൂഷിണി

മുൻപ് 23 വയസ്സ്

16 Aug 1937

82

മുൻപ് 23 വയസ്സ്

187531

187531

ஆனந்தபோதனி

REGD NO

1190.

ANANDA

BODHINI

Vol. 23. பாரதி பத்திரிகை No. 23

1. கடவுள் மனம் ... 81
2. கல்வியின் திறன் ... 88
3. ஆதர்சனுக்கு ... 88
4. திருநாடு சம்பந்தம் ... 94
5. சின்னம்மை தேவியார் ... 97
6. கணபதியின் திறன் ... 100, 106
7. ஓசையார், வித்தை ... 110
8. வைத்தியம் ... 110
9. மாணவர் பகுதி ... 113
10. புலவர் எதுக்கையா—(பாட்டு) ... 118
11. விதியின் பயன்—(சிறு கதை) ... 119
12. பிரம்ம சூத்திரம் ... 126
13. தலைவி எழுதிய படம் ... 131
14. மனித வாழ்க்கையும், இராம விங்கரும் ... 137
15. விசித்திர விநோதம் ... 145
16. ஆசிரியர் குறிப்புகள் ... 149
17. மாயா விரோதி ... 154

இந்த
பதம்
வங்காளியம்
பொருளை எழுது

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரை சரித்திரமும், உபதேசங்களும்

நான்காம் பதிப்பு.

(ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், அவர் மனைவியாராகிய சாரதாமணி தேவியார் ஸ்ரீ விவேகானந்தர் ஆகிய ழுவரின் உருவப்படங்களுடன் சேர்ந்து, உயர்த்த நிலைக் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.)

சாரதாமணி தேவியார் சரித்திரமும் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்த்த நிலைக் கடிதங்கொண்டனபட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூ. 1-12-0

ஸ்ரீ வருஷங்களுக்கு முன்னர் கல்சத்தாலிலே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் உருவெடுத்தார் போன்று தோன்றி, சகல வேதாந்தங்களிலும் துருவாகியும் ஓதாதணர்ந்து, அறியாப் பருவத்திலேயே உலகப் புகழைப் பெற்றது, அரிய அற்புதங்களை யெல்லாம் செய்து பேரின்பத்தை யடைந்த மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரை உலகத்தில் பெரும்பான்மையும் எல்லோரு மறிவர். அமெரிக்கா, ஐரோப்பா முதலிய அன்னிய நாடுகளுக்கும் சென்று, ஆங்காங்கே, 'இத்தமதமே அழிவற்ற மதம்' என்று அனைவரும் பிரமிக்கப் பிரச்சிக்கப் பரிந்து, இத்த மதக் கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆங்காக்குள்ள பலர் மனதிலும் பருவித்து, அவர்களிற் பலரை இத்தமதத்தில் சேர்த்து, திரு குவியலுஞ் செய்தவர்த ரூன மிஹமாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்த கவாமிகளுக்கு இத்த ஸ்ராமகிருஷ்ணரே குருசிரியர். இவ்வளம் அவர்க்கும் துவர் குருவாயிருந்தனரென்றால் இவருடைய மதியை அனலிடறகரிதா மென்பதைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ? இவருடைய துறவைப்பற்றிய சரித்திரமோ கிசவும் அற்புதமானது. இவருக்குத் தெரியாமல், இவருடைய தோத்திலே ஒரு ராணயத்தைக் கொண்டு எவரோடும் தொடரால் அத்தப் பணவிகழத்தில், அருவருப்புகொண்டு, இவர் உயர்ப் அப்பொழுதே தடிக்குமாம். இவ்வொருத்தினாலேயே இவ்வளம் மனதில் அமைவைய ஊக்குணரலாம். இன்னும் இவர் செய்த அற்புதப் புகழ்க்கதை எத்தனையோ உண்டு. இவர் என்னுள் எழுதப் புகழ்க்கத் தெரியாதவா ரிருந்தும் உயர்த்த ரூனமார்க்கத்தை யுணர்ந்து தாம் அனுஷ்டித்ததொரு நன்மிகழ்புகளுக்கும் அளிதில் வினங்கும்படி தத்த உதாரணங்களை அறிவிப்பற்பல விதமாக உபதேசித்திருக்கின்றார். அனைபெய்தலாம் பத்தி, ரூனமும் மெய்யும் முதலிய பெயரீய விதபுகளை யெல்லாம் கலபமரக் விளக்கி விளக்கியுமவைகள். அனைத்தைப் பார்ப்போரும் சேட்போரும் அறிவத்தபேதவகா யிருந்தாலும், எவ்விதவா யிருந்தாலும் தங்கள் மடமும் சீக்கிர உடனே ரூனமார்க்கத்திற் பிரவேசித்த சந்தி யடைவரக்கொண்பதில் சந்தோமெயில்லை. மேல்காட்டு ஐடகாரிகமானது வகர்க்க வந்தும் பாலிசகவா பத்தியும், ரூனமும் குறைந்தவரும் இக்கொடிய கவிதாவதில் இத்தகைய ஓர் அவதார பருஷர் தோன்றி, பிரபஞ்ச மயக்கம் அறிவத்தபதற் கணுகவனாபப் பெருகுவரும் பற்பல துறன வந்துக்கனிதும், வந்துக்கனிதும் மிதை செலுத்தாது, சர்வ சங்க பரித்தியாகஞ் செய்து விடுவெயரிவை எவரும் பாப்பியுமவா அச்சரியமென்பதை எவருகறிவர்.

பொதுணி ஆய்வு,
செ. 187 மதாரம்
187531

ம்களும், அகப்பொருள் துல்களின் கருத்துகளும், தேச தத்துவ சாஸ்திரம்
இன், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அறிவு
நிபந்தனையும், காகரம், தெலுங்கு, சன்னடம், மராட்டி, அராபி, இத்தம்சாஸ்திரம்,
மார்வி, இம்மில்லிஷ், பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச துல்க
ளின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அந்நி
ர்த்ருப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் மடம்
இளம், வயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை
களாக அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலுள்
மடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான
நினைவு மனம்புரித்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை
க்கு இன்னவித மனங்கொள்வதான அனுசரித்தால்தான் அவ்வற்ற ஆனந்தமுற்ற
அந்நிய சந்தினைப் பெற்று லீலித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து
நிலைவுகத்தில் அடைப வேண்டிய இன்பத்தையும், மறமை இன்பத்தையும்
அடைவார்கள். இந்நூல் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

இதே தேனுக்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எங்கே
உபயோகித்து ஆனந்தம்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அநு
பிக்க வேண்டும்?” என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களே! கலாணத்தத்தை
விரும்பும் சுகோதா சுகோதரிகளே! “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சித்
தின்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை ‘ஆனந்தபிரதி’
ஆபீஸில் தமிழ்நாட்டுச் சுவாமிசுவரின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விநியோகித்
தவாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமைபான தமிழ்ப் புத்தகம்;
இதைப் படித்த ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந்
நூலுள் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு பேராணந்தத்தை அடைவலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா காவியமில்
கதிரத்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துரமம் கண்டிப்பம்,
மன, மரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்த
ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் நேர்
வானுடையதாயுள்ள அம்புளும் என்னும் கதிரியின்போக்கு மிகவும் கேட்க
கூடுதலும், கடைமியில் கல்குணர்வுபெற்று சித்திரத்தி சாந்தமடைவது எம்
கோருக்கும் சிந்தை நீதியைப் போதிக்கும். எனிய இனிய கடைமியில் அருள்
கட்டது. அநேக நீதிசொடங்கியது; அறிவு விரும்பிக்கு சிவந்த ஓர் மொத்தி
வும் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இனிய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எம். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மலென் என்னும் சந்தாபாயகன் முதலில் ஆனந்தசந்தரி. இந்
தும் மானத மணக்கிருன். இவனோ கணவனை மதியாத மாராதரி, சித்
தின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி
கொடு நீலியாடி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைத்து
கிட்டான். தர்மலென் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல்
கொண்ட கோடல்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இனிய ஜமீன்தாரணி
அவனை உன்னப்படன் மணக்கிருன். இவனோ கற்பின் அணிகலம், சொத்
தின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், சிறையுடைமை கண்ணை,
விரை தெய்வம். கணவனைக் கட்டினவனை மதித்தவன். தர்மலென் முதல் மனை
விகைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆராய்ச்சு
வான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதிக்க
தும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன்
சித்தானந்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைமியில் ஆனந்தசந்தரி திடீரென்று
ஒரு நாள் தோன்றி தன் கட்டைக்குத் தக்க தண்டினையைத் தானே ஏற்று
தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட தீன் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தான்.
இதில் இருவித மாதர் கடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித சித்திரி
கை தென்றிய எனிய இனிய கடைமியில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும்
சுடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை
கவசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமாத் துருதிநாதிபுரணி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோட்சத்தையை அநு
பும் பொருட்டிற் கருணாநிதியாகிய கடைமன் அருளிய தேவதீர்த்த உத்தியோகம்
களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல துறவீன இயற்றி விருத்திசெய்தனர். இந்நூ
லுள் தாண்டவராய கவாசிகள் இயற்றிய கைவல்ய வசனமும் ஒன்று.
இதன் கடை செய்துனாலேயும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில்
கவசித்தனரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.
இதனால் முத்தி மாரக்கத்தை எவரும் சற்குணவல்லி. விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பட்டி. 187, மதராஸ்.

ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு விலை ரூ. 1-8-0.

இம். எ., எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர் எம். ஆன்முசுத்தா முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், நிறைந்த அமைப்புகளோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இவ்விவரங்களுக்குமேல் தீக்கு காசுதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிற காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

மற்றவர்களுக்கும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரிதா களுக்கும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் நிறைந்த 16-ஆப்போன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாகியிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.

ஆதலின், அத்தகையவர்கள் கற்றுக்கொள்வதற் குதலியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய கோதாமுறை தலாகிய இது பலர் வேண்டுமோவெனவக வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சொந்தையுடன் படிப்பவர்கள் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்கவும் அனுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் கடிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-களில் இப் புத்தகத்தின் உதவியுடன் கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறிவிறையில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தானே கவனமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளாதீர் மார்ட்டுக்கெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

இதில் இதுவரை வெளிவராத தான பாடமுறைகளெல்லாம் வெளிவரப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ரூபாய் வரையிலுள்ள பட்டிக் கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் எப்படிக்கிற விதிகள், அக்கிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் நிறைவாக விளக்கி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

பெட்டகம்,

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை ரூபா 1.

க ற் கோ ட் டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான காவல் எந்தவகையிலும் சஞ்சலமில்லாத தொடர்ச்சியாக விரைவில் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து மது சந்தானேஷ் களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று மனமுறை கோட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய காவல்களை விரித்துள்ள எம் தமிழ் காட்டார்க்கு இக்காவலில் கவனமையும் அழகிய கதைப் பேரக்கையும் எம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய காவல்களும் இதுவே தலை நிறைந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சஞ்சலமாகச் சீரே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த காவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூண்டாக வைத்துக்கொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவாட்சி கீழ்க்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான காவல் எனலாம். இதில் தேசப்ரபுடமடைந்த சில உயர்ந்தவர்களுடைய வந்தனர்கள் தலை மறைத்து விரிக்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்திலும் விரைவில் எல்லாம் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொனாத கிண்குறையும் சொகந்ததையும் வீரசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத உயர்க்களும் துணிக்ரமான வீரச் செயல்களும், தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு விவரத்தில் ஆடவருக்குச் சமமாய் எடுத்து கொள்ளச் சந்தியுடையவர்களாகியும் வீரர்களென்பதை எங்கு விளக்கும். இக் கதைபின்னரே முக்கிய விசேஷமாக, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய எடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு விதமான அந்தாட்சியோடு புக்கிருக்கின்றன.

இது தெளிவான இனிய கதையில், ஆக்கங்கு காம் உணர்வுகூட்டுகிற ஒவ்வொரு விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிச் காட்டி அருமையுடையது. இதில் தலாசிரியர் திருவருகப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதார்களுக்கு

விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, செ. 167, மதராஸ்.

தயாராகிவிட்டது !

தயாராகிவிட்டது !!

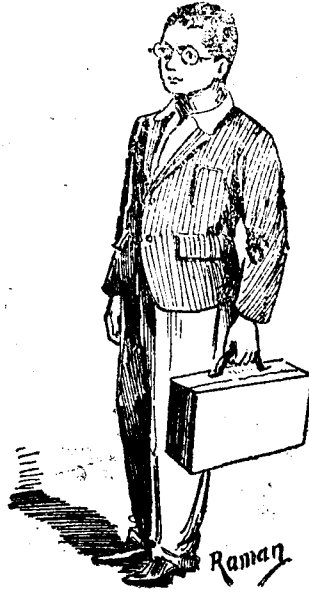
**நீங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த 3-ம் பதிப்பு
தமிழ் மெட்ரீரியா மெடிகா**

என்னும்

அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA.

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய் க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்து களைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிட வேண்டுமென்பதை இந்தநூல் நன் ருகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரி தும் உடைய ஒருவரால் எழுதப் பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்க னுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்துகொள்ளவும் இந்தநூல் மிகவும் உபயோகப்படும்.

இது டபிள் கிரௌன் 1x16 பக்க அளவில் 470 பக் கங்களுக்குமேல் கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோ பைண்டு செய்தது. இதன் விலை ரூ. 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ
ஓம்
பாப்பிரஹ்மணே நம :

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" திருவள்ளுவர்.—

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	புதிதான	ஆவணிமீ	கட	பகுதி
23	1937	ஆகஸ்டுமீ	16	2

கடவுள் வணக்கம்.

பெருமையிற் சிறுமை பென்னெடு ஆனந்தபோதினி
பிறப்புஇறப்பு அறுத்தபே ரொளியே
கருமையின் வெளியே கயற்களை இமவான்
மகள்உமை யவர்களை கண்ணே
அருமையின் மறைநான்கு ஒலமிட்டு அரற்றும்
அப்பனே அம்பலத்து அமுதே
ஒருமையில் பலபுக்கு உருவிகள் ருயைத்
தொண்டனேன் உரைக்குமாறு உரையே.

(1)

கோலமே மேல வானவர் கோவே
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை காயகா எங்கள்
காலகா லாகாம நாசா
ஆலமே யமுதுண்டு அம்பலஞ் செம்பொன்
கோயில்கொண்டு ஆடவல் லானே
ஞாலமே தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் அணுகுமா நணுகே.

(2)

நீறு அணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறு அணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறு அணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய் அம்பலத்து அரசே
எறு அணி கொழுஎம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமாறு இசையே.

(3)

அரும் பொருள் விளக்கம்

1. (இ-ள்.) பெருமையாகவும், சிறுமையாகவும், பெண்ணாகவும், ஆணாகவும் இருந்து, அடியேனது ஜன்ன மானங்களை யொழித்த பாஞ் சோதியே! கருமையாகிய இருளின் இடைவெளியே! இமயபர்வத ராஜ னின் திருக்குமாரியாகிய கயற்கண் பார்வதியின் துணைவனே! அருமை வாய்ந்த நான்கு வேதங்களும் முறையிட்டுக் கோஷிக்கும் உலகத் தன் னையே! திருச்சிற்றம்பலத்தில் நடனமாடும் அமிர்த சொரூபனே! கைத் தன்மையில் பல பேதங்களாய்ப் புகுந்து யாவற்றிலும் ஊடுருவி நின்ற பெரு மானாகிய உன்னை அடியேன் எவ்வாறு புகழ்வது? கூறியருள்வாயாக.

இருவினையுத்தால் ஆன்மாக்களுக்கு வரும் ஜன்னமானங்களை அறவே ஒழித்தருள்பவன் இறைவனே யாதலால், “என் பிறப்பு இறப்பு அறுத்த பேரொளியே” என்று கூறினார். சந்தான குரவர்களில் ஒருவராகிய அரு ணந்தி சிவாச்சாரியார் தமது ‘சிவஞானசித்தியாரில்,

“சிவஞ்சத்தி நாதம்வந்து சதாசிவன் திகழும்சகன்
உவந்துஅருள் உருத்திரன்தான் மால்அயன் ஒன்றின்ஒன்றாய்ப்
பவந்தரும் அருவ(ம்) நால்இருகு உருவ(ம்)நால் உபயம்ஒன்ற(ம்)
நவந்தரு(ம்) பேதம்கை நாதனே நடிப்பன் என்பார்”

என்று கூறியுள்ளபடியே, திருமாளிகைத் தேவரும், இர்பாட்டில் “ஒருமை யில் பலபுக்கு உருவினின்றும்” என்று இறைவனின் அபேதத் தன்மையை விளக்கியருளினார்.

2. (இ-ள்.) அழகுப் பிழம்பே! தேவர்க்கரசனே! பண்பும் அடை யாளமும் அற்ற ஒரு குணக்குன்றே! காலகற்பமே! கங்காதேவியின் தலைவா! அடியேங்களுடைய உயிர்க்கு எமனா யிருப்பவனுக்கு எமனே! மன்மதனை எரித்த முனிவா! நஞ்சை யமுதாக அருந்திச் சிதாகாயத்தைத் தனது கண்கசையாகக் கொண்டு நடனஞ் செய்யும் நடராஜனே! பிரபஞ் சமே தானாக இருப்பவனே! தனியனாகவுள்ள எனக்கு நல்லயோகியாக வுடைய உன்னை அடியேன் எவ்வாறு அடைவது? நீயே என்னை வந் தடைவாயாக. (எ-று)

ராஜஸம், தாமஸம், சாத்வீகம் ஆகிய முக்குணங்களில் இன்ன குண முடையவன் என்றோ, இன்னவருவினன் என்றோ இறைவனை அளவிட்டுக் கூற முடியாததலால், “குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே!” என்றார்.

3. (இ-ள்.) திருநீறு தரித்த பவனமே! போன்றவனே! நெற்றி யின் நடுவில் நேத்திர முடைய அழற்பிழம்பே! வெவ்வேறுகிய அழகை யுடைய உலக போகப் பொருள்களா யிருப்பவனே! யோக வெள்ளமே! மகாமேருவை வில்லாக வுடைய வீரர்தி வீரா! கங்கா நதியைச் செஞ் சடையில் தாங்கிய எங்கள் அற்புத நடனஞ் செய்யும் அரசே! அழகிய கண்க சைபக்குத் தலைவனான நடராஜப் பெருமானே! ரிஷபக் கொடி தாங்கிய எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவனே! உன்னை அடியேன் எவ்வாறு பாடிப் பராவ் வது! அதை உபதேசித் தருள்வாயாக. (எ-று.)

சிவபெருமான் செம்மேனியம்மான் ஆகையால் ‘பவனக் குன்றமே’ என்றும், ஊழிக் காலத்தில் அண்டபுனங்களை யெல்லாம் கணத்தில் சாம் பராக்கும் சம்மார மூர்த்தியாதலால் ‘நெருப்பே’ என்றும் உவமித்தார்.

கல்வியின் இலட்சியம்

“நான் கல்வி என்று சொல்லும்போது குழந்தை கள், பெரியவர்கள் ஆகியவர்களுடைய மனம், உணர்ச்சி இவற்றில் சிறந்ததாக உள் ளதை விகசிக்கச் செய்வதையே குறிப்பிடு மென். எழுதப் படிக்கத் தெரிவதோடு கல்வி யின் குறிக்கோள் நின்றவிடவில்லை. அது கல்வி கற்பதின் ஆரம்ப நிலை கூட ஆகாது. அது ஆண் பெண் இரு பாலார்க்குங் கல்வி போதிப்பதற்கான சாதனமாகவே இருக்கும். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் கல்வி கற்ற தாகாது.

“மது தேசம் கல்வியில் மிகவும் பிற்போக்காக இருக் கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மது தேசத்தாருக்கு இது சம்பந்தமாகச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியுமென்று நம்ப முடியாது. இந்த வேலைத்திட்டம் நிறை வேறும் விஷயம் பணத்தைப் பொறுத்ததாக இருப்பின், இந்தத் தலைமுறையில் இதனை நிறைவேற்ற முடியாது. எனக்கு கிற் மாண யோசனைகளைக் கூறும் திறமை இல்லை என்று பிறர் சொன் னால் கூட அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் செலவுக்குத் தன் னைக் கட்டிக்கொள்ளக் கூடியதாகக் கல்வி இருக்க வேண்டு மென்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

“இதனை குழந்தைகளுக்கு உபயோகமுள்ள கைத்தொழில் களை ஆரம்ப முதலே போதிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும். பயிற்சி பெற ஆரம்பிக்கும் சமயத்திலிருந்தே குழந்தைகள் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய இயலுமாறு செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடமும் தனது செலவுக்குப் பிறரை நம்பி யிராமல் தன் னைத்தர்ப்பே நம்பி பிடுக்கவேண்டுமானால், அது உற்பத்தி செய் யும் பொருள்களை பெல்லாம் சர்க்காரே வாங்கிக் கொள்ளவேண்

டும். அம் மாதிரியான கல்வி முறையில் மனதையும் ஆத்மாவையும் பூணமாக வளர்ச்சி செய்ய முடியுமென நம்புகிறேன்."

என்று மகாத்மாகாந்தி "ஹரிஜன்" பத்திரிகையில், "கல்வி"யைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

நம் தாய் நாட்டில் தற்போது இருந்துவரும் கல்வி முறை மிகவும் பிற்போக்கு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. கல்வி கற்கும் மாணவர்களை அது கடைதேற்றுவதாக இல்லை; ஒன்றுக்கும் உபயோகமற்ற பரிதாப நிலையில் அவர்கள் திண்டாடுகின்றனர். இவ்விரங்கத்தக்க நிலைதான் மகாத்மாகாந்தி, ஸர். ராதாகிருஷ்ணன், கனம் ஸ்ரீ நிவாஸ சாஸ்திரி போன்ற பெரியார்களைக் கவலை கொள்ளச் செய்திருக்கிறது. தற்போதைய கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அவர்கள் நாட்டின் முக்கிய பிரச்சினைகளுள் ஒன்றாகக் கொண்டு அதற்குப் பரிகாரத் தேட தீர்க்காலோசனையுடன் முயன்று வருகிறார்கள்.

கல்வி கற்பதன் நோக்கமே வாழ்க்கைக்கு உதவி புரிவதாயிருக்க வேண்டும். ஜனசமூகத்துக்கு வேண்டிய சேவையைப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும். ஆகவே, கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை ஒன்றாகவே கருதிச் சில அறிஞர்கள் கூறி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந் நோக்கத்தின் தத்துவத்தைச் சரியாக அறிந்து கொண்டால், கல்வி விஷயத்தில் கீழ் நாட்டுக்கும், மேல் நாட்டுக்கும் அதிக வித்தியாசம் ஏற்படாது. ஆனால், கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் தான் வித்தியாசம் காணப்படும். அந்தந்த தேச நிலைமைக் கேற்றவாறே கல்வி போதனை முறை அமையவேண்டும். இந் நோக்கோடு கவனித்தால், மேனாட்டுக் கல்வி முறை நமது இந்தியாவுக்குப் பொருந்தாது என்பது புலப்படும்.

கல்வியை ஓரளவுக்குக் கற்று முடிந்ததும் பொது வாழ்வில் தங்கள் தங்களுக்குரிய ஸ்தானத்தை வகிக்கத் தயார் செய்து கொள்வதே மாணவர்களின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இவ் வகையில் அவர்களுக்கு உதவுவதே-அவர்களைத் தகுதியற்றவர்க ளாக்குவதே-ஆசிரியர்களின் இன்றியமையாக் கடமையாகும்.

பண்டைக்காலத்துக் கல்வி இவ் வகையில் தான் மாணவர்களைத் தயார் செய்து வந்தது. நமது தாய் நாடாகிய பாரத தேசத்தின் வழங்கிவந்த கல்வி மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் பயிற்சி யளித்து வந்தது. உலக வாழ்க்கை, ஞான வாழ்க்கை எனும் இரு துறைகளிலும் மாணவர்களைத் தேர்ச்சி பெறச் செய்து வந்தது. அந் நாளில் ஆசிரியர்கள் உலக நூற் கல்வியையும், அறிவு நூற் கல்வியையும் ஒருங்கே மாணவர்களுக்குப் போதித்து வந்தனர். ஆனால், நம் இந்தியாவில் உலக வாழ்க்கைக்குரிய கல்வியை அவ்வளவாகப்

போற்றாது, ஞான நூற் கல்வியையே அதிகமாக வளர்த்து வந்தனர் என்ற வெளி நாட்டாரும், நம்மவரில் ஒரு சிலரும் கூட அதை ஒரு குறைபாடு கூறி வருகின்றனர். இக் கொள்கை உண்மையானதல்ல; தவறாகும். முற்காலத்தில் மாணவர்களுக்கு உலக நூற் கல்வியின் பல துறைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல; கணித நூல், வான நூல், தருக்க நூல், பூத பெளதிக நூல், அரசியல், ஓவியம் முதலிய கலைகளும் போதிக்கப்பட்டன. இவ் வுண்மை சாந்தோக்கிய உபநிடதம் போன்ற பழைய உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய பல கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் பலர் அந் நாளில் இருந்து வந்தார்கள். ஆனால், பிற்காலத்து, இத் துறைகளில் அறிவை வளர்க்க இயலாது போமாறு சில நிகழ்ச்சிகள் இந்திய நாட்டுச் சரித்தரில் ஏற்பட்டமையால், அத் துறைகளில் நமது முன்னேற்றம் தடைப்படலாயிற்று. ஞான நூற் கல்வியோ நம்மவரது வாழ்க்கைக்கு உபரிய அமைந்திருக்கின்றமையால், அதை விட்டு விலக அவர்களால் முடியவில்லை. இக் காரணத்தினாலேயே இந்தியாவில் இன்றளவும் ஞான உணர்ச்சி கெடாது இருந்து வருகிறது. அன்றியும், இதுவே நம்மிடையே சமூக உணர்ச்சியைப் பாதுகாத்து வருகிறது; நம் நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றாகப் பிணைத்து வருகிறது. நமது அரசியல் வாழ்க்கையிலும், சமூக வாழ்க்கையிலும் நமக்குப் போதிய வசதிகள் மட்டும் கிடைக்குமாயின், இந்தியா அறிவு நூற் கல்வியில் முதன்மை பெற்றிருப்பதே போன்று, உலக நூற் கல்வியிலும் முன்னணியில் இருந்துவரும் என்பது திண்ணம்.

தற்காலக் கல்வி முறையில் முற்காலக் கல்வியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் ஓரளவேனும் கிடையாது. மேலும் பல குறைகள் காணப்படுகின்றன. தற்காலக் கல்வி முறையிலுள்ள மிகப் பெரிய குறையாதெனில், சித்தையை இழந்திருக்கும் நிலையேயாகும். தன்னம்பிக்கையை இழக்கச் செய்யும் கல்வி உண்மையான கல்வியாகாதன்றோ?

போதனை முறையிலும் தற்காலக் கல்வி மிகவும் பிற்போக்கானது. தற்காலக் கல்வி போதனை முறையில் தக்க மாறுதல்களும், திருத்தங்களும் ஏற்பட வேண்டும். நம் நாட்டில் மேனாட்டுப் போதனை முறைகளே பெரும்பாலும் பின்பற்றப் பட்டு வருகின்றன. அதுவும் மேனாட்டில் புதிய முறை பொன்று புழுந்த பழைய முறை கழிந்த போது அப் பழைய முறையைப் புகழ்ந்த நம் கல்வியிலாகா அதிகாரிகள் பின்பற்றுகிறார்கள்.

"மேனாடுகளில் ஆரம்ப காலத்தில் காலியான ஓரிடத்தில் செங்கல் நூல் சுண்ணாம்புக் கொண்டு ஒரு மாளிகை கட்டுதல் போன்றது போதித்தல் என்ற கருத்து பரவி யிருந்தது. பிறகு, மாணவனது மனம் காலி மனையை ஒத்ததல்ல என்று புலப்பட்டதும் அடுத்தபடியாக சிற்பி முறை போற்றப்பட்டது. சிற்பி பொருவன் ஒரு கல்லின்

கண் தான் நினைத்த உருவத்தைச் செதுக்கித் தோற்றமித்தல் போன்றது, மாணவனுக்குக் கற்பிப்பது என்று கருதப்பட்டது. பின்னாலில் சிறுவர்களது உள்ளம் கல்லைப் போன்று உயிற்ற தொன்றல்ல என்ற உணர்ச்சி எழுந்தது. ஆகவே, உயிருள்ள செடிகளுக்கு நீரும் உணவும் இட்டு வளர்ப்பது போன்று கல்வி புகட்டுதல் வேண்டும் என்று அறிந்து அம் முறையைக் கையாண்டனர். இக்கருத்தே இன்றுவரை நிலைத்துள்ள அபிப்பிராயமாகும்." ஆனால் இதுவும் பிழைபட்ட கருத்தாகும்.

"தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மார்தர்க்கு
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு."

என்பது திருவள்ளுவரது வேதவாக்கு. இதுதான் உண்மையானது. உண்மையில் கல்வி கற்பித்தல் மணற்கேணியைத் தோண்டிதலுக்கு ஒப்பாகும். இதுவே மிகச் சிறந்த போதனமுறை யாகும். மனிதனது உள்ளத்தினுள்ளே வாய்ப்பொ அறிவு புதைந்து கிடக்கிறது; அதைச் சிறிது தோண்டியதும் அறிவு முகிழ்க்கிறது. அறிவு பிறரால் ஒருவனது உள்ளத்துப் புகுத்தப்படுவதன்று; உள்ளிருந்து ஊறி வெளிவருவதே அறிவாகும். இவ்வுண்மையை யுணர்ந்து நம் நாட்டில் கல்வி முறை போதிக்கப்பட்டு வருமாயின், நாம் உலக வாழ்க்கையில் எல்லா நலங்களும் பெற்று உன்னதவாழ்வு நடத்துவதோடு அல்லாது ஆன்மார்த்த லாபத்தையும் எளிதில் அடையப் பெறுவோம் என்பது நிச்சயம்.

கடைசியாகச் சொன்ன உயரிய போதன முறையை நன்குணர்ந்தவர்கள் நமது பெரியோர்கள். அக் காலத்து குருகுல வாசம் மிகச் சிறந்த நிலையில் இருந்ததற்கு இதுவே காரணமாகும். குருகுல வாசத்தில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் மணிகளாய் விளங்கினார்கள். இக் குருகுல வாசத்தின் மேன்மையை ஆங்கிலம் பயின்ற போற்றோர்கள் சிலர் இப்போதுதான் உணர்ந்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் சென்னையில் நடந்த சென்னை சர்வகலாசாலை பட்ட மளிப்பு விழாவின்போது மாணவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்த சென்னை மெடிகல் கலாசாலை பிரின்ஸிபால் டாக்டர் ஏ. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் கூட தமது பிசங்கத்தில் பழைய குருகுலவாச முறையைப் பாராட்டிப் பேசி யிருக்கிறார். "உபாத்தியாயர்கள் பழைய காலத்திய குருமார்கள் மாதிரி இத்தேசத்திய இளைஞர்களை உருவாக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் பட்டம் பெற்றவர்கள் விவசாய அபிவிருத்திக்கான மார்க்கங்களைத் தேடவேண்டும்" என்று கூறி யிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

டாக்டர். லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தமது பிசங்கத்தின் கடைசியில் மாணவர்களுக்குக் கூறிய புத்திமதி ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய தவசியமாகும்.

"எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பட்டதாரிகளாகிய நீங்கள் அனை

வரும் நல்ல பிராஜைகளாக இருக்கவேண்டும். இப்போது நீங்கள் ஒரு புதிய சகாப்தத்தின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிறீர்கள். தேசத்தின் நலனும், பொதுமக்களின் சேஷமும், முன்னேற்றமும், உங்களுக்குப் பிரதானமாகத் தோன்றினால் பொது இயக்கத்தில் நீங்கள் மும்மாமாக ஈடுபடுவீர்கள். தேசத்தின் ஒவ்வொரு பிராஜையும் உங்களுடைய சகோதரன் எனவும், அவரவர்களின் வாழ்க்கைகளை உருப்படுத்திக் கொள்வதில் அவர்களுக்குச் சமமான வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நீங்கள் கருதுவீர்களாயின், சாதி மத வித்தியாசமும், பிறப்பு, பணம், அந்தஸ்து ஆகியவைகளால் ஏற்படும் வேற்றுமையும் ஒழிந்து விடும். எல்லோரும் தெய்வத்தின் முன்பு சமம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்தால் சர்வகலாசாலைப் பயிற்சி உங்களுக்குப் பயனளிக்கும் வித்தியாசங்களை அலட்சியஞ் செய்து ஒற்றுமையை வற்புறுத்துவதிலும், தற்போது பயன்ற பழையமையான பழக்கங்களை அறவே நீக்குவதிலும் தான் உண்மையான தேசபக்தி இருக்கிறது. தற்போது இவ்வுலகில் விரோதமான லட்சியங்கள் காணப்படுகின்றன. பலாத்காரமே மதிக்கப்பட்டு வருகிறது. கபீட்சத்திற்கும், திரவிய லாபத்திற்கும் குறுக்கு மார்க்கம் போதிக்கப்படுகிறது. தேசங்களுக்குள் ஒற்றுமையையும், அமைதியையும் கொணர்ந்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தை ஆரம்பிக்க நீங்கள்தான் அவசியம். அப்போதுதான் நமது இந்திய சாம்ராஜ்யத்திற்குள் துரோகியும், வெளியே பகைவரும் இருக்க முடியாது. அப்போதுதான் இந்த இந்திய சாம்ராஜ்யம் இதர மேடைகளுக்கு நிகராக விளங்கும். அப்போதுதான் உலகில் தீமை புரிபவர்களின் சக்தி அடங்கும். பிறகு தான் உலகத்தில் சமாதானம் நிலை நாட்டப்பட்டு மக்களுக்கு நிலையான சுகம் ஏற்படக் கூடும்."

இப் புத்திமதி இச் சமயத்தில் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்று வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை.

"வாழ்க்கைப் பேரில் முன்னணியிலிருந்து வெற்றிபெறப் பொருத்தருத் துணைபுரியாத கல்வியும், ஒருவனது ஒழுக்கத்தைப் பண்படுத்திச் சீரியதாக்காத கல்வியும், பொதுமக்களது நலத்திற்காகத் தன்னலத்தைப் பலியிடும் தியாக புத்தியை ஏற்படுத்தாத கல்வியும் கல்வி பெறும் பெயர்க்குரியன வாருமா?" என ஒரு சமயம் சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியிருக்கிறார். ஜன சமூக நலனுக்காகப் பாடுபடும் தேசிய அரசாங்கமே இத்தகையதான கல்வி முறையை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே இப்போது நாட்டில் அதிகார பதவியை ஏற்றிருக்கும் காங்கிரஸ் மந்திரிகள், மகாகனம் பூநிவாச சாஸ்திரிகள் கேட்டுக் கொள்வதுபோல் ஜன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு உகந்த வழியில் கல்விமுறையில் தகுந்த மாறுதல்களை ஏற்படுத்திக் கல்வியின் இலட்சியத்தைக் கைகூடச் செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

ஆனந்தனுக்கு வாழ்த்து

(கரணவாய்-அரசினர் தமிழ்க்கழகம்
பண்டிதர்-திரு. த. பொ. கார்த்திகேசு அவர்கள்.)

வேண்பா.

காரேமும் பூவிற் கண்ணியஞ்சேர் பத்திரிகை
சீரோறுஞ் சென்னையிற் றுன்செனித்துப்—பேரோறுந்
தானஞ்செய் மாழனியாந் சாயிமுதல் தந்த
ஆனந்த போதினியே யாம்.
ஆமிதற்கு ஆண்டு ஆனதுமூன் றேடிருபான்
நாமிதனை நன்கு நவீனறிடுவோம்—பூமிதனிற்
பேரறிவைக் கூட்டிப் பெருகொளியைச் சேர்ப்பிக்கும்
நேரறிவை நாமடைவோம் நன்று.
நின்றிலங்கும் ஆனந்த! நீடுழி வாழியரோ!
என்று மென்றாழையே நிகர்த்து—நன்றுவந்து
திங்கடொறு மெங்கரத்துற் றின்னாநீர்த் தின்புடனே
பங்கமிலா தெங்கும் பரந்து.

II

ம-ஈ-ஈஸ்ரீ ஆனந்தபோதினி ஆசிரியருக்கு எழுதும் கடிதம்.

அன்புள்ள ஐயா, எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துகள் உரியதாகுக. தற்
போது நமது ஆனந்தனுக்கு 22 வருடம் கழிந்து புது வருடம் பிறந்திருப்
பதைப்பற்றி நான் சந்தோஷிக்கிறேன். வாழ்க நம் ஆனந்தன்! பத்திரிகை
யுலகிற்கே நமது தமிழ்நாட்டில், முதன்மையானது தங்கள் “ஆனந்த
போதினி” என கூறலாம். இதற்கு பின்னர் புற்றீசல்போல் தமிழ்நாட்டில்
அனேக பத்திரிகைகள் தோன்றின. பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் மறைந்
தன. ஆனால் நம் “ஆனந்த”னே வளர்பிறை சந்திரன்போல் வருடா வரு
டம் அபிவிருத்தியடைந்து வந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஜனங்
களை மகிழ்வித்து வருகிறது. ஜாதி, மத பேதங்களைக் கவனிக்காமல் தமிழ்
ர்களுக்கு நன்மையே புரியவேண்டும்; தமிழ்மொழி வளர்ச்சி யடைய
வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டது. சமய வேற்றுமைகளும், சாதி,
மத பேதத்தைப் பாரட்டாமலும் யாவருக்கும் பொதுவாக தொண்டு புரிவ
தில் “ஆனந்தன்” தலைமை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. உயர்ந்த முறையில் ஆட
வரும், பெண்டிரும், சிறுவரும், சிறுமியரும் படித்து இன்புறத் தக்கவாறு
வெளி வருவது தங்கள் பத்திரிகை ஒன்றே. உள்ளத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும் உருக்கமான சிறு கதைகளும், இராமாயணம், மணிமேகலை, சிலப்
பதிகாரம் முதலான புராதனமான நூற்களில் உருக்கமான பகுதிகளுக்கு
விளக்கவுரை, பதவுரை முதலியவைகளை எழுதி யாவரும் அறியும்படி
எழுதுவதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். மாணவர் பகுதியில் இங்கிலாந்து
தேச சரித்திரத்தைத் தகுந்தவிதமாக தற்காலத்திற் கேற்றவாறு நமது
இந்தியாவின் நிலைமையும் இடை இடையே சேர்த்து எழுதுவதைப் பற்றி
மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

சிறுவரும் சிறுமிகளும் உவகைகொள்ள ஆத்திரூடி நீதி வாக்கியங்
களுக்கு பதவுரை கருத்துரை எழுதுவதைப்பற்றி ஆனந்த மடைகின்

திருஞான சம்பந்தர்

—... கருவி —

(பண்டிதர்-சே. இராமசாமிப் பிள்ளை.)

உலகில் இருளும் ஒளியுங் கலந்தே யிருக்கிறது. ஆயினும் ஒளி
சுடர்விட்டால் தான் இப்பரந்த உலகம் தேஜோமயமாய்க்
காணப்படுகிறது. இருள் கலிந்த காலத்து உலகமே பாழடைந்து போகி
றது. ஆகவே இந்நிலவுலகிலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கு ஒளி மிக இன்றியமை
யாததாய் வேண்டப்படுகிறது. அவை ஒளியினால்தான் உயிர்வாழ்கின்றன.
பிரபஞ்சத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து அதனோடு உறவாடுகின்றன. இவ்வொளி
யில்லாது இருள் மிகுந்திருக்குங் காலத்து அவை படும் பாட்டை—தமொற்
றத்தை—என்னென்று வருணிப்பது! ஜீவராசிகள் படும் பரிதாப நிலையைக்
கண்டதான் இறைவன் சூரியன், சந்திரன் ஆகிய இரு கோள்கள் வாயிலாக,
உலகுக்கு ஒளியை அருளியிருக்கிறான்.

சூரிய, சந்திரனொளி உலகுக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாததோ, அது
போலவே, ஆன்மாக்களுக்கு—அதாவது உயிர்களுக்கு அறிவாகிய ஒளி
இன்றியமையாததாகும். உலகில் எவ்வாறு இயற்கையாக இருள்

றேன். தொடர் நாவல்களோ படிக்க சுவாரஸ்யமா யிருப்பதோடு அடுத்த
மா த சஞ்சிகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் வண்ண மிருக்கிறது. மனிதர்
களுக்கு இன்றியமையாதது தேகசுகம். அதற்கு சுகாதார சம்பந்தமான கட்
டுரைகளும் வைத்திய பகுதியும் அமைந்திருக்கிறது. கவிதைகளோ மன
திற்கு ரமயத்தையும் ஆறுதலையும் அளிக்கிறது. பொருளாதார நூல்
எழுதுவதிலும் யாவருக்கும் பிரயோஜனமுண்டு. அறிவிற்கு சிறந்த அறிஞர்
கட்டுரைகளும் விஞ்ஞான சம்பந்தமான கட்டுரைகளும் தங்கள் பத்திரி
கையில் வெளிவருகிறது. தங்கள் பத்திரிகை இன்பக் களஞ்சியம். மன
திற்கு ஆறுதலை அளிக்கும் சஞ்சீவி. கட்டுரைகளும், கதைகளும் கவிதை
களும் நிறைந்த ஆனந்த பொக்கிஷம். இத்தகைய ஆனந்தனுக்கு தாங்கள்
வருட முழுவதும் சந்தாவாக ஏற்படுத்தி யிருப்பது மிகவும் குறைவான
தொகை ஒரு ரூபாய் மட்டுமே சுயநலம் கருதாது தமிழர்களுக்கு தொண்டு
புரிவதையே தனது நோக்கமாக கொண்ட நமது செல்வன் ஆனந்தனை
தமிழ்மக்கள் ஆதரிக்க முன்வரா திருப்பரோ! ஆனந்தபோதினி பிரசு
ரர்த்தரையும், அதனை அலங்கரிக்கும் கட்டுரையாளர்களையும் அதன் அருமை
தெரிந்து ஆதரிக்கும் அன்பர்களாகிய வாசகர்களையும் எல்லாம்வல்ல ஜக
தீசன் காப்பாற்றுவாராக.

தங்கள் அன்பன்,

பி. நாச்சிமுத்து.

நிறைந்திருக்கிறதோ அதுபோல, ஆன்மாக்களுக்கும் இயற்கையாக அறியாமை என்னும் இருள் உண்டு. இவ்வுயிர்கள் யாதேனும் ஒரு உடம்பைத் தரித்தற்கு முன் கேவலாவஸ்தையில், அறியாமை இருளில் கண்ணில்லாக் குழந்தைகளைப்போல் கட்டுண்டு தவித்துக் கொண்டிருக்கும். கருணையே உருவமான கடவுள் மாயையாகிய ஒளியை அவைகளின் மீது வீசி, அம்மாயையின் உதவியால் தது கரண புவன போகங்களைத் தந்து அறிவு விளக்கமுறச் செய்கிறான். அறிவாகிய ஒளிதான் உயிர்களை உலகிலும் ஆனந்தத்தோடு வாழச் செய்து—அதாவது உலகில் அதுபவிக்க வேண்டிய இன்ப துன்பங்களை யெல்லாம் அதுபவிக்கச் செய்து—கடைசியாக ஆண்டவனையும் அடையச் செய்கிறது. இத்தகைய அறிவைத்தான் ஞானம் என்றும் வழங்குகிறார்கள். ஆகவே, இவ்வறிவு தொடர்பு—ஞானசம்பந்தம்—பெற்ற மனிதன்தான் இவ்வுலக சம்பத்துகளை மட்டுமல்ல; மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தையும் பெறுவான் என்று நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆற்றிவுடைய மக்கள் ஞான சம்பந்தம் பெற்றால்தான் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய பேறுகளைப் பெறமுடியும் என்ற உண்மையை உலக மக்களுக்கு உணர்த்த தோன்றியவர்தான் சைவ சமயாசாரியர்களில் முதல்வராகிய திருஞான சம்பந்தப் பெருமானாவார். இஞ்ஞானசிரியாது வரலாற்றை ஊன்றி நோக்குபவர்களுக்கு நாம் எடுத்துக் காட்டும் உண்மை புலனாகாமல் போகாது.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளுக்கு சகல சம்பத்தையுந் தரத்தக்கதாகிய ஞானசம்பந்தம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? என்பது ஒரு பெரிய அற்புத வரலாறாகும். திருஞான சம்பந்தர் சோழவன நாட்டிலுள்ள சோழிப் பதியில் சிவபாத விருதயருக்கும் பகவதியம்மையாருக்கும் திருமைந்தராய் அவதரித்தார். அவரது மூன்றாவது வயதில் தந்தையாரோடு திருக்குளத்துக்குச் சென்றார். அங்கு சிவபாதவிருதயர் நமது பிள்ளையாரைக் கரையீதிருந்திவிட்டுக் குளத்திலிறங்கிக் குளிக்கலானார்.

இதனிடையே நமது பிள்ளையார், ஏதோ எண்ணமெழ கைகளைப் பிசைந்துகொண்டு கண்களில் நீர் ததும்ப, அழகிய செவ்விதழ் துடிக்கப் பொருமியழுதார். அவ்விதம் அழத் தொடங்கியவர், திருத்தோணியப்பரது கோயில் சிகரத்தை நோக்கி “அம்மே! அப்பா!” என்று அழைத்த வண்ணம் அழலானார். இச்செய்கையை, தெய்வக் கவிஞர் சேக்கிழார்,

“தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ, சாரும் பிள்ளைமை தானே?”

என்று அதிசயித்துப் பாராட்டுகிறார். பால்மணம் மாறும் பாலகன் அழுதால் எவருக்குத்தான் மாயமாகாது! கருணாமூர்த்தியான சிவபெருமான் இதைக் கண்டு வானாவிருப்பாரா? பிள்ளையாரின் குதலைமொழி செவியில் விழுந்ததும், பார்வதி தேவியாரோடு அவர் எழுந்தருளினார். பின்னர், ஈசன் தேவியைப் பார்த்து பிள்ளையாருக்குப் பாலூட்டும்படி ஏவினார். தந்தையன்புக்கு தாயன்பு இளைத்ததா என்ன? தேவியார் திருவருளே உருவானவ ரல்லவா! எனவே, அம்மையார் பிள்ளையாரை யணுகி, கருணையோடு கண்ணீரைத் துடைத்து தான் பொற் கண்ணமொன்றில் கொண்டு வந்த ஞானப்பாலை யருந்துமாறு செய்கார். எவ்வளவுக் கொடுமைகள்

உமாதேவி அளித்த சிவஞானத்து இன்னமுதை யுண்டதனால் பிள்ளையார் திருஞானசம்பந்தர் ஆகி அதையே தமது சிறப்புப் பெயராகக் கொண்டார்.

பிள்ளையார் ஞானப்பாலருந்திய அற்புத நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார்,

“யாவருக்குத் தந்தைதாய் எனும்இவர் இப்படியளித்தார்
ஆவதனால் ஆளுடைய பிள்ளையா ராய்அகில
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவில்தனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்.”

“சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஒங்கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்”

“எப்பொருளும் ஆக்குவான் ஈசனே எனும் உணர்வும்
அப்பொருள்தான் ஆளுடையான் அடியார்கள் எனும்அறிவும்
இப்படியால் இதுவன்றித் தம்மிசைவு கொண்டுஇயலும்
துப்புரவுஇல்லார் துணிவு துகளாகச் சூழ்ந்துஎழுந்தார்”

என்னுஞ் செய்யுள்களால் விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்.

உலகமே இன்னதென அறியாப் பச்சிளங் குழந்தை சிவஞானத்தைப் பெற்றதனால், மெய்யுணர்வடைந்து, அண்ட புவன தத்துவங்களையே யல்லாது, இவற்றிற்கெல்லாம் தனிப்பெருந் தலைவனாகிய முழுமுதற் பெருங்கடவுளையும் அறிந்தார். தந்தை ஸ்ரீநாஞ் செய்துவிட்டு வந்து, மகன் வாயினின் நெழுமுகம் பாலைக் கண்டு திடுக்கிட்டு, “எச்சில் மயங்க உனக்கு இப்பாலை யருந்தியது யார்?” என்று கேட்டபோது திருஞானசம்பந்தர், பிரம விஷ்ணுக்களுக்கும், வேதாகமங்களுக்கும் எட்டாத விழுப்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தம் கைவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி உன் நிறைந்து பொழிந்தெழுந்த உயர்ஞானத் திருமொழியால்,

“தோடுடைய செவியன் விடையேறினார் துவெண்மதிருடி
காடுடைய சுடலைபொடிபூசி என்உள்ளி கவர்கள்வன்
எடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந்து எத்தஅருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரம்மேலிய பெம்மான இவன்அன்றே!”

என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடி, பிரமபுரத்துறை பெம்மான்தான் தம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து ஞானப்பாலூட்டி ஆட்கொண்டருளினான் என்று எடுத்துக் கூறினார். இதைக் கேட்டு சிவபாதவிருதயர் திகைத்துப்போனார் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ! மூன்று வயது பச்சிளம் பாலகன்—வாய் நிரம்பா சொற்களைக் குழறிக்குழறிப் பேசிப் பெற்றோரையும், மற்றோரையும் மகிழ்விக்கும் நிலையிலுள்ள மதலை—இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டிப் பாட்டுப் பாடுவதென்றால் யாருக்குத்தான் வியப்பை யுண்டாக்காது? நாமும் இந்நிகழ்ச்சியைப் படிக்கும்போதும் கேட்கும்போதும் எல்லாம் இறும்பூது எய்துகிறோமல்லவா! இயற்கை வாதிகள் ‘இது பொய்க்கதை’ என்று கூறி

வாதாடுகின்றனர்! “யாவர்க்கும் முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ!” என்ற பெருந் தத்துவத்தை யுணர்ந்தவர்கள், “சுன் செயல் இதுபோலும்” என்று சிவபாத விருதயர் மனந்தேறியதுபோல், தேறுதலடைவர்.

ஞானசம்பந்தம் ஏற்பட்ட காலத்து—ஞானங் கைகூடிவிட்டால்—சர்வ சித்திகளையும் பெறலாம்; பல அற்புதச் செயல்களையுஞ் செய்யலாம்; மோட்சத்தையும் எளிதில் எய்தலாம் என்று துவக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டோமல்லவா! அதுபோன்றே, நமது ஆளுடைய பிள்ளையார் சிவஞானங் கைவரப் பெற்றபின்னர், பல பதிகங்களுக்கு சென்று பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டி, உலக மக்களுக்கு இறைவன் உண்மையையும், அவனையடையும் நன்னெறியையும் தமது தேவாரப் பாடல்கள் வாயிலாக எடுத்து உப தேசிக்கலானார். அவைகளையெல்லாம் விரித்தெழுதுவதெனின், இவ்வேடு அடங்காது. ஆகவே, திருஞான சம்பந்தர் தமது வாழ்க்கையில் நடத்திக் காட்டிய முக்கியமான அற்புதங்களைமட்டும் இங்கெடுத்துக் கூறுவோம். அவை வருமாறு :—

1. திருப்பாச்சிலாச்சிரமம் என்னும் ஊரில் கொல்லிமழவன் என்னும் அரசனின் புதல்வியுடைய முயலக வியாதியை “துணிவளர்” என்னும் பதிகம் பாடிப் போக்கியருளினார்.

2. திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் தம்முடனிருக்கும் திருக்கட்டத்தார்க்கு வந்த சுரப்பினியை “அவ்வினைக்கிவ்வினை” என்ற திருநிலைண்ட பதிகம் பாடித் தீர்த்தார்.

3. திருமருகல் என்னும் ஊரடைந்தகாலத்து சிவபிரான் முன்னிலையில் கதறி யழுதுகொண்டிருந்த ஒரு வணிகமங்கையின் கையறுநிலையை மாற்றவேண்டி பாம்பு தீண்டி இறந்த அவளது காதலனை உயிர்பெற்றெழுச் செய்தார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்,

“சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலருங் கழனி
உடையாய் தருமோ இவள்உள் மெலிவே”

என்று ஆரம்பித்துப் பாடிய பதிகம் ஒதுவார் உள்ளத்தை உருக்குவதாகும்.

4. பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியார், மந்திரி குலச்சிறையா ஆகியவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, திருஞான சம்பந்தர் மதுரைமாநகர் சென்று தாம் தங்கியிருந்த மடத்துக்குச் சமணர் இட்ட தீயை ‘பையவே’ சென்று பாண்டியற்கு ஆகவே’ என்று பாண்டிய மன்னன்பால் எவிலார். அதன் பயனாக, அம்மன்னனுக்கு ஏற்பட்ட சூர நோயைத் தீர்த்தார். “வாழ்க அந்தணர்” என்னும் பதிகத்தில், “மன்னனும் ஓங்குக” என்று பாடி மன்னனது கூனை நிமிர்த்தார். அரசனை மயக்கிவைத்திருந்த சமணர்கள் இவரை வாதுக்கழைக்க, அதற்கு உடன்பட்டு, அன்னவாதம் புனல்வாதம் முடலியன் செய்து எண்ணூரம் சமணர்களையும் வென்றார் பாழ்பட்டிருந்த பாண்டிநாடு முழுதும் சிவமணம் பெருகச் செய்தார்.

5. திருவோத்தூர் என்னுமிடத்தில் அன்பர் வேண்டுதலுக்கிரங்கி, ஆண் பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கினார்.

6. திருமயிலையில் அரவந்தீண்டி யிறந்த பூம்பாவையின் எலும்பை அவளது தந்தை சிவநேசர் என்பாரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, கபாலிச் சுரத்தில் “மட்டிட்ட புன்னை” என்னும் பதிகம் பாடிப் பழையபடி பெண்காக்கினார். இவ்வற்புதம்தான் திருமயிலை அறுபத்துமூவர் திருவிழாவின் போது “அங்கம்பூம்பாவையான வைபவம்” என்ற பெயரோடு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இச்சமயம் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய,

“மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலை
கட்டுஇட்டங் கொண்டான் கபாலிச்சுரம் அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திரபல் கணத்தார்க்கு
அட்டுஇட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்”

என்று தொடங்கும் பதிகம் மிகுந்த பக்திச் சுவை வாய்ந்ததாகும்.

கடைசியாக, திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் தமது பதினாறுவது வயதில் பெற்றோர் உற்றார் விருப்பத்திற் கிணங்கியும் உலக ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும், திருநல்லூரில் நம்பாண்டார் நம்பி என்னும் பெரியாரின் திருமகளைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டார். பிறகு அவர் சுற்றத்தாரும், அடியார்களுஞ் சூழ்ந்து தமது மனைலியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமணக்கோலில் யடைந்து,

“கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில்
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடலரே தொண்டர்
கல்லூர்ப் பெருமண மேய நம்பானே”

என்ற பதிகத்தைப் பாடி, செம்பொற் சோதியின் அருட் சோதியில் இரண்டறக் கலந்தார். அவரது அருளால் திருமணத்துக்கு வந்திருந்தார் அனைவரும் சோதியில் கலந்தனர்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் மெய்ஞ்ஞானங் கைவரப் பெற்றமையால் தம் வாணலில் பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியதோடு, நினைத்த மாதிரத்தில் தமக்கும், தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் முத்திப் பேற்றை அடையும்படி செய்தாரென்றால், அறிவுச் செல்வம் அல்லது ஞானப் பொக்கிஷத்தின் மகிமையை என்னென்பது! எனவே, காமும் அவ்வித மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற முயலவேண்டுவது அவசியமல்லவா! ஞானசம்பந்தம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் நமக்குக் காட்டிச் சென்ற சம்புத்திர மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகி, இம்மை, மறுமை, வீடு ஆகிய அனைத்தையும் அளிக்கவல்ல மெய்ஞ்ஞானச் செல்வத்தைப் பெற இறைவனை நோக்கித் தவங் கிடப்போமாக.

சின்னம்மை நோய்.

ஒட்டுவாரொட்டி வியாதிகளிலெல்லாம் மிகச் சாதாரணமானது சின்னம்மை நோய் என்பது. இந்த நோய், அநேகமாக, ஒரு ஆளுக்கு ஒரு தடவை தான் வரும். மூன்று வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும் அந்த வயதுக்கு மேற்பட்ட பலவீனமான பிள்ளைகளுக்கும் இந்த நோய் வரும். சில கேஸ்களில், உயிருக்கு ஆபத்தாக முடியும். மாணத்தை விளைவிக்கும் ஒட்டுவாரொட்டி வியாதிகளில் சின்னம்மை வெகு உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கிறது.

பெரும்பான்மையான ஜனங்களுக்கு எப்படியும் ஒரு தடவையாவது சின்னம்மை காணுமாகையால், அதைத் தடுக்க முயலுவதிலே பிரயோஜனமில்லையென்று சிலர் எண்ணலாம். ஆனால் ஒரு சங்கதி. உங்களுடைய குழந்தை இப்பொழுது நல்ல ஆரோக்கியமாக இருக்கலாம். அதனால் அதற்கு சின்னம்மை வார்ப்புமேற்போது, இல்லேசாகத்தான் வார்ப்புமென்று யார் சொல்லக்கூடும்? நீங்கள் வேண்டுமென்றே, அல்லது அலகழியமாகவோ உங்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சின்னம்மை தொற்றும்படி விட்டுவைத்திருந்தால், அதற்குச் சின்னம்மை கண்டு செத்துப் போனால், உங்களுடைய மனசாக்ஷி உங்களைச் சுமமாவிடுமா? ஆகவே எப்பொழுதும் முன்னெச்சரிக்கைகளையும் தடுப்பு முறைகளையும் செய்து கொள்ளுவதுதான் நல்லது.

சின்னம்மை நோய்க்குக் காணும் முதற் குறிகளாவன:—சளி, தும்மல், இருமல், கண்ணினின்று நீர் வடிதல், ஜூரம். முதல் இருபத்துநாலு மணி நேரத்திலே ஜூரம் 101 அல்லது 102, சில கேஸ்களில் 104 டிகிரி வரை ஏறிவிடும். வியாதி கண்ட முதல் நாள் இரவு ஜூரம் அதிகமாக இருக்குமால், சின்னம்மை கடுமையாகக் காணும் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். குழந்தை கடுமையாக ஜலதோஷம் அல்லது இன்புளுயென்ஸா கண்டதைப் போலக் கிடக்கும்.

பின்பு கழுத்திலே பொரி கிளம்பும்; கழுத்திலிருந்து விரைவாக முதுகுக்கும், பின்பு உடம்புக்கும், கடைசியாக, கைகால்களுக்கும் பரவும்; இரண்டு தினங்களுக்குள், இந்த வரிசைப்படியே, பொரிகள் உலர்ந்து, மஞ்சள் அல்லது பழுப்பு நிறமான பொறுக்குகள் தட்டும். சில நாட்களுக்கெல்லாம் இப்பொறுக்குகள் உதிர்ந்து போகும். பொரி கிளம்புகையிலும் உதிருகையிலும் நமைச்சல் காணும். நோய் கண்ட ஐந்து தினத்திற்குள்ளாக ஜூரம் இறங்காவிட்டால், நோயின் அடியாக வேறு ஏதோ சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று, அநேகமாக யூகித்துக் கொள்ளலாம்.

சாதாரணமாக, சின்னம்மையின் அடியாகக் கிளைக்கக் கூடிய நோய்கள் நிமோனியாவும் காது நோயுமாகும். பொறுக்குகள் உதிரும் காலத்திலே தான் இந்தக் கிளை நோய்கள் அநேகமாக உண்டாகும். பொறுக்கு

கனெல்லாம் உதிர்ந்து, ஜூரமும் தணிந்த பின், ஜூரம் மறுபடியும் காணுமானால், நிமோனியா அல்லது காது நோய் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம்.

குழந்தைக்கு விரைவாகச் சுவாசித்தல், ஒவ்வொரு மூச்சுக்குப் பின்னும் கரகாவென இரைச்சல் முதலிய சின்னங்கள் இருக்கின்றனவா என்று தாயார் கவனிக்க வேண்டும். டாக்டரைக் கொண்டு குழந்தையினுடன் காதுகளை அடிக்கடி பரிசோதித்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. மாஸ்டாய்ட் முதலிய காதுக் கோளாறுகள் ஏற்படாதபடிக்கு வேண்டிய தடுப்பு சிகிச்சைகளை டாக்டர் செய்வார்.

சின்னம்மை கண்டால், அதிகக் கஷ்டப்படக் கூடியவர்களாகவுள்ள குழந்தைகளுக்கு, அந்த நோய் காணாதபடி நம்மால் கூடுமான தடுப்பு முறைகளையெல்லாம் அனுசரிப்பது நல்லது. ஊரிலே சின்னம்மை கொள்ளுநோயாகப் பரவுங் காலங்களில், அப்படிப்பட்ட குழந்தையைப் பிள்ளைகள் கூடும் இடங்களுக்கு அனுப்பக் கூடாது. சளி பிடித்த வேறு பிள்ளைகளை அப்படிப்பட்ட குழந்தையுடன் விளையாட விடக் கூடாது.

அப்படிப்பட்ட குழந்தைக்கு சின்னம்மை வீரமும் கொடுக்கலாம். சமீபத்திலே தான் அந்த நோய் கண்டு சொஸ்தமடைந்த குழந்தையினுடைய இரத்தத்தின் நீர்ப் பாகமே இந்த வீரம். இது குழந்தை சின்னம்மை நோயுள்ளவர்களுடன் பழகிய ஐந்து நாட்களுக்குள் கொடுக்கப் படவேண்டும். இந்த வீரம் வியாதியைச் சம்பூரணமாகத் தடுத்து விடாவிட்டாலும் அதை இலகுவாகக் காணச் செய்யும் என்பதற்குச் சந்தேகமே இல்லை.

வியாதியினுடைய முதற் குறிகள் கண்டவுடனேயே சிகிச்சையை ஆரம்பித்து விடவேண்டும். அது முதலில் சின்னம்மையாக இராமல், கடுமையான மூக்குச் சளியாகவோ இன்புளுயென்ஸாவாகவோ இருந்தாலும் பரவாமல். செய்துகொண்ட சிகிச்சையில் லாபமே தவிர நஷ்டமில்லை.

நல்ல காற்றோட்டமுள்ள அறையில் நோயாளியை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்.

ஜூரம் இருக்கும் காலம் வரை நீராகாரமே சாப்பிட வேண்டும். தண்ணீர் தாராளமாகச் சாப்பிடலாம். பால், ஆரஞ்சு ரசம் முதலியனவும் குடிக்கலாம். வியாதியுடையவர்கள் ஒரே நேரத்திலே அதிகம் சாப்பிட முடியாது. ஆகையால் இரண்டு மூன்று மணிக்கொரு தரம் அவர்களுக்கு ஏதாவது சாப்பிடக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

இருமல் அடிக்கடி இருக்குமானால், குழந்தை பலவீனப்பட்டு போம். தும்மலுக்கும் சளிக்கும் பரிசாரமாக, ஆப்போலீன் (Abbolene) முதலிய மூக்குத் துளிகளை உபயோகிக்கலாம். பொரி கிளம்புகிற காலத்திலும் உதிருகிற காலத்திலும், அதிக நமைச்சல் எடுக்காதபடிக்கு, தினம் தேகத்திலே எண்ணெய் தடவுவது நல்லது. ஒரு பெர்ஸெண்டு மெந்தோல் ஆயின்மெண்ட் அல்லது காலமைன் லோஷன் நமைச்சலைத் தவிர்க்க உபயோகப்படும்.

உடம்பிலுள்ள விஷங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு நாலு வழிகள் உண்டு. அவைகளாவன: சர்மத்தின் மூலமாக, நுரையீரல்களிலிருந்து வெளி வரும் காற்றின் மூலமாக, மூத்திரத்தின் மூலமாக, மலத்தின் மூலமாக. வியாதியஸ்தருக்குச் சுத்தமான காற்று வேண்டுமென்றும் அவர்கள் பல தடவை மூத்திரம் கழிக்க வேண்டும் என்றும் தினம் மல விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டுமென்றும் நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள்.

குழந்தை நீராகாரம் சாப்பிடுவது, சாதாரணமாக, மலத்தை இனக்கி விடும். மலம் அடிக்கடி இன்கி, தாலாகக் கழியவில்லையென்றால், எனிமா கொடுக்கலாம். அல்லது மில்க் ஆப் மக்னீஷியா போன்ற கழிச்சல் மருந்தைக் கொடுக்கலாம். ஆமணக்கெண்ணெய் மட்டும் உபயோகிக்காதீர்கள்.

ஜூரம் தணிந்த பிறகும இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குக் குழந்தை படுக்கையிலேயே இருக்க வேண்டும். மழை காலமா யிருந்தால் ஒரு வாரம் வரை வெளியே போகக்கூடாது.

சின்னம்மை நோய்க்குப் பிறகு, குழந்தையி னுடைய உடம்பு நன்றாகத் தேறவில்லையென்றால், குழந்தைக்கு க்யு ரோகம் காணக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறதா என்று தக்க டாக்டர்களைக் கொண்டு சோதிக்க வேண்டும். பசி தீபனத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் எடையை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கும் காட்லிவர் ஆயில் அல்லது ஹாலிவர் ஆயில் கொடுப்பது நல்லது.

(நல்வழி.)

புதிய ஜீவிய சந்தாதார்.

இவ்வருஷம் நமது “ஆனந்த”னுக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லா, தேவகோட்டை, இரவிசேரியில் வாழும் திரு. வ. சி. வையாபுரி பூசாரி ஜீவிய சந்தாதாராகச் சேர்ந்துள்ள நற்செய்தியைப் பெருமகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். நம் “ஆனந்தனை” ஆதரவு செய்யும் நோக்கத்துடன் ஆயுட் சந்தாதாராக முன்வந்த திரு. வ. சி. வையாபுரி பூசாரிக்கு நமது மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைச் செலுத்துவதோடு, அவர் எல்லா நலங்களும் பெற்று இனிது வாழ அருள்புரிய வேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

பத்திராதிபர்.

கணபதியின் குடும்பம்

(E. K. வெங்கடராமன், பி. ஏ.,)

மாலை ஆறுமணி யிருக்கும். வழக்கம் போல் ஏரிக்குப் போய்கை கால்களைச் சுத்தி செய்து கொண்டு சந்தியா வந்தனத்தை முடித்துக் கொண்டேன். வீட்டுக்குத் திரும்பும் போது அரசமரத்தடியில் தொந்தியைத் தள்ளிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த விநாயக

ரைக் கண்டவுடன் என் மனதில் அடைபட்டிருந்த சங்கடங்க ளெல்லாம் சப்தரூபமாக வெளிவர ஆரம்பித்தன.

“கல்லேத்தான் மண்ணைத்தான் காய்ச்சித்தான்

குடிக்கத்தான் கற்பித்தாயா?

இல்லேத்தான் பொண்ணைத்தான் எனக்குத்தான்

கொடுத்துத்தான் ரக்ஷித்தாயா?

அல்லேத்தான் சொல்லித்தான் யாரைத்தான்

நோவத்தான் ஐயோ எங்கும்

பல்லேத்தான் திறக்கத்தான் பதுமத்தான்

புவியில் தான் பண்ணினாயே.”

என்று வாய்விட்டு அலறினேன். “ஏ! கஜானனா! நான் பி. ஏ. பாஸ் செய்து ஐந்து வருஷங்கள் ஆன விஷயம் உனக்குத் தெரியாததா? எங்கு போனாலும் வேலைசாலியில்லை; போ” என்று சொல்லி வெருட்டுகிறார்கள்.

பிரம்மா பிறப்பித்த இம் மானிடப்பிறவியை நான் மனப்பூர்வமாக மாற்றுவது அசாத்தியம். உன்னையன்றி எனக்கு வேறு சுதியில்லை. ஒன்று எனக்கு வேலை கிடைக்கும்படி சிபார்சு செய்ய வேண்டும், இல்லா விட்டால் உத்தியோகத்தில் அபேக்ஷிக்கிற தனத்தையாவது தயங்காமல் தந்தருளல் வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று நடக்காவிட்டால் நான் நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டு உன் காலி னடியிலேயே விழுந்து சாவது நிச்சயம்” என்று முறையிட்டு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தேன்.

பெண்ணைக் கண்டால் பேயுயிரங்கும் என்றபடி பி. ஏ. பட்டதாரியாகிய என்னைக் கண்டு விநாயகரின் மனதும் இளகியது. சூதிக் கை மெதுவாக மேலே உயர்த்தப்பட்டது. கணபதி பேச ஆரம்பித்தார்.

“அடா! நவமணி போல் வந்த பட்டதாரியே, மிகவும் கவனமாக உன் கதையைச் சொன்னாய், கொஞ்சம் என் கதையைச் சொல்கிறேன் கேள். வயிற்றுக்கில்லாமல், சோற்றுக்கு ஏமாறி வீதிக ளெல்லாம் இருக்கிறேன். சப்பாணிப் பிள்ளை என்று தாய் தகப்பன் தள்ளி விட்டார்கள். எனக்குப் பெண் கொடுப்பாரோ எப்போதும் கிடையாது. ஒரு தந்தம் உடைபட்டு விட்டது. என் குட்டெல்லாம் வெளிப்பட்டு விட்டது. வாழைப்பழம், தேங்காய், இளநீர் இவை யெல்லாம் எங்கு கிடைக்குமென சந்தி சந்தியாய் உட்கார்ந்திருக்கின்றேன். இப்படி இருக்கையில் என்னால் என்னப்பா முடியும்? சற்று என் தகப்பனார் செய்தியைக் கேள்.

வீடோ வெட்டவெளி: மாடோ ஒத்தை. மேலும் மழுமாறி. விஷத்தை உண்டு பைத்தியம் பிடித்திருக்கிற விஷயம் உலகமெல்லாம் தெரியும். தண்ணீர் சுமந்து, சுயம்பாகம் செய்து அரை உடம்பாக்கிவிட்டார். விறகெடுத்து விற்று இருக்கிறார். ஒடேந்தி பிச்சை எடுத்திருக்கிறார். மண்ணைச் சுமந்து ஒருவனால் பிரம்படிப்பட்டிருக்கிறார். முழுதும் சுடைப்புரட்

டன். எல்லாரும் ஒருகால் நொண்டி என்பார்கள். இந்த எட்டு திக்குங் காண அரைச் சோமனைத் தலையில் கட்டியாடித் திரிந்தார். மேலும் மிகவும் துஷ்டன். மாமனைக் கொன்றுவிட்டார். மருமகனைச் சுட்டுவிட்டார். ஆகையால் பந்துக்கள் ஒருவரும் இவரை ‘வா’ என்று அழைப்பதில்லை. நாம் அவரை ஏதாவது கேட்டால் கொடுப்பாரா? என்னைப் பெற்றவன் கேவலத்தைக் கேள்.

ஒரு கம்பத்தில் இரண்டாணை கட்டினதுபோல் ஆனான். வம்புக்குடித் தனத்தால் வாடினான். தம்பி! நான் என்ன சொல்வேனப்பா! சொந்த புருஷனையே அம்பலத்தி லேற்றிவிட்டான். என்னப்பா மரியாதை. பிள்ளைக் கறி தின்பவன். எள்ளளவும் அவளிடத்தில் கருணை கிடையாது. தமிழியாதவன். கேட்டாலும் கொடுக்கமாட்டான். இன்னுமொரு தம்பி எனக்கு உண்டு. அவன் பிணிமுகங் கொண்டு வாழ்கிற வதிசயம் கேள்.

அவன் எப்போதும் கைவேலை மாறாதவன். பணமிருந்தால் தினைமாவுக்கு அவன் காட்டில் போய்த் திரிவானா? அப்படித் தனமில்லாவிட்டாலும் இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரனுக்கு பேசத்தான் வாயுண்டோ? நீ என்ன முறையிட்டாலும், அவன் பணமோர் மாகாணியும் கொடுக்கமாட்டான். என் தம்பி பாக்கியத்தைச் சொன்னேன். என் மாமன் செய்தியைக் கேள்.

வெண்ணெய் எல்லாம் திருடி உண்டு கொடுமைப் பசிக்குப் போதாமல், மண்ணை யெல்லாம் வாரித் தின்றான். ஆடு, மாடு மேய்த்துத் திரிந்து மானங்கெட்டவன். இடைச்சியர் சேலை யெல்லாம் ஒடித் திருடினான். வீடு வீடாகப் பாலை யெல்லாம் மிகக் குடித்தான். பெண்கள் பிடித்து உரவில் கட்டியடிக்கக் கதறினான். உடலோ கறுப்பு. ஒரு கண் குருடு. மேலும் கடலே கதியாக யிருக்கின்றான். ஒரு சமையம் கல்லைத் தூக்கிக்கொள்வான். மற்றொரு சமையம் காட்டுக்குள் ஒடிவிடுவான். எல்லார்க்கும் நல்லவரைப் போலிருப்பான். எதிரில் போய் வாயினால் சொல்லாமல் மெதுவாகத் துடையடிப்பான். அவன் செய்ததெல்லாம் சட்டத்துக்கு விரோதமான காரியங்கள். தம்பி பாதனுக்குத் தன் ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான். வாலியைக் கொன்று அவன் தம்பி சுகரீவனுக்கு மருடம் சூட்டினான். ராவணனைக் கொன்று அவன் வீரீஷணனுக்கு இலங்கையைக் கொடுத்தான். இந் திரினைப் போலிருந்த கர்ணனைக் கொன்று அவன் தம்பியாகிய அர்ச்சுனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்தான். இதுவரையில் இங்கு ஒன்பது தடவைகள் வந்திருக்கிறான். ஒவ்வொரு தடவையும் யாரையாவது கொல்வதற்கென்றே வந்திருக்கிறான். அவன் வந்தால் போர்க்களம் தயாராக இருக்கவேண்டும். மேலும் பணமீதிலேறி படுத்திருக்கும் அக்குணலோயி என்ன கொடுப்பான்? அவனிடத்தில் ஒருகாசும் போராது.

இப்படி யிருக்கையில் எங்களால் ஒன்றும் கொடுக்க முடியாது. நான் ஆண்டி, என் தந்தை ஆண்டி, என் தாய் ஆண்டிச்சி. என் மாமன் முழுத் தாதன், நீ வேண்டிவந்த என் குடும்பத்திற்கு மேன்மை என்பது எப்போதும் கிடையாது. எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன்; இனிச் சொல்வதற்கு ஒன்று மில்லை” என்று சொல்லி முடித்தார். நான் பதில் சொல்லாமல் என் தலை விதியை நிறைத்துக்கொண்டு எழுந்து ஒடி வந்துவிட்டேன்.

ஒளவையார்

(புரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

“ஊருடன் கூடிவாழ்” என்பது அடுத்த நீதி. இது நீ ஊரில்

உள்ளவர்களுடன் சுபா சுபங்களில் கலந்துகொண்டு ஒற்றுமையாக வாழ்தல் வேண்டுமென்று கூறுவதாகும். இது இவ்வாழ்வானுக்கு இன்றியமையாத நலம் பயப்பது. செல்வத்தின் பெருக்கினாலும் கல்வியின் சிறப்பிலும் அதிகாரத்தின் வன்மையாலும் ஒவ்வொரு சமயம் (தன் சிறப்புக் கொள்வாத) ஊரில் உள்ளவர்களுடன் சமமாகக் கூடிக் குலாவுவதா? என்கிற அகம்பாவம் ஏற்படுவது முண்டு. இது அறிவுடமையாகாது. கல்வியிலும் கேள்வியிலும் எய்தும் சிறப்புக்கள் ஊருடன் அளவளாவி வாழாமையால் ஏற்படும் குறைகளை நீக்குதல் அரிது. கல்வியும் கேள்வியும் பிறர் வியக்கும்படி பேசுவது எழுதுவது இவைகளைப் பயனாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவைகளின் உண்மைப்பயன் அறிவுடமைதான். அறிவுடமைக்கு அடையாளம்

“எவ்வ துறைவ துலகம் உலகத்தோ

டவ்வ துறைவ தறிவு.”

என்பதே. பின்னும்,

“உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றும்

கல்லார் அறிவிலா தார்.”

என்ற குறட்பாவும்கல்வி கேள்விகள் மட்டில் அறிவுடமையைக் காட்டா; உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகும் தகுதியே அறிவுடமை யென்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

முதலில் ஊருடன் கலந்து அளவளாவுதலை முக்கிய கடமையாகக் கருதிப் பின்னர் நாடொப்பன செய்ய வல்லுனராவர் அவர்களே அதன் வளர்ச்சியாக உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகும் பெரியாராவர். ஈண்டு உலகமென்பது தரைப் பரப்பையும் மலைப்பரப்பையும் நீர்ப்பரப்பையும் குறிப்பதன்று. உலகின்கண் வாழும் மக்களையே குறிப்பதாகும். மக்களிலும் பெரியார் என்பதைச் சுட்டுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

மலைப்பரப்பும் அதனான் தோஷணத்தை யறிந்து அதற்கேற்ப நடவடிக்கைப் பிணிக்குள்ளாக்ருதல் அதுபவம். அங்ஙனம் இருக்கப் பகுத்

தறிவுடைய மக்களினத்தை எவ்வாறு அசட்டை செய்ய முடியும்? ஊர் என்றால் ஊரில் தீமைபயக்கும் குழுவின் உளராயின் அவர்களிடம் கூடித் குலாவுதலுக்கும் பொருந்து மென்று உட்கொள்ளுவது பிழை. ஒரு ஊரில் வாழாமாதர் அனைவரும் நன்மை தீமைகளில் ஒருவர்க்கொருவர் அவ்வவர் தாத்திற்கேற்பக் கலந்துகொள்ளல் அவசியம் என்பதே இந் நீதியின் நோக்கம். தனது சொந்த குடும்பத்தில் பிணக்குற்று நடப்பவன்கூட ஊராருடன் கூடாமல் ஒதுங்கி நிற்க ஒருபோதும் முடியாது. அப்படி நிற்பின் பெரும் வெள்ளத்தில் பற்றுக்கோடொன்று மின்றி எதிர்த்து நிற்பவன் நிலைமையையே அவன் அடைவான். குடிப் பிறந்தாரிடம் திராப்பகை கொண்ட துரியோதனனும் தன் கீழுள்ள நாட்டினரிடமும் சூழ்ந்துள்ள பிரஜைகளிடமும் ஒற்றுமையாய்க் கலந்து அரசு செலுத்தியதாகச் சஞ்சயன் கூறுகிறான். அங்ஙனம் நடவாமல் பாண்டவரிடம் காட்டிய கொடுமையை எல்லாரிடமும் காட்டி யிருந்தால் அவனுக்குப் பல அக்குரோணி சேனைகள் படைத்துணையாக வந்திருப்பார்களோ? யாசகர் உள்பட அனைவரையும் சந்தோஷப்படுத்துவதில் வல்லவனாக இருந்த காரணமே அவனது அடாத கொடுஞ் செயல்களுக்குப் பின்பும் பலகாலம் அரசு போகத்திற்குச் சகித்தான். ஊருடன் கூடிவாழ அறியாதவனுக்கு மனதில் இன்பமும் ஆறுதலும் ஏற்படவே முடியாது. ஊருடன் கூடி வாழ்தலென்பது ஒரு வித கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படையே என்பது ஊன்றி நோக்குவோர்க்குப் புலப்படும். ஒருவர் சமையத்திற்கு ஒருவர் உதவி செய்து தமக்குற்ற அமையம் அன்றோ உதவியை ஏற்படே கூடி வாழ்தல் என்பதன் குறிக்கோள். இதன் வளர்ச்சி முறையே பொதுவுடமைக் கொள்கையுமாகும். சுபா சுபங்களில் ஒருவர்க்கேற்படும் பொறுப்பை அவர் குலத்தைச் சார்ந்த நெருங்கிய உறவினர் வீதாசாரம் வகுத்து மகிழ்ச்சிக்கொடையாக உதவிப் பகிர்ந்துகொண்டு வந்த வழக்கமும் பண்டைக்கால மக்களிடம் பரிணமித் திருந்தது. அதனால் தனக்கேற்படும் செலவு பெரிதென மலைத்தலுக் கிடமின்றி பெரிய காரியங்களையும் செய்ய முடிந்தது. ஒருவரின் பொறுப்பு பிறருக்கில்லை யென்னும் உணர்ச்சி ஏற்பட்டதி லிருந்தே வறுமை நம் நாட்டில் குடியேறி விட்டது. இதுவுமன்றி ஆலய நிர்வாகம், குருமாரை ஆதரிப்பது, இரப்போர்க்களைக் காப்பது, நீர்கிலைகளை நல்ல நிலைமையில் பராமரிப்பது முதலிய பற்பல பொதுக்காரியங்களையும் சுபா சுபங்களில் வஞ்லாகும் பணத்தாலும் கிராம சபைகளால் விதிக்கப்படும் அபராதத் தொசையாலும் நன்கு கவனித்து நடத்தப்பட்டு வந்ததாகக் காண்கிறோம். ஊரில் ஒற்றுமையின்றி மூன்றாவது பேர்வழிகளாய் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களிடம் சென்று பரிகாரம் தேடுவது நாகரீகமென்று எண்ணத் தொடங்கிய காலமே இந்தியரின் கண்ணியமும், செல்வமும் உரிமையும் கீழ்ச்சியுற்றதென்பது முழு உண்மை. கிராம விளைபொருள்கள் பலவும் அக்காலம் ஒருவர்க்கொருவர் பரஸ்பரம் பண்டமாற்று முறையாலும் சீராகச் செழிப்புற்றிருந்தது. நாணய பரிவர்த்தனை நெடுநாட்களுக்குப் பிறகே இடையில் ஏற்பட்டுக் கிராம ஒற்றுமையைக் குலைத்து விட்டதாகக் கூறுவது குற்றமாகாது. திருவிளையாடற் புராணத்திலும் கடற்கரை வாசிக னான செம்படவப் பெண்கள் தம்பாலும் உணவு உணவும் நாழி என்னும் அளவு கருவியால் அளந்து கொடுத்தும் தமது உணவு உணவுப் பொருள்களை வாங்கியதாகக் கூறுகிறது. இதுவரை காலம் இந்தியநிலிரு

ந்தேநாணய மதிப்பும் தேவையும் அதிகரித்தது. அதன் பயனாகவே திருட்டு மோசம் முதலியன தோன்றின போலும். ஊரார் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படியாமல் ஒருவர் இருப்பதால் அவர்களிடம் நீர் வழங்கல், நெருப்பு வழங்கல், வண்ணன், நாவிதன் பணி முதலியவைகள் பொதுச்சபைகளால் மறுக்கப்படும். இரும்புக்கம்பிகளாலும் கற்கோட்டை யொத்த திண் சுவர்களாலும் ஆகிய சிறையைத் தகர்த்து வெளிவரக்கூடிய மல்லனும் கிராமத்தில் விதிக்கும் மேலே சுட்டிய தண்டனைகளை மீற முடியாது. படிக்கட்டாமலும், வழக்கறிஞர்களின் சட்டைப் பைகளை நிரப்பாமலும் ஊரைவிட்டுச் செல்லாமலும் சாப்பாட்டுக்கடைகள் என்னும் அலுவலர் விடுதிகளில் நுழையாமலும் விவகாரம் பைசலாகி விடும். கந்தகக்குச்சிகள் எற்பட்ட பிறகு கூட நெருப்புண்டு பண்ணப் பெரும்பாலும் கிராமப்பெண்கள் கணப்பு என்னும் சாதனத்தையே கையாண்டு வந்தனர். மண்ணெண்ணை வந்தபிறகுதான் கணப்பு அணைந்தது. எதற்காகவும் ஒருவரை நாடவேண்டியதில்லை யென்னும் உணர்ச்சி கால் கொண்டது. ஆண் மக்களைவிடப் பெண்மக்களும் ஊருடன் கூட்டுறவு முறையில் வாழ்வு நடத்த அநிக சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தன. சுமைதாங்கி முதலிய பொதுவான பரோபகாரச் செயல்களும் அத்தகைய ஊர் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்த காலத்தில்தான் எழுப்பப்பட்டன. சுயநலவாதிகளாய் அவரவர்கள் நலத்தையே அவரவர்கள் பெரிதெனப் பாராட்டியதன் பயனாகவே இங்கியநாட்டின் அறங்கள் அழிந்தன. அதற்குரிய எண்ணங்களும் மறைந்தன. இத்திணைப் பெரிய கேடுகளைத் தடுக்கவே மூதாட்டியார் ஊருடன் கூடி வாழும்படி நமக்குப் போதித்துள்ளார். ஒருவருடனும் கூடாமல் உண்டு உடுத்து உலவுவது ஒரு வாழ்வாகாது. சரம் வற்றிய மரம்போல் தாழ்வையாகும். அது குறித்தே நல்வாழ்வு என்பது ஒன்று படுதலினால் முகிழ்ப்பதென்று தோன்றும்படி ஊருடன் கூடி வாழ் என்றருளிஞர். நமது நவீன வரகவியாகிய பாரதியாரும் 'ஒன்றுபட்டா லுண்டுவாழ்வு' என்று வலியுறுத்தினார்.

ஊர்க்கட்டுப்பாடு ஒழுக்கத்தை மறைமுகமாக ஒழிவதாகும். ஊரிலுள்ளார் நன்மதிப்புக்காகத் தம் தவறான செயல்களைக் கைவிடுவோர் பலர். ஊரார் அலருக்கு அஞ்சும் குணம் ஆண்மக்களிலும் பெண்களுக்கே அதிகம். உலவாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூட முடியாதென எல்லாமாதரும் சொல்வது பிரசித்தம். ஊருடன் கூடிக்கல்ந்துவாழ முடியாதவன் விலங்குகள் வாழும் வனத்திடை வசிப்பனாக்கே ஒப்பாவான். பிராட்டியார் அசோகவனத்தில் தனது சொல்லொணாத் துயரினால் மனமுடைந்து வருந்தியதாகக் காணப்படும். செய்யுள்களில்,

“வருந்தலின் மானமா வனைய மாட்சியர்

பெருந்தவ மடந்தையர் முன்பு பேதையென்

கருந்தனி முகிலினைப் பிரிந்து கள்வர்ஊர்

இருந்தவன் இவன் என எசு நிற்பனோ?”

என ஊர் அவர் நன்றும் என்பதை யெண்ணிக் கலங்குவதாகக் கம்பநாடர் காட்டுகிறார்.

இனி உலவாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூட முடியாதென எல்லாமாதரும் சொல்வது பிரசித்தம். ஊருடன் கூடிக்கல்ந்துவாழ முடியாதவன் விலங்குகள் வாழும் வனத்திடை வசிப்பனாக்கே ஒப்பாவான். பிராட்டியார் அசோகவனத்தில் தனது சொல்லொணாத் துயரினால் மனமுடைந்து வருந்தியதாகக் காணப்படும். செய்யுள்களில்,

பொருள். மதிப்பையும், காரியசித்தியையும் விரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கவேண்டிய உயர்ந்த தன்மையாகும். உலகத்தையானும் சக்கிரவர்த்தியும் காட்சிக் கெளரியனாகவும், கடுஞ்சொல் இல்லாதவனாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியமென்னில் மற்றையோர் எவ்விதம் கடுமையாகப் பேச முடியும்? நமது பாட்டியார்க்கு இதில் அதிக கவன முண்டென்பதைப் பிறிதோரிடத்தில்,

“வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற்

பட்டுருவும் கோல் பஞ்சிற் பாயாது—செட்டிருப்புப்

பாரைக்கு நெக்குவிடப் பாரை பசுமரத்தின்

வேருக்கு நெக்கு விடும்.”

என்ற அழகான வெண்பாவிலால் உதாரணத்தோடு உணர்த்தி யுள்ளார். இதன் கருத்து வருமாறு:—வன்மை எப்போதும் மென்மையை வெல்ல மாட்டாது. மதங்கொண்ட யானையின் கடினமான உடலில் தைத்து ஊடுருவிப்பாய்ந்து துளைத்திடவல்ல ஒரு வீரன் விடும் அம்பானது மென்மையான பஞ்சுப் பொதியில் பாய முடியாது.

இரும்பினால் வடிக்கப்பட்ட பார் என்று வழங்கும் (கடப்பாரை) ஆயுதத்தினாலும் உடைக்க முடியாத கருங்கற் பாரைகளை பசுமையும் மென்மையுமுள்ள மரத்தின் சல்லி வேர்கள் பிளந்து கொண்டு இடம் பெற்று வெளிவரும். இதுபோலவே நயமாகப் பேசும் மொழிகளால் காரியம் சித்திப்பது போல, பயமுறுத்துவதால் நன்மை விளையாதது மட்டில் அன்றித் தீமையும் விளையும். யாழ் வல்லோன் அதனை வாசிப்பதனால் எவராலும் அடக்க முடியாத மதம் கொண்ட யானை அடங்கிக் கட்ட எளிதாகும் எனச் சரிதவரலாற்றினால் அறிகின்றோம். பிராணிகளுக்குள் மிகக் குருமூள்ள கஞ்சுடைய நாகமும் இன்னிசை கேட்டுக் காந்துறை நீங்கி வெளிவந்து அவ் விசைக் குரியோனாகிய பிடான் வசப்படுகின்றது. எல்லா மொழிகளிலும் மென்மை வேண்டப் படுமாயினும் மென்மையி னுயர்வையும் வன்மையின் தாழ்வினையும் தமிழ்மொழி வழக்கைச் செப்பஞ் செய்த முன்னோர் மொழிகளின் அமைப்பிலேயே பொருத்தி வைத்தனர். இச் சிறப்பு வேறு எம் மொழி வழக்கிலும் காணப்படாத ஓர் தனிச் சிறப்பேயாகும். தமிழ் என்னு மொழியே மிகச் சாந்தமான ஒலியை அளிக்கிறது. வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளி லிருந்தும் அப் பிரிவுகளிலும் மிக மெல்லோசைகளை நல்கும் மூவெழுத்துக்களால் யாக்கப் பட்டிருப்பதை ஊன்றி நோக்கின் மிக இன்பம் விளைக்கும் வல்லினமாகிய கசுடதபந என்ற ஆறெழுத்துக் களிலேயே மிக்க வல்லோசையை வழங்குவதுட, ற ஆகிய இரண்டெழுத்துக்களேயாகும். இந்தக் காரணம் பற்றி அவை பிரண்டும் எம் மொழிக்கும் முதல் எழுத்தாக ஆகியிலேயே அமைந்தா சில்லை. கோபத்தால் கொதித்து மாந்தர் மொழியும் சொற்களிலேயே ட, ற இடம் பெறுகின்றன. வல்லோசையே தமோ குணத்தைச் சுட்டுவ தென்பது இதனால் விளங்கும். அதிக கோபத்தை வெளியிட வேண்டிய தற்கு மேலே சொல்லிய எழுத்துக்களையே இரட்டிப்பது அவசியமாகிறது.

உதாரணமாக வாலிவதைப் படலத்தில்—அவனை அவன் எதிர் நிற்கவும் வல்லமை யில்லாத அவன் தம்பி சுக்ரீவன் வலிய அரை கூலி (இராம சகா

யம் புறத்தே யிருப்பதால்)ப் போருக் கழைக் கின்றான். [அது பஞ்சணயிப் படுத்திருந்த தமையன் காதில் விழுகிறது. அதனால் அவன்! திடுக்கிட்டு ரோஷமும் கோபமும் உடையவனாகிய தன்மையை உணர்த்தவந்த கவி யரசர்,

“இடித்தாரப்பிவந்து போர் எதிர்த்தியேல் அடர்ப்பன் என்
றடித்தலங்கள் கொட்டிவாய் மடித்தடுத்தலங்குதோன்
புடைத்துநின் றுளைத்தபூசல் புக்கதென்ப மிக்கிடம்
துடிப்ப அங்குறங்குவாலி திண்செவித் தொளைக்கணை”

எனவும், சடாயு உயிர் நீத்த படலத்தில், ஜடாயு “வானுள்பவன் மைத்தன்
வளைத்த விலான் தானே வரினின்னு தடுப்பரிதால்” —எனப் புகலக் கேட்ட
தும், பொங்கிய சினத்தனான தசமுகன் தன்மையை,

கேட்டா னிருதர்க்கிறை கேழ்கினர்தன்
வாட்டாரை நெருப்புக் வாய்மடியா
ஒட்டாயினி நீயுரை செய்குனரைக்
காட்டாய் கடிதென்று கண்ணுரையா”

என்ற செய்யுளாலும் பொருத்தமுறக் காட்டுகின்றார். எல்லா நூல்களிலும்
இது போன்ற உதாரணங்கள் தமிழ்க் கவிதைகளில் உண்டு. அவ்வாறே
சத்துவகுணம் தலை சிறக்கத் தீட்டிய இடங்களில் இடையின எழுத்துக்
களே மிகுதியாக விரவி நிற்பதாகக் கீழே கண்ட உதாரணத்தினால் உணர
லாம். நாகபாசப் படலத்தில் கருடாழ்வார்

“எழுவா யெவர்க்கு முதலாகி யீரே
டிடையாகி யெங்கு முளையாய்
வழுவாதவர்க்கும் வரமீய வல்லே
அவரால் வரங்கள் பெறுவாய்
தொழுவா யுணர்ச்சி தொட ராததன்மை
யுருவாய் மறைந்து துயரால்
அழுவா யொருத்த னுளைபோலும்
ஆர்இவ் வதிரேக மாயை யறிவார்”

என்று துதித்ததாக உள்ள செய்யுளே போதிய சான்றாகும். ஆண்மையும் அந்
வும் குறைந்து மோகத்தால் இருண்ட பேதமையுடமையை வெளியிட நேருங்
கால் அதன்தன்மைக் கேற்ப மெல்லின எழுத்துக்களே மிகுதியும் விரவியும்
மொழிகளை உபயோகித்தலும் இத் தமிழ் மொழியிலேயே காண்டலெளிது.
இதற்குதாரணமாக மாயாஜனகப் படலத்தில் பிராட்டியை நோக்கி,

“வஞ்சனென் எனக்கு நானே மாதாரர் வடிவுகொண்ட
நஞ்சுதோய் அமுதம் உண்பான் நச்சினென் நானுந்தேய்ந்து
நெஞ்சு நேரான தும்மை நினைப்புவிட் டாவிநீக்க
அஞ்சினென் அடியனென் உம்மடைக்கலம் அமுதின் வந்தீர்”

என்ற செய்யுளை மட்டில் நோக்குவோமாக.

நவக்கிரகங்களில் கூட வாக்குஸ்தானத்தில் பாபிகள் இருந்து சுபர்
பார்வையின்றேல் துடுக்காய்ப் பேசும் இயற்கை இயல்பாகும். ஒளவையா
ரும் வெட்டென என்று வல்லோசையுள்ள உகரம் இரட்டித்து வரும் ஒரு
மொழியாலேயே ஈண்டு உரைத்திருப்பது சிந்தித்து மகிழ்த்தக்கது.

வெட்டெனப் பேசுவோனை எவரும் அணுகி உரையாட அஞ்சுவர்.
விரும்புவோரும் இலராவர். பலராலும் வெறுக்கப்படும் ஒரு நிலை அரசு
னுக் கிருந்தாலும் காரிய சாதகம் கிட்டாது. அபாயமே தருணம் பார்த்து
நிற்கும். இவ்வாறு பேசும் இயல்பு பொதுவாகக் கோபம் மீறியபோதே,
தோன்றுமாதலால், நீதி நூலாசிரியர்,

“சினமுளோன் மனைமைந்தர்கள் இவன் வெளிசெல்லும்
தினமெலாம் பெருவிழவு கொண்டாடுவர் செல்லா
தினையன்தங்கு நாள்இழவு கொண்டாடுவர் இறப்பின்
மனையிலோர் பெருநல்விழா வந்தென மகிழ்வார்”

என்று கூசாது கூறினர்.

“இனிய வுளவாக இன்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய் கவர்த்தற்று”

என்றறளினர் வள்ளுவனாரும்.

தவிர வெட்டெனப் பேசுதலினால் பேசுவோரின் தன்மையான இருத
யம் வெம்மையுற்றுக் கெடுவதுடனில்லாது கேட்போனது உள்ளமும்
துணுக்குற்று உரங்குன்றி எவ்வாறு மெலிவுறும் என்பதையும் சிந்தித்தல்
வேண்டும். இதனை விளக்க,

“தீயினுற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்டவடு”

என்றெழுந்த பொன்னுரை யொன்றே போதியதாகும்.

இவைகளுமன்றி நாம் வல்லோசை தோன்ற வெட்டெனப் பேசங்
கால் நமது சொற்களோடு வெளிவரும் உயிர்ப்பில் எண்ணிறந்த விஷக்
கிருமிகள் கிளைத்து நெருங்கி நிற்போரின் உடலிற் பரவி நலத்தைக் குறைக்
கின்ற தென சுவாமி விவேகானந்தரே கூறியுள்ளார்.

பல்லாயிரக் கணக்கில் குழுமி நிற்கும் கூட்டத்தில் உரத்த குரலிற்
பேசுவேண்டி யிருந்தது. பேசிய விஷயங்கள் மிகச் சிறந்தவைகளே. ஆயி
னும் உரத்த குரலில் பேசுவதனாலேயே வாக்கால் வெளிவரும் வாயுச்ச
ளில் தீய கிருமிகள் அதிகம் தோன்றிப் பரவுகின்றன. இதனால் நன்மை
யைச் செய்கையிலும் தீமை விளைகின்ற தென்று கூறி யிரக்கமுற்றாராம்.
உரத்த குரலுக்கே தீங்கு விளையுமாயின் உள்ளுறக் கணன்று வெளிவரும்
துஷ்ட வார்த்தைகளின் விளைவு எவ்வளவு கொடிய தெனவுணர்தல்
வேண்டும்? இதுபோன்ற எத்தனையோ தீமைகளை விளக்க வேண்டி அன்
னையார் இந் நீதியை வகுத்தனர் என்று கருதல் வேண்டும்.

விடுதலை

ஸ்ரீ. நாராயணன்.

கௌ

ரி அவன் பணக்காரப் பெற்றோருக்கு ஒரே செல்வப் புதல்வி. அவளுக்கு மணமாகும் பொழுது அவன் கணவன் குடும்பத்தார் நல்ல ஸ்திதியி லிருந்தார்கள். கால வித்தியாசத் தால் கை நொடித்துப் போய் விட்டார்கள். அவன் கணவன் பரேஷ் சிரமப்பட்டு பி. எல். பட்டம் பெற்று ஒரு வக்கீலானான். பரேஷ் படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கௌரி தன் சொந்த வீட்டிலேயே இருந்தாள். பரேஷ் வக்கீல் பிராக்மிஸ் பண்ணத் துடங்கிய உடன் தான் தன் கணவன் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தான். அவன் பெற்றோருக்கு கௌரியை பரேஷிடம் அனுப்ப மனமே கிடையாது. கௌரியின் பிடிவாதத்தின் பேரில் கௌரியை பரேஷிடம் அனுப்பினார்கள்.

பரேஷ் ஒரு தினுசான் பேர்வழி. கௌரியை ஒரு அபாக்கிய தேவதை என்று எண்ணி அவளை வெறுத்து வந்தான். இதற்குக் காரணம், தன் மணத்திற்கு பின்பு தன் குடும்பம் குலைந்ததுதான். கௌரி உத்தமிதான். ஆனாலும் அவனுக்கு அவன் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டது. அவளுக்கு சரியான போஷணை கிடையாது. பரேஷ் சில நாள் கோர்ட்டுக்கு பாதி வழி போய்விட்டு மனதில் எதையாவது நினைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்து விடுவான். சில சமயம் கோர்ட்டு கலையுமுன்னமேயே வந்து விடுவான். காரணமில்லாமல் வேலை யாட்களை வேலையினின்றும் நிறுத்தி விடுவான். எந்த வேலை யாள் கௌரிக்கு ஒத்தாசையாய் இருக்கிறாளோ அவனையே முதன் முதல் நிறுத்தி விடுவான். இந்த செய்கைகள் கௌரிக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. தன் கணவன் பெரிய சந்தேகி என்று தெரிந்து கொண்டான். நாட்கள் செல்லச் செல்ல பரேஷ் கௌரியை ரொம்ப கஷ்டப் படுத்தலானான்.

வீட்டு வேலைக்காரியிடம் இரகசியமாக கௌரியின் நடத்தையைப் பற்றி விசாரிக்கலானான். இதுவும் கௌரியின் காதில் விழுந்தது. கௌரி கூட்டில் அடைபட்ட பெண் சிங்கம்போல் தன் கோபத்தை யெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டிருந்தாள். பிறகு நேருக்கு நேரே கௌரியை கண்டிக் கவும் தொடங்கி விட்டான் பரேஷ். பொருமைத் தீயும் சந்தேகத் தீயும் அவன் உள்ளத்தில் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. கௌரியிடமோ பொருமை என்ற பொக்கிஷம் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது. இவ்வாறாக இரு வருஷம் அகன்றது. கௌரி தன் தாய் வீட்டிற்கு தான் சுகமாக கணவனுடன் இருந்து வருவதாக கடிதம் எழுதுவாளே யொழிய தன் கணவனை நினைத்து ஒருபொழுதும் எழுத மாட்டாள்.

மக்கட் பேறுமின்றி இல்லற வாழ்க்கையில் இன்பமொன்றும் காணாத கௌரி இல்லற வாழ்க்கையினின்றும் தப்பித்துப் போக—என்—விடுதலை யடைய எண்ணினாள். அவ்வூரில் அச்சமயம் வந்திருந்த ஒரு இளம் சந்தியாசியிடம் சென்று அனுதினமும் கீதை உபநிசயாசம் கேட்கத் தொடங்கினாள். தபசி கௌரியின் குரு பக்திக்கும் அவளுக்கு கீதை உபநிசயாசத்தில் உள்ள அளவு கடந்த பிரேமைக்கும் வியந்தார். கௌரி கணவனிடம் அல்லல் படுவதை விட, குருவினிடம் அடிமையா யிருப்பது நல்லது என்று அவன் மனதிற்கு பட்டது.

பரமான்ந்தஸ்வாமிகளங்க மில்லாதவர். நாஸ்திகரும் அவரைப் போற்றி வந்தார் என்றால் அவரைப் பற்றி கூறுவது மிகையே. பரேஷ் மாதிரம் அவர் மேல் ரொம்ப சந்தேகம் கொண்டிருந்தான். அவரை பெரிய ஆஷாடபூதி என்று எண்ணி வந்தான். கௌரி அங்கு அடிக்கடி போவதிலிருந்து அவருக்கும் அவளுக்கும் ஏதோ சம்பந்தம் உண்டு என்றும் எண்ணி வந்தான்.

ஒரு நாள் பரேஷிற்கு கோபம் தன்னை மீறி வந்தது. கௌரியிடம் சென்று பரமான்ந்தர் ஒரு பசத் தோல் போர்த்த புலி யென்றும் கௌரியையும் பரமான்ந்தரையும் தாறுமாறாக திட்டினான். கௌரி தன் பொறுமையை யிழந்து விட்டாள். குருவையும் தன்னையும் தாஷிப்பதை அவனால் கேட்டுக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியவில்லை. என்று மில்லாமல் கௌரி பாம்புபோல் சீறினாள். கண்கள் கோவைப்பழம் போல் சிவந்து விட்டது. 'ஒரு வார்த்தையும் வாயினின்றும் தெளிவாக வா மறுத்து விட்டது. தட்டுத் தடுமாறி "நான் எப்படிப் போனால் உங்களுக்கென்ன" என்று சொல்லி விட்டாள். சொன்னதின் பின்பு தான் அதை நினைந்து கௌரி வருந்தினாள். பரேஷ் மறு வார்த்தை பேசாமல் கௌரியை வீட்டினுள் வைத்துப் பூட்டிக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டான்.

பரேஷின் இந்தச் செய்கை கௌரிக்கு மன அதிர்ச்சியை யுண்டாக்கி விட்டது. அவன் கொஞ்ச நஞ்சம் கணவன் என்ற மரியாதை வைத்திருந்ததும் பறந்தோடி விட்டது. எப்படியோ கதவைத் திறந்து வீட்டை விட்டு வெளியில் போய் விட்டாள்.

உச்சி வேளை. பரமான்ந்தஸ்வாமி தன் தனி அறையில் நிஷ்டையி லிருந்தார். மேகமில்லாத வானில் மின்னல் கொடி இளம் பிறைபோல் கௌரி அவர் அறையில் துழைந்தாள்.

ஸ்வாமி திடுக்கிட்டு “என்? எதற்கு வந்தாய்?” என்றார். கௌரி “என்னை காப்பாற்றுங்கள். அல்லல் பிடித்த இந்த குடும்பக்கடவினின்மும் கரை யேற்றுங்கள். உங்களுக்கு தொண்டு செய்து காலத்தைக் கடத்த உத்தரவு கொடுங்கள்” என்று முறை யிட்டாள்.

பரமானந்தஸ்வாமி ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாது அவளைக் கணவன் வீட்டிற்குப் போகச் சொன்னார்.

கோர்ட்டி லிருந்து வந்த பரேஷ் தன் வீடு திறந்திருந்தது கண்டு அதிசயப் பட்டான். “யார் வந்து கதவை திறந்தது?” என்று கௌரியைக் கேட்டான்.

“ஒருவரும் வரவில்லை. நான்தான் என் குரு வீட்டிற்குப் போயிருந்தேன்.”

“என்? எதற்காக?”

“அது என் இஷ்டம்.”

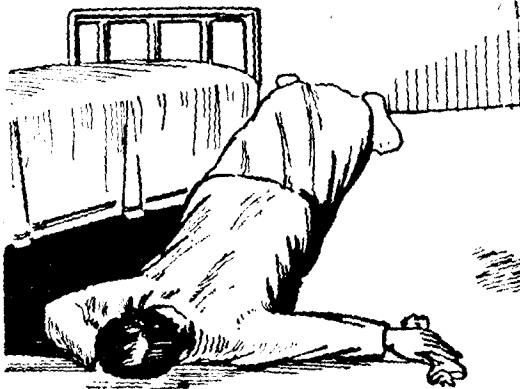
இத்துடன் அன்று அவர்கள் சம்பாஷணை முற்றுப் புள்ளி வைக்கப் பட்டது.

* * * *

பரேஷ் இப்பொழுது கௌரிக்கு காவல் வைத்திருந்தான். இவன் செய்கை ஊராரருக்கு சொல்லாமல் சொல்லிக் காண்பித்தது. பரமானந்தஸ்வாமிக்கும் பரேஷின் செய்கை எட்டிற்று. கௌரிக்காக வருந்தினார். அன்றே அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடம் போக முடிவுகட்டி விட்டார். நாளும் குறிப்பிடப் பட்டது.

பரமானந்தர் புறப்பட இருக்கும் நாளுக்கு முதல் நாள் கௌரிக்கு பரமானந்தரிடமிருந்து ஒரு ஓலை கிடைத்தது. அதில்:—

“குழந்தாய், கடவுளை நம்பிஞர் கைவிடப் படார். முக்தி கொடுக்கு முன்பு ‘அவன்’ பக்தர் களை பல சோதனைக் குள் ளாக்குவான். கடவுளடி மையான உன்னை ‘அவன்’ உதவியால் காப்பாற்றத் துணிகிறேன். நீ என்னுடன் வர மனமிருந்தால் நாளை உன் தோட்டத்துக் குளத்தங் கரை யண்டை மத்தியானம் 2 மணிக்கு சந்திப்பாய்” என்றிருந்தது.

கடிதத்தை கௌரி பன்முறை படித்தாள். அதை கிழித்தெறியாமல் தன் கூந்தலில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டாள். கடிதம் படித்ததிலிருந்து அவள் மூளை ஒரு வழியிலும் செல்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் காலை மணி பத்திருக்கும். கூந்தலில் வைத்திருந்த கடிதத்தைக் காணவில்லை. ஸ்நான அறையில் போய் பரிசோதித்தாள். படுக்கை யறையை நன்றாக சுற்றிப் பார்த்தாள். ஒரு இடத்திலும் காணப்படவில்லை. தன் கணவன் கையில் சிக்கி விட்டதோ என்று அருகினாள். பரேஷ் கையில் கிடைத்திருந்தால் அவன் என்ன செய்யத் துணிவான் என்பதையும் அவன் கோபத்தையும் ஆத்திரத்தையும் பற்றி அளவிடலானாள்.

வேகமாகத் தன் கணவன் அறைக்கு ஓடினாள்.

ஹா! என்ன கோரம். பரேஷ் தரையில் பிணம்போல் கிடந்தான். வாயிலிருந்து துறை வெளிப்பட்டுக் கிடந்தது. அவன் இடது கையில் ஒரு காகிதம் கசக்கி வைத்திருந்தது. கௌரி காகிதத்தை எடுத்தாள். டாக்டருக்கு ஆள் அனுப்பினாள்.

டாக்டர் வருவதற்கு முன்பே அவன் ஆவி அவனுடலை விட்டு பிரிந்துவிட்டது.

அன்றைய தினம் பரேஷுக்கு அயலூரில் அவசர வேலை யிருந்தது. இதை யறிந்தே பரமானந்தர் கௌரியுடன் ஊரை விட்டுப் போக நினைத்தது.

மணி 2. பரேஷின் ஆவி பிரிந்த சமயம் குரு திருடன்போல் குளக் கரையில் வந்து நின்று கொண்டிருந்ததை, தோட்டத்து ஜன்னல் வழியாய் கௌரி கோக்கினாள். கௌரிக்கு இப்பொழுது குருவைக் காணப் பிடிக்கவில்லை. பற்பல எண்ணங்கள் அவள் மனதைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தது.

குரு “கௌரி” என்றழைத்தார். அவருக்கு என்ன தெரியும் உன் நடக்கும் சங்கதி.

“இதோ வந்து விட்டேன்” என்றாள் கௌரி.

* * *

பரேஷின் எதிர்பாரா மரணத்தைக் கேட்ட அவன் நண்பர்கள் பரேஷின் வீட்டிற்கு வந்து பார்க்க

(ஆசிரியர் - வி. சங்கரய்யர்)

1. தேகபுஷ்டி, ரத்தசத்தி முதலியவைகளுக்கு

பிண்டாஸவம்

16-பலம் அரிசித்திப்பிலி, 16-பலம் தானிக்காய்த்தோடு இவ்விரண் டையும் 1 படி தண்ணீரில் நன்றாக அரைத்துக் கலக்கி 16-பலம் வெல்லம் சேர்த்து 40-நாட்கள் நெற்களஞ்சியத்தில் நெல்லினுள் வைத்து நன்றாக மூடி வைத்திருந்து எடுத்து தினமும் காலை மாலை ஒரு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிட்டு வரவும்; பத்தியமில்லை. சகலவித மேகரோகமும் தீரும்.

2. குஷ்டம், காமாலை, மூத்திரரோகம், குன்மம், கிருகணி, பாண்டு, அரிசஸ், மூலரோகம் முதலியவைகளுக்கு

பீஜகாஸவம்

மாதுளைப்பழ விதை 1-படி, திருபுலே மூன்றுமாக 1-பலம், திராகைப்ப பழம் 5-பலம், கொம்பர்க்கு 7-பலம், இவைகளை 16-படி தண்ணீரில் போட்டு 4 படியாக காய்ச்சி வடிகட்டி 100-பலம் ஜீனி, 1-படி தேன் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, விளாமிச்சவேர், அநிமதுரம், கோஷ்டம், வகைக்கு 1-பலம் வீதம், இடித்து வஸ்திரகாயம் செய்த பொடிபோட்டு நெய் பூசின மண்பாண்டத்தில் விட்டு 15-நாட்கள் நெற்களஞ்சியத்தில் தான்ய புடம் வைத்து பிறகு காலை மாலை ஒரு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிட்டு வரவும்.

3. தாது க்ஷயம், காஸம், தேகபுஷ்டி, தேகபலம், காமவிருத்தி, புத்திரப் பிரதம் இவைகளுக்கு

பிருங்கராஜாஸவம்

16-படி கரிப்பான் சாறு, 200-பலம் வெல்லம், 8-பலம் கடுக்காய்த் தூள் நெய் தேய்த்த பாண்டத்தில் போட்டு சீலமண் செய்து 15-நாட்கள் வைத்திருந்த பிறகு எடுத்து திப்பிலி, ஜாதிக்காய், கிராம்பு, ஏலம், சிறு

அங்கு பரேஷின் பிணத்தின் பக்கலில் கௌரியின் சுவ சரீரமும் அலங் கோலமாக கிடந்தது. பக்கத்தில் ஒரு விஷப்புட்டி காலியாய் தரையில் பாதி உடைந்தும் உடையாமலும் கிடந்தது. ஒரு கர்மக் கிரியைக்கு வந்த நண்பர்கள் இரண்டு கர்மக் கிரியைகளையும் செய்து முடிக்க வேண்டி யிருந்தது. வந்தவர்கள் யாவரும் கௌரியின் 'சதி'யைப் பற்றி மெச்சினார்கள. அவள் விடுதலைக்காகப் போராடி விடுதலை யடைந்தது பாருக்குத் தெரியுமா? (கவி தாகூர் கதையைத் தழுவினது.)

வைத்தியம்

111

காகப்பூ, ஜாதிபத்திரி வகைக்கு 2-பலம் வீதம் பொடி செய்து சேர்த்து, காலை மாலை ஒரு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிடவும்.

4. இருமல், க்ஷயம், வாயுக்குத்து, சுவாசம் விட முடியாமல் அடிக்கடி கஷ்டப்படுவது, கண்டமாலை, நெஞ்சுவலி முதலியவைகளுக்கு

மாசிகாஸவம்

50-பலம் புளிச்சக்கீரையை 16-படி தண்ணீர் விட்டு காய்ச்சி 4-படியாக வற்றவைத்து வடிகட்டி பிறகு 200-பலம் வெல்லம் போட்டு நெய் பூசிய மண்பாண்டத்தில் விட்டு அதில் வால்மிளகு, திப்பிலி, கருஞ்சீரகம், ஏலம், சிறுநாகப்பூ, மிளகு, ஜாதிபத்திரி, வகைக்கு 1-பலம் வீதம் பொடி செய்து போட்டு சீலமண் செய்து ஒருமாதம் வைத்திருந்து பிறகு தினம் ஒரு அவுன்ஸ் வீதம் சாப்பிடவும்.

5. வயிற்றுவலி, குன்மம் முதலியவைகளுக்கு

ஹிங்குவாதி குரணம்

காயம் 1-பலம், வசம்பு 2-பலம், உப்பு 3-பலம், சுக்கு 4-பலம், ஓமம் 5-பலம், கடுக்காய்த் தூள் 6-பலம், கொத்தமல்லி 7-பலம், கோஷ்டம் 8-பலம், சிவதை 9-பலம் இவைகளை இடித்துப் பொடிசெய்து வஸ்திரகாயம் செய்து வெந்நீரில் திருகடிப் பிரமாணம் போட்டு சாப்பிட்டு வர சகலவித குன்மமும் தீரும்.

6. அஜீரணம், புளிச்ச வப்பம் முதலியவைகளுக்கு

வைச்வாநர குரணம்

இந்துப்பு 1-பலம், சீரகம் 2-பலம், ஓமம் 3-பலம், திப்பிலி 4-பலம், சுக்கு 5-பலம், கடுக்காய்த் தூள் 6-பலம் இவைகளை இடித்து பொடி செய்து வஸ்திரகாயம் செய்து திருகடிப் பிரமாணம் வெந்நீரில் போட்டு சாப்பிடவும்.

7. தாம்பூல மாத்திரை

கிராம்பு, மாச்சக்காய், ஜாதிக்காய், பத்திரி, வால்மிளகு, காகிக்கட்டி, கத்தக்காய்ப்பு, பெப்பர்மிண்டு உப்பு இவைகளைச் சமம் சேர்த்து தூள் செய்து கோரோஜனை, குங்குமப்பூ சேர்த்து, பன்னீர் விட்டரைத்து சிறு பயறு அளவில் மாத்திரை செய்யவும். இதைத் தாம்பூலத்துடன் உபயோகிக்கவும்.

8. பற்போடி

வசம்பு, ஏலம், கிராம்பு, ஜாதிக்காய், பத்திரி, பெப்பர்மிண்டு உப்பு, சூடம், மிளகு இவைகள் சமம், கருவேலம் பட்டை, பிரஞ்சு சாக்கு சேர்த்து இடித்து வைத்துக் கொள்ளவும். பல் உறுதிபடும், பல் வலி தீரும், பல் பழுதீங்கும்.

9. ரண பிளாஸ்திரி

தேன் மெழுகு, சாம்பிராணி, நல்லெண்ணெய், போரிக் பவுடர், இவைகள் சமம் ஒன்று சேர்த்து உருக்கி உருட்டி வைத்துக் கொள்ளவும். சகல ரணங்களுக்கும் போடலாம்.

10. ஸுகந்த ஸ்நாநப்போடி

மஞ்சள், கஸ்தூரி மஞ்சள், பூலாங்கிழங்கு, புழுக்கப்பட்டை, சந்தனம், சடாமாஞ்சி, பச்சிலை, விளாயிச்சேவரீ, வெட்டிவேர், வாயுவிளங்கம், கசகசா, கோரங்கிழங்கு, தவனம், மருக்கொழுந்து இவைகளை இடித்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

11. ஜன்னிக்கு எண்ணெய்

ஒரு சேர் வேப்பெண்ணெயை இலுப்ப சட்டியில் ஊற்றி, 1 பலம் எருக்கின்பூ, 1 பலம் வெள்ளைப்பூண்டு, 1 விராகனிடை ஜாதிலிங்கம், இவைகளை தட்டிப் போட்டு நன்றாக சிவக்கும் வரை வறுக்கவும். இதை தலை முதல் கால்வரை தேய்க்கவும். பிதற்றல், புலம்பல் எல்லாம் தீரும்; ஜன்னியும் சுகமாகும்.

12. லிங்க சிந்தூரம்

குடம் 1 பலம், சாம்பிராணி 1 பலம் இரண்டையும் இடித்து, 1 பலம் ஒரு கட்டி லிங்கத்தைப் பொதிந்து கொளுத்தி விடவும். ஆறின் பிறகு இப்படியே மூன்று தரம் செய்து சேவலில் வைத்துக் கொள்ளவும். வேளைக்கு 2 அல்லது 3 அரிசி யிடை தேனில் கொடுக்கவும். இஞ்சிச் சாற்றிலும் கொடுக்கலாம். ஜ்வரம், வாய்வு, வாதம் முதலியவை தீரும்.

13. சுக்குக் களி

சுக்கு, கண்டதிப்பிலி சமம், பசு மோர் விட்டு அரைத்து துணியில் கட்டி மோரில் வேகவைத்து எடுத்து தேன் விட்டு பிசைந்து கொடுக்கவும். வயிற்று வலி, சீதம், வயிறு கடுப்பு முதலியவை தீரும்.

14. கீழ்வாய் நெல்லித் தைலம்

கீழ்வாய் நெல்லி ஸமூலம் எடுத்து மண்போக நன்றாக கழுவி உரவில் போட்டு இடித்து து படி விளக்கெண்ணெய் விட்டு காய்ச்சி ஹடிகட்டி சேவலில் வைத்துக் கொள்ளவும். இரவு படுக்கு முன் ஒரு சொட்டு வீதம் கண்ணில் விட சகல வித நேத்திர ரோகமும் தீரும்.

15: கூயம், காலம், சுவாசம், அருசி, அஜீரணம், வாந்தி, நெஞ்சு வலி, ஜ்வரம், அதிசாரம் இவைகளுக்கு

தாளீசபத்திரி குரணம்

தாளீசபத்திரி 1-பலம், மிளகு 2-பலம், சுக்கு 3-பலம், திப்பிலி 4-பலம், ஏலம் 5-பலம், கிராம்பு 6-பலம், ஜீனி 8-பலம் இவைகளை இடித்து வஸ்திர காயம் செய்து ஜீனி சேர்த்து திரிகடிப் பிரமாணம் கால மாலை சாப்பிடவும்.

16. குன்மம், உதா ரோகம், குலை முதலியவைகளுக்கு

ஹிந்து திரிகுணாதி லேகியம்.

காயம் 1-பலம், இந்துப்பு 3-பலம், விளக்கெண்ணெய் 9-பலம், உள் ளிச் சாறு 27-பலம் இவைகளை ஒன்று சேர்த்து கிண்டி பதமாகக் காய்ச்சிக் கொடுக்கவும்.

53. ஜனங்களின் நன்மைக்கான சட்டங்கள்.

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

இங்கிலாந்தின் சரித்திரப் போக்கில் வால்போலினுடைய விஜயம் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை யுண்டாக்கிய விபரம் நேயர்களிடையே அதுமுதல் சரித்திர முன்னணியில் அரசர்கள் பட்டம் பெறுவதோ, ஆட்சி முடிவதோ வருவதில்லை. ஆனால் மந்திரிகளும், அவர்களுடைய திட்டங்களும், செய்கைகளும் தான் முன்னணியில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, “க்ரென்வீல் மந்திரி சபைக் காலம்,” “இளைய பிட் மந்திரி காலம்,” “கிளாட்ஸ்டன் மந்திரி காலம்,” “கன்ஸர்வெடிவ் மந்திரி காலம்” என்றே கால வரையறை ஏற்படுகிறதே யல்லாது, அரசர்களின் பெயர்களை அல்லது காலங்களை யொட்டி கால வரையறை ஏற்படுகிறதில்லை. அதாவது தேர்தலுக்கு நின்று பொதுஜன வோட்டு ஆதரவைப் பெற்று, உருவான திட்டங்களுள்ள பெரும்பான்மைக் கஷியில் சேர்ந்து, தேசநிர்வாகம் செய்ய ஏற்பட்டவர்களை சரித்திரத்தின் கவனத்திற் குரியவர்கள் என்பது ஏற்படுகிறது. அது பற்றியே கார்லில் (Carlyle) என்ற பேரறிஞரும், “சரித்திரம் என்பது, அரசர்களையும், அவர்களுடைய அரண்மனைகளின் அழகுகளையும், ஆஸ்தானத்தின் வரிசைகளையும், உடைகளின் பள பளப்பையும், நடைகளின் உல்லாசங்களையும், மந்திரிகளையும் அவர்களின் மதிகளையும், யுத்தங்களின் வீரப் பரதாபங்களையும், சமாதானங்களின் பலா பலன்களையும், வெற்றிச் சின்னங்களையும் பற்றி விவரிப்பது அல்ல! ஆனால், பொதுஜன சுகா சுகங்களையும், திட்டங்களின் தன்மைகளையும், உண்மை யுணர்ச்சிகளை யும் கிளர்ச்சிகளையும் விவரிப்பதே உண்மைச் சரித்திரம் ஆகும். சரித்திரத்தின் காய்ந்த எலும்புகளுக்கு உயிர் நிலையுள்ளன வாகரும்படியான விபரம் எழுதப் படவேண்டும்” என்று கூறி யிருக்கின்றார்.

சென்ற 2, 3 தொடர்ச்சிகளில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் விக்டோரியா மஹாராணி காலத்தியவை சில, ஏழாவது எட்வர்ட் காலத்தியவை சில, ஐந்தாம் ஜார்ஜ் காலத்தியவை சில என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, வியாசத் தலைப்பில் சொல்லப் பட்டபடி எழுதுவோம். இளைய பிட்மும், பாக்ஸ் (Younger Pitt and Fox) தங்கள் ஜீவிய காலத்தில் அடிமைத் தனத்தை பிரித்தெழுச் சாம்ராஜ்யத்தில் ஒழித்துவிட பாடுபட்டனர். ஆனால் ஆஸ்டர் விட்ச் அதிர்ச்சியில் 1807ல் பிட் இறந்தபிறகு, நெப்போலியனுடன் எடத்த போராட்ட அவசியத்தினால், உடனே “எல்லா மேதாவிசைக்கிய மந்திரி சபை” (The ministry of all talents) ஏற்படுத்தப்பட்டது. யுத்த நிர்வாக அவசரத்தோடு அவசரமாய் “அடிமை வியாபாரம் (The slave trade) ஒழிக்கப் படவேண்டும்” என்று ஒரு சட்டம் 1807ல் செய்யப்

பட்டது. இந்த கொடூரமான பழக்கத்தை ஒழித்துவிட பிட்டபாதபாடும் பட்டார். ஆனால் அவர் காலத்தில் பலிக்கவில்லை! ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து, ஆயர்ந்து ஏமாந்திருக்கக் கூடிய நீர்கோக்களைத் திடீரென பிடித்துக் கப்பலேற்றி, அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு, மிருகங்களைச் செய்வதுபோல் விற்று அவர்களைச் சொல்லொணாத கஷ்டங்களுக்குள்ளாக்கி, அதன் மூலம் மாய் பல ஆங்கில கனவான்கள் ஏராளமான செல்வ வான்கள் ஆயினர் என்பது சரித்திரத்தில் கண்ட ஒரு உண்மை. இந்தக் கொடிய மிருகத்தனமான “நாசோர வியாபாரம்” ஒழிந்தது. என்றாலும் அதனால் அவ்வநாதைகளுக்குண்டான கஷ்டங்கள் ஒழிய காலம் வெகுவாய்ச் சென்றது. (இதற்கு நிகராக நமது தரித்திர தேசத்திலும் இலங்கைக்கும், மலாய் நாடுகளுக்கும், பிலிப்பைன் தீவுகளுக்கும், லேபர் கமிஷன்களும், கங்காணி முறைகளும் கையாளப் பட்டு, வருஷா வருஷம் கணக்கற்ற ஆண் பெண்கள் நாடு கடந்து வயிறு பிழைக்கச் சென்று, ‘தமிழர்கள்’ என்றால் கூலிகள் என்ற பெயரையும் சம்பாதித்துக் கொடுத்து, பல கஷ்டங்களை யனுபவிக்கிறார்கள். “கரும்புத் தோட்டத்திலே” என்ற பாட்டில் கல்லும் கரையும் படி கதறுகிறார். அப் பாடல்களிலுள்ள விஷயங்கள் எந்த தேசாபிமானியின் உள்ளத்தை உருக்காது?) இங்கிலாந்தில் அந்த வியாபாரம் ஒழிந்தாலும், அதன் கொடூரங்கள் குறைய ஆண்டுகள் 30 பிடித்தன. அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொடுமைகள் பல ஒழிந்தனவாம்!

(நம் கற்பகப் பாரதநாட்டைச் சீரழிக்கும் ஹரிஜனப் பிரச்சையும் இதன்மையதே. இக் கொடுமைக்கு சாஸ்திரத்தில் ஆதார மிருப்பதாகத் தொண்டையைக் கிழித்துக்கொண்டு, எதிர்த்துப் பேசுபவர்களை வாழ் கொண்ட மட்டுமே வைத்து ஸ்தாபிக்க முயல்பவர் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றனர். சாஸ்திரங்களை எவ்விதமாகப் புரட்டினாலும் ஆதாரமே கிடையாது. யுக்தி, புத்தி, அனுபவங்களுக்கு ஒவ்வாதது என்று, அனுஷ்டான ஞானங்களான மாளவ்யாஜி போன்றவர்களும், உலகம் போற்றும் உத்தமர் மஹாத்மாஜி கவி சிரேஷ்டர்களான ரவீந்திரநாத் தாகூர், சரோஜினி தேவி போன்றவர்களும், சிவசங்கராச்சாரியாரும் கூட சொல்லி, அநேக தேசாபிமானிகள் ஹரிஜனக் கஷ்ட நிவாரண வேலையிலும், முன்னேற்றப் பணியிலும் ஈடுபட்டுழைக்கின்றனர். ஆயினும் ஒரு விஷயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும். பல பல பெரிய பண்ணைகளில் தங்கள் கீழுள்ள ஹரிஜனங்களைப் பரம்பரை பாத்தியம் கொண்டாடி, அவர்களுக்கு நிரந்தரவாச வசதிகள் செய்துகொடுத்து, நன்மை தீமைகளுக்கு பணங் கொடுத்துதவி, விசேஷ காலங்களில் பரிசுகளைக் கொடுத்து, அவரவர் நிலைமைக்கும், சக்திக்கும், தன்மைக்கும் ஏற்றவாறு, கவனிக்கப்படுவதும் இருக்கிறது. இது பிராசீன கிராம சமுதாய முறையில் இன்னும் அமுலிலிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இருக்கும்போதே, பல விதங்களிலும் மிருகத் தன்மைகளைக் கையாண்டு நேற்று வரையில் இருந்து வந்திருக்கும் அந்நிய ஆட்சி முறையில் இது சுயேச்சை பெற தடையாக இருக்கிறது என சொல்லி வருவது விரிதையே! இதை தீர்க்க தரிசனம் செய்து உணர்ந்த நமது பாரதிப் பெரியாரும் “ஏழை யென்றும், அடிமை யென்றும் எவனுமில்லை ஜாதியில்; இழிவு கொண்ட மனிதரென்பது இந்தியாவில் இல்லையே” என்றும், “தொண்டர் என்றோர் வகுப்பில்லை. தொழிற் சோம்பலுப்போல் இழிவில்லை” என்

றும், “மனிதர் யாரும் சரி நிகர், சமமானவா வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே” என்றும் சொல்லி, “மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் அந்தப் புலனில் வாழ்க்கை நமக்குண்டோ? மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும் அந்த வழக்கம் இனி நம்மிலுண்டோ?” என்றும் வினாவினார்!)

ஜார்ஜ் IV-ன் காலத்தில், கானிங்பிரபு மந்திரியாக இருந்த சமயத்தில் 1822-ல், “தப்புக் கையெழுத்து திடுதலுக்கும், திருட்டுக்கும் விதிக்கப்பட்டு வந்த மரண தண்டனையை ரத்து செய்ய” ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதுவரையில் சாதாரண சிறு திருட்டுகளுக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டதென்பது புலனாகிறது. அதுவும் ஆளுக்கும், தன்மைக்கும், பொருளாதார நிலைமைக்கும் தகுந்தபடி தண்டனை விதிப்பதில் பாரபட்சம், ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தனவாம். உதாரணமாக வயிற்றுக்கில்லாத ஒரு வன் து-பென்னியைத் திருடினாலும் அவனுக்குக் கடுமையான தண்டனை; பணம் படைத்த அகம்பாவி பெரிய திருட்டுத் திருடி பெருங்குற்றம் செய்தாலும் சாதாரண தண்டனை. (இந்த அழகில்தான் ஆங்கில சரித்திரக்காரர்கள் இந்திய சரித்திரம் எழுதும்போது “இந்தியாவில் தண்டனைகள் வெகு கொடூரமாகவும் அநாகரீகமாகவும் விதித்து ஜனங்களை மிரட்டி பயத்தினாலேயே பழைய காலத்திய மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தனர்” என்று நரம்பின்று எழுதி விடுகின்றனர். ஆனால், அக் கடுமீ தண்டனைகள், தோட்டியாலானும், தொண்டமானாலும், அரச குமாரனே யானாலும் பேதமின்றி ஒரே யளவாய் வழங்கப்பட்டன வென்பதற்கு நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் உண்மைச் சரித்திரங்களில் காணப்படுகின்றன. இன்னும் ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் முயற்சியால் பல பல திடுக்கிடக்கூடிய உண்மைகளும் புலனாகி, புருகுகளும் கட்டுக்கதைகளும் வெட்டவெளிச்சமாகலாம்.)

பிறகு தேச வியாபாரத்தின் அபிவிருத்திக்குத் தடையாக இருந்த பல சட்டங்கள் ரத்தாகின. போலீஸ் படைக்கு சரியான பயிற்சி யளிக்கப் பட்டு, காரியாம்சத்தில் சிறந்து விளங்கி, ஜலோபகார முறைகளில் வேலை செய்ய வழி செய்யப்பட்டது. அதற்கானபடி, அவர்களுக்கு மாஹிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தியே யானாலும் மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டது. நெருச்சந்திகளில் நின்று போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் லண்டன் போலீஸ்காரனுடைய சமீக்களுக்கு சக்ரவர்த்தியின் வாகனமும் சீழ்ப்படிந்து உலவ வேண்டும் என்று வானமளாவ புகழ்ப்படுவது நம்மில் பலருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். (நமது நாட்டிலும், இதுவரையில் இருந்தது போக, இனி அம்மாதிரி அழகிய, கண்ணிய முறைகளில் போலீஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்வதற்கான பழக்கம் கொடுக்கப்படும் என்பதற்கான அறிவுரிகளை நமது தியாகமூர்த்திகளான காங்கிரஸ் மந்திரிகளின் அருமையான பிரசங்கங்களில் காணுவதை நாம் அசமகிழ்வுடன் எதிர்பார்த்து நடைபெறுவதற்கு வேலை செய்வோம். ராஜாஜி, கோவிந்தவல்லபபந்த், ஜன ஹர்லால் போன்றவர்கள் விடுத்திருக்கும் போலீஸ்காரருக்கான செய்திகளை நாம் பத்திரிகைகளில் கண்குளிரப் பார்த்தோம்! செவி மடுக்கக் கேட்டோம்!!) பிறகுதான் முந்தின தொகுதிகளில் குறிப்பிடப்பட்ட, “சேதாவிக்கர் விதலைச் சட்டம்,” “முதலாவது சீர்திருத்தச் சட்டம்” முதலியன ஏற்பட்டு, பொதுஜனச் செர்ச்சிகளுக்கு, நிர்வாகம் செவியாய்ந்து உணர்

ஆனந்தபோதினி

கணிந்து உட்படவேண்டும் என்றது ஏற்பட்டது. அதுவரையில் அந்த ஜனங்கள் அவர்கள் நாட்டிலேயே பட்ட கஷ்டங்களும், அடைந்த அல்லல்களும் பல. (சொந்த ஜனங்களையே இப்பாடு படுத்திவைத்த ஆங்கில முதலாளிகளும், தோட்டக்காரர்களும், நம் பாரத மக்கள் விஷயத்தில் முதலீடு கண்ணீர் வடித்து புரட்டுகள், பித்தலாட்டங்கள் எல்லாம் செய்து, ஆட்டம் போடுவது சகஜம். அவர்கள் சர்க்கருக்கு சந்தையும், சிறுவர்களுக்கு பணம் சம்பாதிக்க இடமும் நம் தேசத்தைவிட வேறு எங்கும் கிடையாது. ஆகவே இக்கற்பக நாட்டை சுலபமாகக் கைவிட அவர்களுக்கு எவ்வாறு மனம்வரும்? சமீபத்தில் கூட, இந்திய சம்பளத்தை ஒருமுறை, இருமுறை, மும்முறை பருத்த தொகை வாங்கிய வில்லிங்டன் பிரபுவும், “இங்கிலாந்து இளைஞர்களுக்கு இந்தியாவில் முன்னேறி அபிவிருத்தியடைய பல துறைகளும், சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு” என்று துணிகரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்!! இதை யறிந்து செயலற்ற நிலையில் தான் சொல்லப் படுவனவாக ஸாப்ரு, ஜெயக்கர் போன்ற பெரியார்களின் பேச்சுகளை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.)

பிறகு ஆங்கில குடியேற்ற நாடுகளில் உள்ள அடிமைச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம், தங்கள் தங்கள் வசமிருந்த அடிமைகளை விடுதலை செய்து விட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் 1833-ல் ஏற்பட்டு, அவ்வாறு நடப்பதற்கு வேறுவாசகம், அந்த சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்டசுடு கொடுக்கும் வகையில் ஏராளமான பொருள் செலவும் ஏற்பட்டதாம். முன்பு ஏற்பட்ட “அடிமைத்தன நீக்க” முயற்சி, பலன் பட இப்போது தான் நேர்ந்தது. எளியவர்களுக்கான கஷ்ட நிவாரணத் திட்டங்களும் எவ்விதப் மஹாராணி காலம் முதல், உசிதப்படி அப்போது போடப்பட்டு அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருந்தன. அதை யொட்டி 1834-லும் ஏற்பட்டு, எளியவர்களுக்கு உள்ள உதவி முறைகளில் பல அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டன. பொதுவாக எளியவர்களுக்கும், வேலை யில்லாதவர்களுக்கும் உதவிகள் செய்யப்பட்டன. (நமது நாட்டைப் போல் ஜனங்களைப் பிச்சையெடுக்கும் தொழிலில் புகவிட்டு, சோம்பேறித் தடியர்கள் கூட்டத்தை வளர விடவில்லை. சாபக் கேட்டுப் பலனே போன்று, பலர், பரம்பரை பாத்தியதையும் கொண்டாடி பிச்சை போட மறுப்பவர்களை வைத்து, திட்டிச் செல்லவும் துணிந்திருப்பது பலருடைய அனுபவத்திலும் வந்திருக்கலாம். இந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்க நமது நாட்டில் மட்டும் தரும் புத்தி படைத்த பெரியோர்களின் பொறுப்பாக விடப்பட்டிருக்கிறது. எதையும் ஆரம்பிப்பதானால் அரசாளுபவரின் இனத்தாரின் நஷ்டத்திற்கு காரணமாகும் போல் இருந்தால் உடனே தடை செய்யப்படுகிறது. அல்லது தாங்க முடியாத வரிகளுக்கும் அல்லல்களுக்கும் உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. தேசிய ராஜாங்கத்தில் இனி யென்ன நடை பெறப் போகிறதோ என ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்போம். ஸாப்ரு அவர்கள் சமீபத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்ட சம்பந்தமான நிவர்த்தி முறைகளைப் பெரியதாக வகுத்து, நீண்டதொரு அறிக்கையை காகித ரூபமாக வெளியிட்டிருக்கிறதை, பத்திரிகை படிக்கும் அன்பர்கள் அறிவார்கள்.)

1835-ல் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சீர்திருத்த சட்டம் ஏற்பட்டு,

அமைப்பு, அதிகாரம், அங்கத்தினர்களின் உரிமைகள், வாக்குரிமை வழங்குதல், வாக்குக் கொடுக்கும் முறைகள் முதலியவற்றில் அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டன. அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள சபைகளுக்கு அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைவர்களும் ஏற்பட்டு, அந்தந்த பிரதேசங்களின் நிர்மாண திட்டங்களுக்கும் அடி கோலப்பட்டன. நகர பரிபாலனம் கிராம பரிபாலனம் செவ்வனே நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு கஷ்ட நிவாரண வேலைகளும் நடைபெற்றன. நாட்டுக்குப் பெரிய பார்வீமெண்ட் செய்யக் கூடிய தான நன்மைகளை இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் கிராமங்களுக்கு பூரண ஸ்வதந்தரத்துடன் செய்து வந்தன. ஆங்காங்கு ஜனங்கள் செனகரியங்களுடன் வாழ வேறுவாசகம் இருந்தனர் என்று தெரியவருகிறது. (நமது நாட்டிலும், அதிலும் நமது மாகாணத்திய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி அதிகம் பேச வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரி நிர்வாகம், “நம் இந்தியர்களுக்கு தங்களுடைய நிர்வாகத்துக் கொள்ளத் தெரியாது” என்பதை ருஜூப்படுத்தவே நிர்மாணிக்கப்பட்டதோ என்று ஐயுறும் முறைகளில் இருந்து வந்திருப்பதை எவரும் ஒப்புக் கொள்ளவே வேண்டியிருக்கின்றது. அது பற்றியவைகளை விஸ்தாரமாக விளக்கும் பல விகட வியாசங்களையும், புனைத் துறைகளையும் அன்பர்கள் பலரும் அநேக முறைகளில் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் படித்திருக்கலாம். அவரவர்கள் சொந்த அனுபவங்களாகவும் பல விபரங்களை யறிந்திருக்கலாம் என்பது மட்டும் குறிப்பிடுவோம்.)

வெகு பாலியத்தில் பட்டத்திற்கு வந்த விக்டோரியா மஹாராணியார் மிகுந்த புத்திசாலியாகவும், நாட்டின் நலத்தை நாடியவராகவும், சமயோஜித புத்தியுடையவராகவும், தாராள சிந்தையும் பெரும் போக்கும் உடையவராகவும் அமைந்தது ஆங்கிலேயரின் அதிருஷ்ட வசமேயாகும். அவருக்கு ஏற்றவாறு ராஜரீக காரியங்களில் நம்பிக்கையாகவும் நல்ல யோஜனைகளை செலுத்துபவராக அவருடைய கணவர் ஆல்பர்ட் என் ரெஜர்மன் இளவரசர் ஏற்பட்டார். அவருக்கு இராஜா பட்டம் கிடையாது என்பது அவருடைய பற்றற்ற தன்மையையும் ஆங்கிலேயருடைய அதி தேசாபிமானத்தையும், காட்டுகிறது. தன் மனைவிக்குப் பின்னணியில் இருந்து அந்தாங்கசுத்தியான அபூர்வ யோஜனைகளை சமயோஜிதம் போல் சொல்லி வந்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. தன்னலப் பற்றின் சயநல மறுப்புச் சிந்தையில் இருந்து, அந்த சமயங்களில் தேசத்தில் இயங்கிய பத்திரக் காரர்களின் இயக்கம், சீர்திருத்த முயற்சி இயக்கம், ஐயர்லந்து சுய ஆட்சி இயக்கம் முதலிய சந்தர்ப்பங்களை அருமையாக சமாளிக்க உதவியாக இருந்தாராம். எவ்வளவு தான் இயக்கங்களும், சங்கங்களும் இருந்தாலும், நிலச் சொந்தக்காரர்கள், முதலாளிகளின் போக்குகளில் மட்டும் மாறுதல்களும், ஜீவகாரணிய கோக்கும் ஏற்படுவது கஷ்டமாகவே இருந்தது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். அவரவர்கள் தங்களுடைய லாபங்களில் என்னளவும் குறைய சம்மதிக்காததோடு, எவ்வளவு அதிக லாபத்தைக் கசக்கி, பிழிந்து, வாட்டி, வதக்கிப் பெருலாமோ அவ்வளவையும் பெறுவதற்கான மனோபாவத்தில் தான் இருந்தார்கள். இது சம்பந்தமான, தான் வரிச் சட்டத்தைப் பற்றியும், இதர பல முக்கிய சட்டங்களைப் பற்றியும் தொடர்ச்சியாக அடுத்த தொகுதியில் வெளிவரும்.

புலால் ஏதுக்கையா ?

(கோட்டாறு-தே. ப. பெருமாள்.)

மக்கள் வாழ நினைப்பதுபோல்—இந்த
மாக்களும் வாழ நினைக்குமையா
இக்கொலை செய்துண்ணல் நன்றே வையா?—சசன்
இன்னுள் தானிங்கு வுண்டே வையா?

கண்ணப்ப ருனைச் சுவைத்ததினால்—சசன்
கண்ணைப் பிடுங்கியே காவல் செய்தார்
எண்ணு முயர்திரு பக்தரேனும்—சசன்
இன்னல் கொடுத்தே இதம் புரிந்தார்.

கண்ணப்பரே யிர்தப் பாடுபட்டால்—நாமும்
காணப் பெறுவது என்னே வையா?
எண்ணித் துணிக கருமத்தினை—இன்றேல்
எண்ணரு மின்ன லடைவோ மையா.

விலங்கு விரும்பும் உணவதனில்—மகன்
வேட்கை கொள்ளாத லறமாமோ?
இலங்கும் அறிவினைப் பெற்றவரும்—நடை
சனமாய்க் கொள்ள லிழிவன்றோ!

மானிட யாக்கை இடுகாடோ?—அதன்
மாண்பினைப் பற்றி அறியீரோ?
தேனுந் திணையு மிருக்கையிலே—இந்தத்
தீய உணவை விரும்புவதோ?

நல்ல தானியம் விளைவதுண்டு—அவை
நல்லுடல் தன்னைத் தருவதுண்டு
வெல்ல சுவை மரக்கீரையுண்டு—அவை
வேண்டு முரணும் அளிப்பதுண்டு.

கிரைப் பாத்திகள் பலவுமுண்டு—அதன்
கிரைகள் இன்சுவை ஈவதுண்டு
திரைப் பெருநோய் பலதையுமே—அவை
தீர்த்திடும் சக்தி படைத்ததய்யா.

காடு கிழங்கைத் தருவதுண்டு—சுவைக்
காயுங் கனியும் அளிப்பதுண்டு
தேடும் புலாஹு மெதற்கோ வையா?—இந்தத்
தேட்ட மொழிந்து திரும்பு வீரே.

விதியின் பயன்.

V. A. சின்னஸ்வாமி.

“ஆ.....! கா.....பாற்றுபவர்கள்.....
சண்டாள...ப் பாதகன்.....” என்ற சப்தங்களைக்
கேட்டதும் ராம் பிரமித்து விட்டார். ஒரு பெண் குரல்போல் தோன்றி
யது. பக்கத்திலிருந்த பார்க்கிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. உடனே
ராம் அங்கு சென்றார். அவர் பார்த்த காட்சி அவரை ஒரு நிமிஷம் அப்ப
டியே பிரமிக்கச் செய்தது. ஆம்; யாருக்குத்தான் ஆச்சர்யமும் தயவும்
வராது? தனியாய் இருக்கும் ஒரு அழகிய யுவதியை தடியனொருவன்
பலாத்காரப் படுத்த முயலும் காட்சியைக் கண்டால்! சிங்கம்போல் ஒரே
பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவ்வழகியை மீட்டார். இவருடைய ஆரோக்ய
மான கட்டுமஸ்தான தேகமும் அகன்ற மார்பும் அத்தடியனை ஒரு நொடி
யில் பறக்கடித்தது. உடனே அவன் ஓட்டம் பிடித்தான்.

அந்த யுவதியை ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். குறைந்தது
ஒன்பதாவது வகுப்பு படித்தவனாகத் தோன்றியது. அவளது கண்களும்
இவர் கண்களும் ஒரு முறை சந்தித்தன. ஒருவித மின்சாரம்போல் இரு
வர் தேகத்திலும் ஓடியது. ஆனால் அப் பெண்மணி இவரிடத்தில் தன்
விரகதயத்தையே பறிகொடுத்து விட்டாள். நாணத்தை ஒருவாறு அடக்
கிக் கொண்டு குயிலினும் இனிய குரலில் “கடவுள்தான் உங்கள் ரூபமாக
வந்து உதவி செய்தார் என்று நினைக்கிறேன். ரொம்ப தாங்கல்; தங்கள்
விலாசத்தை தெரிவித்தால் நான் தங்களுக்கு என்னுடைய உதவியைச்
செய்வேன்” என்று கூறினாள்.

“நான் என்ன அவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் சாதித்து விட்டேன்.
என் போன்ற வேலை யில்லாத M. A. பட்டதாரியின் விலாசங்களைத்
தெரிந்துகொண்டு என் செய்வீர்” என்று சொல்லிவிட்டு விரைநடந்து
விட்டார்.

ஒரு அழகி. கவிசுளின் கையில் கிடைத்திருந்தால் மூன்றாம் பிரைச் சர்
திரன் கார்மேகம் தாமரைப் புஷ்பம் முத்துக்கள் பவளங்கள் எலுமிச்சம்
பழம் வாழை மின்னல் முதலிய உபமானங்களால் நிறப்பி யிருப்பார்கள்.
தற்கால நவ நாகரீகத்திலும் குறைந்தவளல்ல. ஆனால் நம் ராமிற்கு அவ
ளுடன் பேசவே பிடிக்கவில்லை. இந்த மாதிரி அநேக சம்பவங்களில் ராம்
அனுமார் அல்லது பீஷ்மரைப் போல் பிரமசர்யத்தைக் காப்பாற்றுவ
தற்குப் பாடுபட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் நம் யுவதி கணகவல்லி தன் உள்ளத்தை கொள்ளை கொண்ட
திருடனை பழிக்குப் பழி வாங்க நினைத்தான். என்றும் தோன்றாத ஒருவித

உணர்ச்சி அவளை இன்று வாட்டியது. தன் மனதாகிய குதிரையை நாணம் என்னும் கடிவாளத்தால் அடக்கிப் பார்த்தாள். ஆனால் அத்துஷ்டக் குதிரை கடிவாளத்தை அழுத்துக் கொண்டு செல்லப் பார்க்கிறது. அவருடைய அழகிய தோற்றம் மனதை விட்டு அகலவே மாட்டே நென்கின்றது. அவ்வாலிபனை, அவன் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட திருடனை எப்படி பழி வாங்குவது என்று எண்ணி ஏங்கினான். இந்த எண்ணத்தில் மூழ்கியிருந்த அவளுக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை. மணி 8 அறிவிக்கும் குண்டு வெடித்த பொழுதுதான் வீட்டின் ரூபகமும் தனியாக இங்கு காலங்கழிப்பது ஆபத்தானது என்றும் தெரிந்தது. வீட்டிற்குப் போய் பேசாமல் படுத்துக் கொண்டாள். வேலைக்காரி பன்முறை சாப்பிடக் கூப்பிட்டும் பதில் வரவில்லை. சாப்பாடு யாருக்கு வேண்டும்? வேண்டும் வந்து ஒன்றிருக்க பசிதான் எப்படி வரும்? தூக்கம் வருவதற்குத்தான் நியாயம் உண்டோ? அவளுடைய உடம்பில் ஒருவித குடு காணப்பட்டது. உடனே எழுந்திருந்து மேல் மாடியில் உலாவப் போனாள். தெள்ளிய பால்போல் பிரகாசிக்கும் வெண்ணிலவின் தண்ணெனும் கிரணங்கள் இவளை எரித்தது. இவளுக்கு சந்திரனே ஒரு பெரிய நெருப்புருண்டையாகத் தென்பட்டான். ஒரு கருநாகம் போல் கடித்தான். ஆம்; அவ் விஷ ஜ்வாலையைத் தாங்க முடியாமல் மறுபடியும் போய்ப் படுத்துக் கொண்டாள். புரண்டு புரண்டு அழுது அழுது கண்களெல்லாம் வீங்கி விட்டன. கடைசியில் திடீரென்று ஒரு எண்ணம் மனதில் தோன்றியது. ஆம்; அது தான் சரி என்று எண்ணிக் கொண்டாள்.

நாட்கள் யாரையும் கேட்காமல் வழக்கம்போல் 5, 6 சென்றன. தன் ஏக புதல்வியின் நிலைமையைப் பார்த்த திவான் பஹதூர் ராஜசேகர முதலியார் துக்கக் கடலில் ஆழ்ந்தார். என்ன செய்வதென்று தோன்றவில்லை. டாக்டர்களுக்கு பணத்தை வாரி வாரி இறைத்தார். பிரயோஜனமில்லாமல் போகவே தன் மகளிடம் நிலைமையை ஒருவாறு கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். அவ்வாலிபன் செய்த உதவியைப் பற்றியும் அவனைத் தேடிப் பிடிக்கும் யுக்தியையும் கூட கனகவல்லி யிடமே தெரிந்து கொண்டார்.

* * * *

2

மாலேநேரம். நம் ராம் அப்படியே தனியாக உலாவிக் கொண்டே இருக்கிறார். 'ஹிண்டு! ஒரு அனா! ஹிண்டு பேப்பர்' என்று ஒரு பையன் கத்திக் கொண்டே வந்தான். ஒரு அணுவைக் கொடுத்து ஒரு பேப்பரை வாங்கி அன்றைய "Wanted" காலங்களைப் பார்த்தார். அதில் ஒன்று அவர் மனதைக் கவர்ந்தது.

'Wanted a private Secretary on a salary of Rs 150. Only M. A.s should apply. Handsome youths aged within 23 are preferable'.

Apply with photos to

Box No. 140, C/o
The Hindu, Madras

இவ் விளம்பரத்தைப் பன்முறை படித்தார். ஹா! இந்த உத்தியோகம் மாத்திரம் கிடைத்து விட்டால், இந்த உத்தியோகம் மாத்திரம் கிடைத்து விட்டால்! மனக் கோட்டைகள் கட்டிக் கட்டி இடித்த வண்ணமே இருந்தார். இருட்டியதும் கூட தெரியவே இல்லை. மெல்ல எழுந்து தன் அறைக்குச் சென்றார்.

தன் அறையில் ஒரு சிறிய விளக்கு மங்கி ஒளி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுதோ பிறகோ! காடு வா! வா! வீடு போ! போ! என்னும் கிழவனின் நிலைமையில் அவ் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. நம் ராமின் தரித்திர நிலைமை அவ்வறையின் ஒவ்வொரு சாமானிலும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. காகிதம் பேனா எடுத்து யோசித்து யோசித்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் கஷ்டப்பட்டு விண்ணப்பத்தை எழுதி முடித்தார். கடைசியில் போட்டோவின் ரூபகம் வரவே எழுந்து தன் நண்பன் கடைக்கு ஒடினார். ஒரு போட்டோ அந்நேரத்தில் எடுத்து அதை வைத்துக்கொண்டு அழகாய் காணப்படுகிறோமா இல்லையா என்பதைப் பற்றி தர்க்கம் செய்து கொஞ்ச நேரத்தைக் கழித்தார். கடைசியில் தான் அழகாக இல்லாவிட்டாலும் அவ்வளவு குரூபி அல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்து விண்ணப்பத்தை முடித்தார். விண்ணப்பத்தை முடித்து ஸ்டாம்பு ஒட்டியதும் எதிரிலுள்ள மருந்துக் கடையின் கடிசாரம் டன் டன் என்று மணி 10 அடித்தது. அப்பொழுதே சென்று தபால் பெட்டியில் போட்டு விட்டு வந்து படுக்கையை விரித்து உறங்கினார்.

* * * *

3

7, 8 தினங்கள் ஓடிவிட்டன. விண்ணப்பம் போடுவதே ராமிற்கு ஒரு வேலையாக விருந்தது. இப்படி எத்தனை வாலிபர்கள் காட்டை விற்று வீட்டை விற்று பெண்டாட்டி நகையை விற்று எம். ஏ. அல்லது பி. ஏ. பட்டம் பெற்று கடைசியில் குமாஸ்தா வேலைக்கு விண்ணப்பம் போட்டுக் கொண்டு அலைகிறார்கள். இன்று இந்திய வாலிபர்கள் தங்கள் அதிர்ஷ்டத் தின்மேல் அழுது அழுது அலறுகின்றனர். எங்கு பார்த்தாலும் சோற்றுப் பாடு! பசி! பசி! ஹா! இப்படியாக்கன் பச்சினங் குழலிகளைக் கூட பாலில்லாமல் செய்து பரிதவிக்க வைத்து எரித்து சாம்பலாக்குகின்றனர். நங்கம் முதலிய விளைந்த செழிப்பையும் இப்பாரத நன்னாட்டின் நாகரீகத்தையும் பார்த்து ஒரு காலத்தில் அன்னிய நாட்டார் பொருமைப் பட்டார்கள். ஆனால் இன்றோ நம் சகோதர சகோதரிகள் அன்னிய ஆடைக்கும் உண்ண உணவுக்கும் திண்டாடுவதைப் பார்த்து பரிசுக்கின்றனர். ஆம். தேசம் இன்று அடிமை நோயால் பீடித்து இறக்கும் தருவாயிலிருக்கிறது! ஆ! அடிமைத் தனமே! ஆ! வேலையில்லாத் திண்டாட்டமே! நம் கதி மோட்சம் என்றோ! யார் அறிவர்!

வாயில்லப் போய் மேனைப் பார்த்ததும் திபாவளி இனமிற்கு வந்து சிற்கிறான், என்று ராம் நினைத்து கொடுப்பதற்குக்கூட காலிலையே என்று வருந்தினார். போய் மேன் "சார், ஒரு லெட்டர்" என்று ஒரு கடிதத்தை ஜன்னல் வழியாக நீட்டினான். வெகு ஆவலுடன் வாங்கிப் பிரித்துப் படித்

தார். கோவை-திவான் பஹதூர் ராஜசேகர முதலியார் அவரை வேலையில் வைத்துக் கொண்டதாகவும் உடனே புறப்பட்டு வரும்படியும் எழுதியிருந்தார்.

ராமின் சந்தோஷத்திற்கு எல்லையில்லை. கரை புண்டோடியது. பூர்வ ஜன்ம புண்ய பலன் தனக்கு கிட்டி விட்டது என்று ஆனந்த மடைந்தார். எதிர் காலத்தைப் பற்றி பகற் கனவுகள் கண்டார். ஊரின் எல்லா சுவாமிகளுக்கும் தேங்காய் உடைத்தார். அன்று எல்லா ஏழைகளுக்கும் தர்மம்கூட செய்தார். தன் கையில் கஜானை ஒன்று இருந்திருந்தாலும் காலி செய்திருப்பார். ஆனால் பாவம் இல்லை. என் செய்வார்?

மறுநாள் திவான் பஹதூரின் கார் வந்து இவரை யழைத்துக் கொண்டு போயிற்று. முதலியார் பங்களாவை யடைந்தது. முதலியார் அதிக உபசாரம் செய்து அவருக்கு வேலையை அன்றே ஒப்புவித்தார். தங்க அறை, சாப்பாடு, எல்லாம் முதலியார் வீட்டிலேயே! தன் வேலையில் யாதொரு குற்றமும் இல்லாமல் சரிவரச் செய்து வந்தார். இவர் வந்த நாள் முதற் கொண்டு—இல்லை—இவர் மனுவுடன் போட்டோவைப் பார்த்த நாள் முதற் கொண்டு கனகவல்லி சுகமடைந்து வந்தாள்.

அடிக்கடி கனகவல்லிக்கும் இவருக்கும் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. இருவரும் உலாவுவதற்கும் சினிமாவுக்கும் கூட அடிக்கடி போவார்கள். ஆனால் சமயா சமயங்களில் கனகவல்லி தன் காதலை வெளிப்படுத்த முயற்சித்த போதிலும் நாணம் வந்து தடுத்து விடும். நம் ராமோ ஒரு ஆண் மித்திரனுடன் பழகும் நடவடிக்கைப் பிரகாரம் தான் நடந்து கொண்டு வரலானார்.

* * * *

4

ஏறக்குறைய வருஷம் ஒன்று கழிந்துவிட்டது. தீபாவளி தினம். எல்லோரும் ஆனந்தமாக சீனா வெடி சுடுவதிலும் புது வேஷ்டி கட்டிக் கொள்வதிலும் மூழ்கி யிருந்தனர். நம் ராம் முதலியார் கொடுத்த பட்டு ஜரிகை முதலிய வேஷ்டிகளை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு 1 ரூபாய்க்கு ஒரு கதர் வேஷ்டியும் 0—12—0 டுக்கு அங்கவஸ்திரமும் வாங்கி அணிந்து கொண்டார். கனகவல்லி இந்தக் கோலத்தைப் பார்த்து தமாஷ் செய்தாள். இப்படியும் முட்டாள் தனம் உண்டா என்று சிரித்தாள்.

ராம், “உன்னைப் போல் பணக்காரிகள் தான் 40-க்கு 50-க்கு பட்டுப் புடவை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இன்று எத்தனை சகோதரிகள் அரைத் துணிக்கூட வழியில்லாமல் துன்புறுகிறார்கள். நாட்டில் தரித்திரம் தாண்டவ மாடுகின்றது! பண்டைக் காலத்தில் நம் ஹிருதயத்தில் பலம் சக்தி இவைகள் நிறைந்திருந்தன. தேசம் சுவதந்திரமாக இருந்தது. நாம் தலை நிமிர்ந்து கௌரவமாக நடந்தோம். பண்டைக் காலத்தில் தேசம் தன் தான்யம் சம்பூர்ணமாக இருந்தபடியால் வீடு வீடாக நோன்புகளும் பண்டிகைகளும் ஆனந்தமாக கொண்டாடப் பட்டன. ஆனால் இன்றோ! பண்டிகையைப் பார்த்துப் பயப்படுகிறார்கள்! ஒவ்வொருவரும் நோன்பைப் பார்த்து நோய்வாய் படுகிறார்கள்! இன்று

பாரதமாதா பராதினமாய் அடிமை வியாதியால் பீடித்து பரிதாப நிலையிலிருக்கிறாள். கைகால்கள் அடிமைத் தலைகள் பூட்டி யிருப்பதால் வேலை செய்ய முடியாமல் தன் புதல்வர் புதல்விகளை பட்டினியால் வருத்துகிறான். அவளுடைய அநேக அருமைக் குழவிகளை, பசி யமன் கொள்ளி கொள்கிறான் ஒரு பக்கம். மற்றொரு பக்கம் அன்னியர் அவன் ரத்தத்தை மூட்டைப்பூச்சி மாதிரி உறுஞ்சுகிறார்கள்! நீ இன்றைக்கு சிலக் புடவை கட்டிக் கொண்டு உல்லாசமாக இருக்கிறாய். கதிரையும் லஜ்ஜையையும் பூஷணமாகக் கொண்ட எத்தனை சகோதரிகள் இன்று அரைத் துணிக்கு அவறுகின்றனர். இப்படி தரித்திரம் தாண்டவமாடும் நிலைமையில் நம் நாட்டில் ஏழைகள் கஷ்டப்பட்டு கையால் தூற்று கையால் நெய்து 0—2—0 சம் பாதித்து சாப்பிடுபவர்களின் துணியை விட்டு விட்டு நாம் இன்னும் நம் பணத்தை அன்னிய நாட்டுத் துணிகளின்மேல் மோகம் கொண்டு அனுப்பி ஏல் நம்மை விட குரூரர்கள் யார் இருக்க முடியும்? நீ கட்டியிருக்கும் புடவைக்கு 5 மெல்லிய கதர்ப் புடவைகள் வாங்கலாம். குறைந்தது 50 பேராவது 3 வேலை சாப்பிடுவார்கள். பசி நோயால் வருந்தும் நம் சகோதரர்கள் நம்மை வாயார வாழ்த்துவார்கள். அப்பணத்தை அயல் நாட்டுத் துணிகளின்மேல் போட்டால் ஏழைகளின் வாயில் மண்ணைப் போட்டு நம் இரத்தத்தை உறுஞ்சும் மூட்டைப் பூச்சிகளுக்கு உணவளித்தது போலல்லவோ ஆகின்றது. ஆகையால் நீ இனிமேல் கதர் கட்டா விட்டால் உன்னோடு பேசக்கூடமாட்டேன்” என்றார் ராம்.

கொஞ்ச நேரம் கனகவல்லி யோசித்தாள். ராம் சொல்வது உண்மையாகத்தான் தோன்றியது. “சரி உனக்காக இனிமேல் கதர் கட்டுகிறேன்” என்று சொன்னாள்.

“எனக்காக நீ கதர் கட்டவேண்டாம். பசியால் வருத்தி வருத்தி எலும்புக் கூடுகளுடன் கூடிய 7 லட்சம் கிராமங்களில் வசிக்கும் மனிதப் பிண்டங்களுக்காகவும் அவர்களும் நம்மைப் போல் மனிதர்கள் தான்; அவர்களும் சாப்பிடத்தான் வேண்டும் என்பதற்காகவும் கதர் கட்டு” என்றார் ராம்.

* * * *

ஒரு நாள் ராம் தனது பெட்டியின் பழைய ரிகார்டுகளைப் பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு நீண்ட பழைய கவரின் மேல் தன் விலாசம் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆச்சரியத்துடன் உடைத்தார். அதில்

திருச்சி.

ஆருயிர் அணைய அருமைக் குழந்தாய்,

16—9—1916.

ஹா! நான் செய்த அபாயவசத்தால் இன்று உன்னைப் பிரியவேண்டியிருக்கிறது. நீ கேசுமமாக இருக்க வேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கிறேன். நின் தாயையும் தந்தையையும் சிறுவயதிலே இழந்தாய்! இன்று வது உன் சரித்திரத்தை தெரிந்துகொள். சென்னை பிரபல பாரிஸ்டர் கனகசந்திரம் முதலியாருக்கு வாழ்க்கைப்பட்டேன். நீ பிறந்த மாதத்தில் அவர் காலனாக கிறையானார். அவர் சொத்து அப்படி ஒன்றும்

இல்லை. கோவையில் என் தந்தை தினகர முதலியாரிடம் நான் இருக்க வேண்டியிருந்தது. என் துரப்பாக்கியம் என்னை அங்கும் விடவில்லை. அவரும் இறந்து விட்டார். பிறகு என் அண்ணனின் மனைவி என்னை பற்பலவாறு இம்சித்தாள். என் அண்ணனும் அவள் வலையில் வீழ்ந்து என்னைத் துன்புறுத்தினான். உன்னை எடுத்துக் கொண்டுபோய் கடைசியில் திருச்சி அநாதாலயத்தை யடைந்தேன். அதே இடத்தில்தான் இப்பொழுது உன்னைப் பிரிகிறேன். என் நகைகளை விற்று 10,000 ரூ. இம்பீரியல் பாங்கில் டிபாசிட் செய்திருக்கிறேன். அதன் வட்டியில் பாதி இப்பொழுது உனக்கு வந்துகொண்டிருக்கும். உனது M.A. படிப்பு வரையிலும் அவஸ்யமானால் அதற்கு மேலும் கூட கவரன்மென்டாகும் ஸ்காலர்ஷிப் சேங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். நீ இனி பெரியவனான பிறகு கோவைக்கு உன் மாமனிடம் சென்று அவர் சொற்படி நட.

எல்லாம் விதியின் பயன் எவர்மீதும் வருந்துவதில் பலனில்லை. என் கடைசி முத்தங்கள்.

உன் அபாக்ய மாதா

ராஜி.

உடனே எடுத்துக்கொண்டு சென்று முதலியாரிடம் காட்டினார். தன் தங்கையின் எழுத்துக்களை முதலியார் தெரிந்து கொண்டார். தன் தங்கையை அக்காலத்தில் வருத்தியதற்காக அதிக துக்கமும் அடைந்தார். தன் புதல்வி தன் தங்கை புதல்வியையே நேசிப்பதைப் பார்த்து அளவற்ற ஆனந்தமடைந்தார். அது முதல் ராம் வீட்டு எஜமான் மாதிரி ஆய்விட்டார்.

கனகவல்லி அடிக்கடி தன் தகப்பனாரிடம் தன் விவாஹத்தை முடித்து விடும்படி சொல்லி தொந்திரவு செய்தாள். முதலியாரும் சாக்குப் போக்கு சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்று தெரிந்து கெண்டார். ராமைப் பற்றிய சந்தேகமும் தீர்ந்தது. ஒரு நாள் மாலைநேரம். எல்லோரும் சாப் பிட்டுவிட்டு உல்லாசமாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். முதலியார் ராமிடம் விவாஹத்தைப் பற்றி பிரஸ்தாபித்தார். ராம் அவரிடம் சில சங்கதிகள் சொல்வதாகவும் அவர் கோபம் கொள்வதில்லை யென்றால் சொல்வதாகவும் அச்சங்கதிகள்தான் விவாஹத்திற்குத் தடையாகவிரும்பதாகவும் சொன்னார்.

ராம்:—“கோபம் கொள்வதில்லையே”

முதலியார்:—“நிச்சயமாக இல்லை”

ராம்:—“எனக்கும் தங்களுக்கும் ஜாதியில் வித்யாசமிருக்கிறது!”

முதலியார்:—“நீ என் சகோதரி புதல்வன் ஆயிற்றே.”

ராம்:—“ஆனாலும் என் மதம் சுவதந்திரம். ஜாதி காங்கிரஸ். நம் காட்டில் வாழும் 35 கோடி சகோதர சகோதரிகளும் நம்மைப்போலவே இருக்கின்றார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். எத்தனை ஏழைகள் உண்ண உணவுக்கும் உடுக்க ஆடைக்கும் தவிக்கின்றார்கள். எத்

தனை சகோதரர்கள் வெயிலால் உலர்ந்து மழையால் நனைந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் க்ஷேமத்திற்காக பாடுபடுகிறது காங்கிரஸ்.

தாங்கள் இப்பொழுது இரவும் பகலுமாக எலக்ஷனில் ஜனங்களுக்கு ‘இது செய்கிறேன். அது செய்கிறேன். குதிரைமேல் ஏற்றிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பறக்கவைக்கிறேன்’ என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் 20 வருஷங்களாக தாங்கள் சட்டசபையில் செய்த வேலையென்ன? உப்புவரி குறைக்கலாம் என்று தீர்மானம் வந்தால் எதிர் ஒட்டு போட்டார்கள். கடன் பளுவால் வருந்தும் கிருஷிகரின் கஷ்டத்தை தாங்கள் எப்படி அறிவீர்? I கிளாவில் ரயில் பிரயாணம் செய்து கொண்டு கார்டன் பார்டி, டிபார்டி, டின்னர் பார்டி கல்கட் பார்டி முதலியவைகளில் மூழ்கியிருந்தீர்கள். ஆம். தங்கள் உபகாரத்தை காருணய சர்க்கார் மறவாமல் ‘திவான் பஹதூர்’ என்றல்லவோ அழைக்கிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு ஏழைகள் சாப்பிடுகிறார்கள் பாருங்கள்.

இன்னும் தாங்கள் எப்படி ‘சர்’ ஆகலாம் என்னும் யோசனையில் மூழ்கி பார்டிகளில் பணத்தை யிறைக்கிறீர்கள். நான் இவ்வளவு அதிகப் பிரசங்கித்தனம் பண்ணியதற்காக மன்னிக்கவும். தாங்கள் தங்கள் பட்டத்தை வாபீஸ் செய்து காங்கிரஸில் சேர்ந்து தேசசேவை செய்வதாக உறுதி கூறு விட்டால் நான் கல்யாணம் செய்துகொள்ள மாட்டேன். தாங்கள் பட்டத்தைத் துறந்து காங்கிரஸில் சேர்ந்தவுடன், நான் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறேன்.

முதலியார் ஆழ்ந்த யோசனையில் மூழ்கியிருந்தார்.

* * * *

ஒருவாரம் கழிந்தது.

பிரபல தினசரிகளில் பின்வரும் செய்தி காணப்பட்டது.

நதிர் பாராத சம்பவம்.

கோவை திவான் பஹதூரின் பட்டத்துறவு!

காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டார்!!

(நமது நிருபர்)—கோவை, டிச. 19.

திவான் பஹதூர் ராஜசேகர முதலியார் சுயநலக் கட்சியில் யாதொரு பிரயோஜனமில்லையென்று ராஜநாமா செய்தும பட்டத்தின் மீது வெறுப்படைந்தும் அதை வைஸ்ராய்க்கு பேட்சடன் அனுப்பிவிட்டார்.

மறுபக்கத்தில் கனகவல்லி ராமின் விவாஹப் போட்டோவும் இருக்கிறது.

பிரம சூத்திரம்

(சித்னார் பண்டித-பூ. ஸ்ரீவாசன்)

10-வது சர்வோபேதாதி காரணம்.

30 வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—முந்திய அதிகாரணத்தில் சொப்பன திருஷ்டாந்தத்தினால், மாயையோடு கூடிய பிரம்மமே, ஜகத் காரணமாகும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. அதன் மேல், பரமாத்மா அசரீரியாக விருத்தலின், அவனிடத்தில், விசித்திர பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் மாயையானது எவ்வாறு இருக்கின்றது? என்று மற்றோர் சங்கை பூர்வ பக்ஷிகளால் காட்டப் படுகின்றது. இவ்வதி காரணம் அச் சங்கையைப் பரிசரிக்கின்றது.

சூ. 30. “ஸர்வோபேதாச தத்தர்சநாத்.”

பதவுரை:—ஸர்வோபேதா=சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய பரதேவதை சர்வ சக்தியுடையது; ஏனெனில், தத்தர்சநாத்=சம்பரதேவதை சர்வ சக்தி வாய்ந்தது என்று சுருதி கூறுதலால்.

கருத்து:—பரதேவதை யென்பது இங்கு பரமாத்மாவைக் குறிக்கும். “அசரீரமா(சரீர மில்லாததா)கிய ஒரு பொருள் எதற்கும் ஆசிரயமாகாது” என்னும் உலக நியாயம் பரமாத்மாவின் விஷயத்தில் பொருந்தாது. ஏனெனில், பரமாத்மா அசரீரியாயினும் எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையு முண்டாக்கும் மாயைக்கும், அதன் காரியங்களுக்கும் ஆசிரயமா யிருப்பதாகவும், அதனாலேயே, அவன் சர்வ சக்தி யுடையவனாய் இருப்பதாகவும் சுருதிகள் கூறுகின்றன.

31 வது சூத்திரம் அவதாரிகை:—மேலே கூறியபடி பரமாத்மா சர்வ சக்தி யுடையவனாயினும், காரியம் செய்யும் சக்தி அவனுக்கில்லை என்று ஆகேபம் கூறப் படுகின்றது. சேதனர் (அறிவுடையவர்)களாகிய மனிதர் முதலியோர் சக்தி யுடையவர்களாயினும், இந்திரியங்களின் உதவி இல்லாதபோது, வீடு கட்டுதல் முதலிய காரியங்களைச் செய்ய முடியாதவர் களாயிருப்பது பிரசித்தம். அவ்வாறே, பரமாத்மாவும் இந்திரியங்களில் களாயிருப்பது பிரசித்தம். அவ்வாறே, பரமாத்மாவும் இந்திரியங்களில் லாதவனாய் இருத்தலின் உலக சிருஷ்டி செய்யும் சக்தி யுடையவ னாகான் என்னும் இந்த ஆகேபத்திற்குச் சமாதானம் கூறப் படுகின்றது.

சூ. 31 “விகாணத்வாந்நேதி சேத்ததுக்தம்,”

பதவுரை:—விகாணத்வாத்=சரீரம் முதலிய சாதனங்கள் இல்லாமற் போவதால், நேதிசேத்=பிரம்மம் ஜகத் காரணமாகாது என்பா யானால், ததுக்தம்=இதற்குச் சமாதானம் முன்னமே சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

கருத்து:—முன்பே காட்டப் பட்டுள்ள “தேவாதி வதபிலோகே” முதலிய சூத்திரங்களால், பிரம்மம் இந்திரிய ரூபியமா யிருந்தும் எல்லா வியாபாரங்களையும் செய்யும் சக்தி வாய்ந்தது என்றும், சர்வ சக்தி யுடையது என்றும் காட்டப் பட்டது.

இந்தக் கருத்தையே சுருதியும் “பாதமில்லாதவ னாயினும் நடப்ப வன், கையிலலாதவ னாயினும் வாங்குபவன், கண்ணில்லாதவ னாயினும் பார்ப்பவன், காதில்லாதவ னாயினும் கேட்பவன்” எனக் கூறுகின்றது. ஆதலின், பரமாத்மா இந்திரியங்களில்லாதவ னாயினும் எல்லாச் சாமர்தியமு முள்ளவன் என்பது விளங்குதல் காண்க.

11-வது பிரயோஜனவத்வாதி காரணம்.

32 வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—இது பூர்வ பக்ஷத்தைக் காட்டும்.

சூத்திரம். ஆப்த காமனாகிய பரமாத்மாவுக்கு இந்தச் சிருஷ்டியைச் செய்வதனால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இருப்பதாகத் தெரியாமையால், அவன், சிருஷ்டி கர்த்தாவாக இருக்க மாட்டான் என்னும் ஆகேபத்தைக் காட்டுகின்றது.

சூ. 32. “நப்ரயோஜன வத்வாத்.”

பதவுரை:—ப்ரயோஜன வத்வாத்=பிரவிருத்திகள் பிரயோஜன விசிட்ட மாகலின், ந=பரமாத்மா ஜகத் கர்த்தாவாக மாட்டான்.

கருத்து:—யாதொரு பிரயோஜனமும் மில்லாமலே உலகத்தில் எவ னும் ஒரு-காரியத்தில் பிரவர்த்தித்தல் இல்லை. ஆதலின், எல்லாவற்றையும் குறைவறப் பெற்றுள்ளவனும் நிஷ்காமனுமாகிய பரமாத்மா பிரயோ ஜன மில்லாமலே பிரபஞ்ச சிருஷ்டியில் பிரவர்த்தித்தான் எனல் பொருக் துவ தெப்படி? தன் சொந்த பிரயோஜனத்திற்காக இந்தச் சிருஷ்டியைச் செய்தானென்றால், அவனுடைய “என்றுங் குறையாத திருப்தித் தன்மை” க்குத் தோஷமுண்டாகும். மற்றவர்களின் பிரயோஜனத்தின் பொருட்டு சிருஷ்டித்தான் என்பதும் சரியாகாது. ஏனெனின், இந்தச் சிருஷ்டியி னால் ஜீவர்களுக்கு எள்ளள வேளும் சுக ரூபமாகிய பிரயோஜனம் இல்லை யென்பது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். பிறருடைய துக்கத்தைக் காணச் சுகிக்காமையால் தனக்குண்டான வியாருஷத்தை நீக்கும் பொருட்டுச் செய் தான் என்றால் அதுவும் சரியாகாது. ஏனெனில், “விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் பிரம்மம்” என்பது போன்ற சுருதி வாக்கியங்களுக்கு விரோதம் சம்பவிக் கும். ஒரு கால், உன்மத்தனைப் போல, யாதொரு பிரயோஜனமும் மில்லா மலே சிருஷ்டித்தான் என்றால், அதனால் அவனது சர்வஞ்ஞத் தன்மைக்குப்

128

ஆனந்தபோதினி

பழுதுண்டாகும். ஆகலின், இந்த சிருஷ்டியானது சேதனத்தின் காரியம் என்பது பொருந்தாது.

33-வது சூத்திரம். அவதாரிகை.—மேலே காட்டிய பூர்வபகம் பிராகரிக்கப் படுகின்றது.

சூ. 33. “லோகவத்து லீலாகைவல்யம்.”

பதவுரை.—லோகவத்=உலகத்திற் போலவே, லீலாகைவல்யம்=சிருஷ்டியானது லீலாமாத்திரப் பிரயோஜன முடையது, து=ஆகலின், பூர்வபகம் யுக்தமன்று.

கருத்து.—உலகத்தில் அரசன் மந்திரி முதலியோர்க்கு, எவ்வித பிரயோஜனமு மின்றியே கேவலம் லீலா ரூபப் பிரவிர்த்திகள் எவ்வாறு உண்டாகின்றனவோ, அவ்வாறே, ஈசுவரனுக்கும் பிரயோஜனத்தின் அபேகையின்றியே, சுபாவமாகவே கேவல லீலா ரூபப் பிரவிர்த்தி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டியைச் செய்வதில் ஈசுவரனுக்கு எவ்விதமான பிரயோஜனமேனும் இருக்கின்ற தென்பதற்கு நியாயமில்லை; சுருதியுமில்லை. அவனியல்பு வெகு கம்பிரமானதாயிருத்தலின், இத்தகையது என்று அறிய முடியாததாயிருக்கின்றது.

முக்கிய கவனிப்பு.—சிருஷ்டியைக் கூறும் சுருதிகள் பரமார்த்த நிலையைப் போதிக்கப் பிறக்கவில்லை. அத்தியாரோபத்தினால் (தோற்றத்தைக் கூறுவதால்) முதலில் துவைதத்தைப் போதித்து, பிறகு, அபவாதததால் (ஒடுக்கத்தைக் கூறுவதால்) அத் துவைதத்தைப் போதிக்கவே தோன்றின. (மாயா மாத்ர மிதம் த்வைத மத்வைதம் பரமார்த்ததா) நாமரூப வியவகாரங்களெல்லாம் அவித்யா கற்பிதமென்றும், உண்மையில் பிரம்மமொன்றே சத்தியம் என்றும் சுருதிகள் முழங்குகின்றன.

12-வது வைஷ்ணவ நைர்த்துண் யாதிகாரணம்.

34-வது சூத்திரம். அவதாரிகை.—“எவன் விஷமகாரியோ அவன் தோஷமுள்ளவன்” என்னும் நியாயத்தை யொட்டிப் பார்க்குமிடத்து உலகோற்பத்திக்குக் காரணமாயிருக்குந் தன்மை ஈசுவரனுக்கில்லை என்பது விளங்கும் என்று மற்றொரு ஆகேபத்தைப் பூர்வபகிகள் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் வாதம் என்னவெனில்,

உலகத்தில் உத்தம மத்திம அதம ரூபங்களாகிய தேவ மனுஷ்ய திரியக் (விலங்கு) முதலிய வித்தியாசமான சிருஷ்டிகளைச் செய்வதால், ஈசுவரன் பக்பாத முள்ளவனாவான். மேலும் சீவர்களுக்கு நன்மையில்லாதவைகளாகிய தாபத்திரயங்களை கற்பிப்பதாலும், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மரணத்தை யுண்டாக்குவதாலும் அந்த சிருஷ்டிகாரணனாகிய ஈசுவரனிடத்து குரூரத்தன்மை யிருப்பதாகவும் சொல்ல வேண்டியவரும். ஆகலின், ஈசுவரன் ஜகத் காரணனெனல் சரியாகாது என்பதே அவர்களின் வாதம். இந்த வாதத்திற்குச் சமாதானம் கூறப்படுகின்றது.

சூ. 34. வைஷ்ணவ நைர்த்துண் யாதிகாரணம்.

பதவுரை.—ஸாபேகாத்வாதம்=ஜீவர்களின் தர்மா தர்மங்களினுடைய அபேட்சையிருத்தலால், வைஷ்ணவ நைர்த்துண் யாதிகாரணமான தயையற்ற தன்மைகள், ந=பிரம்மத்திற்குச் சம்பவியா, ததாஹி=இப்படியே யல்லவா, தர்சயதி=சுருதிகளும் செல்லுகின்றன.

கருத்து.—விஷமமான (வெவ்வேறு வகைப்பட்ட) சிருஷ்டிக்கு, சிருஷ்டிக்கப்படும் அந்தந்த பிராணிகளின் புண்ணிய பாவ வடிவ கருமங்களே காரணங்களா மன்றி, ஈசுவரனுடைய பக்பாத குணங்கள் காரணமன்று. நிரபேகையுள் ஈசுவரன் இந்த விஷம சிருஷ்டி செய்தான் என்றும் பக்பத்தில், பிரதி பக்பிகள் கூறும் தோஷங்கள் சம்பவிக்குமே யன்றி, அபேகையுடையவனாய் இதனைச் செய்தான் என்றும் அத்தகைய தோஷங்கள் சம்பவியா. பிராணிகளின் கர்மங்களுக்கு கேற்றவாறு சிருஷ்டி செய்தலில் ஈசுவரன் குற்றம் என்ன இருக்கிறது? ஈசுவரன் மேகம் போன்றவன். மேகமானது பயிர் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் சாதாரண காரணமாக இருப்பினும், அந்த அந்த விதைகளின் னிடத்திலுள்ள அசாதாரண தர்மங்களினால் (சிறப்புத் தன்மைகளினால்) அவை பல் வேறு வகைப்பட்டனவாகின்றன. இப்படியே மனிதர் முதலிய சிருஷ்டிகளின் விஷயத்தில் ஈசுவரன் சமாதான காரணமாயிருந்தாலும், அந்தந்த ஜீவர்களின் புண்ணிய பாவங்களே அந்த ஜீவர்களைத் தேவர் மனிதர் முதலிய பிறவிகளாகச் செய்வதற்கு விசேஷ காரணமாகின்றன. ஆகலின், இது ஈசுவரனுடைய தோஷமல்ல.

35-வது சூத்திரம். அவதாரிகை.—பிரதி பக்பிகளின் மற்றொரு ஆகேபம்:—அப்படியானால், முதல் முதல் உண்டான சிருஷ்டிக்கு முன் வைஷ்ணவத்தி (வேறு பாட்டி)ற்குக் காரணமான கர்மத்தின் பேதமே இல்லையல்லவா? ஆகவே, அந்தச் சிருஷ்டி ஒரே விதமாகவே இருந்திருக்கு மென்று சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கும். அவ்வாறே பின் சிருஷ்டியும் பேதமற்றதாகப் போகும். சிருஷ்டிக்குப் பின்பேயல்லாமல் சம்பவிக் முடியாத சரீராதி பேதங்களை யபேகித்திருப்பதும்; கர்மத்தை யபேகித்திருப்பது சரீராதி பேதங்கள். ஆகலின், இந்த வாதத்தில் அன்னியோன்னியாசிரய தோஷ மிருத்தல் காண்க. (ஒன்றை யொன்று ஆசிரயித்து விச்சயமான ஒரு முடிவுக்கு வரக் கூடாத நிலைமையை யுண்டு பண்ணுவதாகிய ஓர் குற்றம் அன்னியோன்னியாசிரய தோஷம் எனப்படும்.)

இவ்வாறு வந்த ஆகேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப் படுகின்றது.

சூ. 35. “நகர்மா விபாகாதிதிசேந்நா அநாதித்வாத்.”

பதவுரை.—அவிபாகாத்=வைசித்திரங்களுக்கு ஏதுவாகிய விபாகம் இல்லாமற் போதலால், கர்ம=புண்ணிய பாவகர்மங்கள், ந=விஷம சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருக்க முடியாது; இதிசேந்=என்றிவ்வாறு கூறுவாயானால், ந=அத் தோஷம் சம்பவியாது; ஏனெனில், அநாதித்வாத்=சம்சாரம் அநாதியாகலின்.

கருத்து:—சம்சாரம் அநாதியாகலின், கர்மமும் சிருஷ்டிபேதமும், காரண காரியத்தன்மையை யடைந்து, பீஜாங்குரம் போல (விதையும் செடியும் போல) பிரவிருத்தியை யடைகின்றன. ஆகலின், வேதாந்திகளின் சித்தாந்தம் குற்றமற்றது.

36-வது துத்திரம். அவதாரிகை:—சம்சாரம் அநாதி என்பதற்குப் பிரமாணம் கூட்டப்படுகின்றது.

கு. 36. “உபபத்யதே சாப்யுபலப்யதேச.”

பதவுரை:—உபபத்யதேசம்=சம்சாரத்திற்கு அனுகூலத் தன்மை பொருந்துகின்றது, உபலப்யதேசம்=மேலும் பிரமாணமு மிருக்கின்றது.

கருத்து:—சம்சாரத்திற்கு அனுகூலத் தன்மையை அங்கீகரித்தால் மாதிரிமே சிருஷ்டியின் விபாகம் பொருந்துவதாகும். இன்றேல், சிருஷ்டியின் விபாகத்திற்குக் காரண மில்லையாகும். இப்படி, ஜனன மரணப் பிரவாக ரூபமான சம்சாரத்திற்கு அனுகூலத் தன்மையை அங்கீகரிக்கும் பக்சத்தில், கர்மமும் சரீரமும் விதையும் செடியும் போலப் பொருத்த முடையதாகும்.

13-வது ஸர்வதர்மோப பத்யதிகரணம்

37-வது துத்திரம். அவதாரிகை:—நிர்க்குணமாயும் சேதனமாயுமுள்ள பிரம்மம் ஜகத்திற்கு அபின்ன நிமித்தோபாதான காரணம் என்பது வேதாந்த மதம்:—“நிர்க்குணமாகிய பதார்த்தம் சகுண வஸ்துவிற்கு உபாதான காரணமாகாது” என்னும் நியாயத்தை யனுசரித்து, நிர்க்குணமாயுள்ள பிரம்மம் முக்குணங்களோடு கூடிய இப் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாகாது என்பது பூர்வ பக்சிகளின் வாதம். இந்த வாதம் இங்கு நிராகரிக்கப்படுகின்றது.

கு. 37. “ஸர்வதர்மோப பத்யதேச”

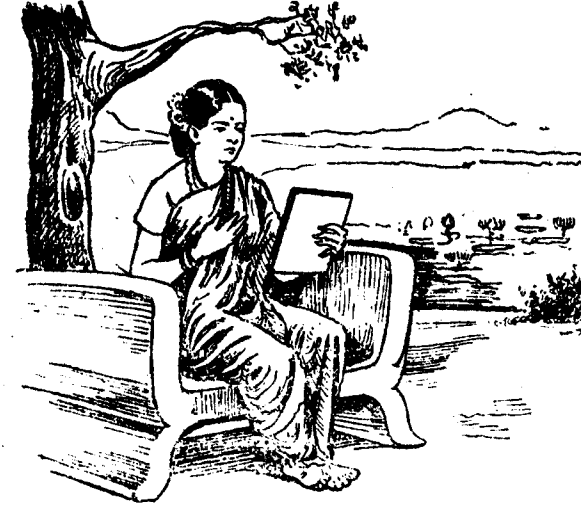
பதவுரை:—ஸர்வதர்மோபபத்யதேசம்=ஜகத்காரண தர்மங்கள் முழுவதும் பிரம்மத்தினிடத்துப் பொருந்துவதால் (உபநிடத வாக்மியம் பொருத்தமானதே.)

கருத்து:—பிரதிவாதிகள் வாதிப்பது போல, நிர்க்குணமான வஸ்து சகுணமான வஸ்துவிற்கு பரிணாமோபாதான காரணமாகாதே யன்றி, விவர்த்தோபாதான காரணமாகு மென்பதில் பாதகமில்லை. அறியப்படாத கயிறு, மித்தியா சர்ப்பத்திற்கு அதிஷ்டானமாகி, பயத்தையும் நடுக்கத்தையும் உண்டாக்குவதில்லையா? ஆகலின், வேதாந்த மதம் மிகப் பொருத்தமானதென்று அறிக.

தலைவி எழுதிய படம்

(ஆரியர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

இயற்கையாசி தனது ஒப்புயர்வற்ற அற்புதப் பேரழகு பெரிதும் சிறந்து விளங்கக் கொலு வீற்றிருப்பதொரு சிங்காரப் பூங்காவனம். பலவகைப்பட்ட மலர்களும் மெல்ல மெல்ல மெல்லிதழ் விரித்து நறுமணம் பரப்பி மலரத் தொடங்கிய மாலைக்காலம். செங்கழுநீர்மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதொரு ஓடையின் கரையிலே அமைந்திருப்பதொரு அழகிய பளிங்கு மேடை. அம் மேடையின்மீது, சுமார் பதினெட்டு வயது மதிப்புடைய சுந்தரி ஒருத்தி வீற்றிருக்கிறாள். கொடிய வெயிலில் வாடி வதங்கிய செந்தாமரை மலரைப்போல், அவளது முகமலர் பெரிதும் சோர்ந்திருக்கிறது. அவள் தனது மலர்க்காங்களில்

ஒரு படத்தை வைத்துக் கொண்டு, கவலை நிறைந்த மனதுடன் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்! அப் படத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க, அவளது விழிகளினின்றும் நீர் தாரை தாரையாய் பெருகி வழிந்து கொண்டிருக்கிறது. தனது மனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு மையல் பெருக்கியருளிய தனது இன்

னயிர்த் தலைவராகிய தென்னாங்கத் தின்னமுதரைப் பிரிந்ததால் விளைந்த பெருந் துயரைப் பொறுக்க முடியாமல், பெரிதும் தவித்து நிற்கிறாள் அவள். தனது ஆருயிர்த்தலைவராகிய அப் பெருமானைப் பிரிந்து தனித்துத் தவித்து நிற்கும் அவள்—தனது தலைவரது ஒப்புயர்வற்ற பேரழகு வாய்ந்த திருமேனியைக் கண்குளிரக்கண்டு களிப்பதற்கின்றி பெரிதும் ஏங்கி நிற்கும் அவள்—உள்ளத்திற்குள் ஒளிந்திருந்துகொண்டு தனது அகக் கண்ணுக்குக் காட்சியளிக்கும் கட்டழகனை, புறக்கண்களாலும் கண்டு களிக்கப்

பேராவல் கொண்டு நிற்கும் அவன், அப் பெருமானைச் சித்திரத்தில் எழுதியேனும் எப்பொழுதும் கண் குளிரக் கண்டு களித்துக் கொண்டிருக்கலாமென்று எண்ணியிருந்தான். அவ் வண்ணமே, அவன் அப் பெருமானது திருவுருவத்தை மிக மிக அழகாகவும் எழுதி முடித்து விட்டான். ஆனால், அத் திருவுருவப்படம், அவளது மனக்கவலையை மாற்றி மகிழ்வுட்டவதற்குப் பதிலாக, அக் கவலையைப் பின்னும் பன்மடங்கு பெருக்கி விட்டது. எனவே, அப் படத்தைப் பார்க்கப் பார்க்க, அவளது மனத்தில் துன்பமே மேன்மேலும் பொங்கிப் பெருகுகிறது. அப் படத்தை நோக்கிய வண்ணமே, அவன் என்ன கூறுகிறு ளென்பதைச் சற்று கவனிப்போம்:—

“இந்தத் திருமுடி, உண்மையில் வெகு அழகாகவே அமைந்திருக்கிறது. நவமணிகள் பதிந்த இந்தத் திருமுடியிலே, திருத்துழாய் மாலையையும் அழகாகவே எழுதி விட்டேன். மாகதம்—இரத்தினம்—நீலம் வைரம் முதலிய வெவ்வேறு நிற ஒளிகளுடைய மணிகள் பதிந்த முடியின் அடியிலே, பசுமை நிறமுடைய திருத்துழாய் மாலே அமைந்திருப்பது மிக அழகாகவே இருக்கிறது. அந்த திருத்துழாய் மாலையிலிருந்து பெருகும் செந்தேனைப் பருகும் ஆர்வத்துடன், ஐந்தாறு பொன்வண்டுகள் அம் மாலையை மொய்த்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் கூட சித்திரித்திருக்கிறேன். ஆயினும், என்ன பயன்? எம்பெருமானது திருமுடியில் அமைந்துள்ள திருத்துழாயின் மனோகரமான நறுமணத்தை, இப் படத்தில் அமைக்க முடியவில்லையே! என்ன ஏமாற்றம்! எனது முயற்சியில் நான் முழுத்தோல்வி அடைந்தேனென்பது, இப்பொழுதே எனக்கு விளங்குகிறது!

இந்தக் கண்கள்—எனது ஹிருதயத்தில் ஊடுருவிப் பாயும் இந்தக் கண்கள்—முதலையின் வடிவமாகச் செய்வித்த அழகிய மணிக்குண்டலங்கள் அசைந்தாடும் திருச்செவிகளளவும் சென்று அவற்றைத் தழுவி நிற்கும் இந்த மோகனக்கண்கள்—சிர்தையை அடிமைகொண்டு விடும் இந்த செந்தாமரைக்கண்கள்—கண்டாரை மையலேற்றி மயக்கும் இந்த தண்டாமரைக் கண்கள்—‘கரியவாகிப் புடை பரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்ட இந்த பெரிய கண்கள்—ஏழை மங்கையரின் உள்ளத்தை உருக்கி உண்ணும் இந்த கள்ளக்கண்கள்—பல பலவாறு புரளும் இந்த மாயக்கண்கள்—சிர்தைக்கினிய செந்தாமரையிதழின் நடுவில் அமர்ந்துள்ள கருவண்டை யொத்த இந்தக்கண்கள்—மெய்யன்பர்களின் உள்ளத்தையும் உயிரையும் உடலையும் ஒருங்கே உருக்கும் இக் கருந்தடங் கண்கள், மிக மிக இயற்கையாகவும் அழகாகவுமே அமைந்து விட்டன. ஆனால், அந்தோ! என்ன ஏமாற்றம்! எனது இன்னுயிர்த் தலைவராகிய தென்னாங்கத் தின்னமுதரது திருக்கண்களிலே நிறைந்து ததும்பும் சீரிய போருளை, இக் கண்களிலும் அமைக்கக்கூடிய சக்தி எனக்கில்லாமற் போய்விட்டதே! திருவருட் பேரொளி வீசி உண்மையன்பர்களின் உள்ளத்தை உருக்கி உருக்கி உண்ணும் திருவாங்கச் செவ்வராத திருக்கண்களுக்கும், அழகிற் சிறந்திருந்தும் அருளொளி வீசப் பெருத இக் கண்களுக்கும் இடையிலுள்ள வேற்றுமை, மலைக்கும் மடுவுக்கும் இடையிலுள்ள பெரு வேற்றுமையைப் போலல்லவா இருக்கிறது! என்னை முதன் முதலில் அடிமைகொண்டு,

இன்றளவும் எனது உயிரை உருக்கி உருக்கி உண்பதையே தமது தொழிலாகக் கொண்டிருக்கும் திருவாங்கேசரது திருக்கண்களில் பொங்கித் ததும்பும் திருவருட் பேரொளியை, தேவலம் எனது கலைப் பித்தினாலும் கைத் திறமையினாலும் படத்தில் சித்திரித்து விட முடியுமென்று நான் கொண்டிருந்த பேதைமைதான் என்ன!

செவ்வாயிர்தம் ஊழித் ததும்பும் இந்த செங்கனிவாய்—வெற்றி முழக்கம் செய்யும் வீரவெண் சங்காழ்வான் படிந்து குடைந்தாடும் தாய தீர்த்தம் நிறைந்த இந்த கோவைவாய்—பல்லாயிரக்கணக்கான சுந்தரிகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டு தனது சம்பந்தம் பெற்று மகிழும் பாக்கியத்தைப் பெற ஏக்கம் மிகுந்து நிற்கச் செய்வித்த செங்கனிவாய்—பளபளவென்று குளிரொளி வீசும் முத்துப்பற்களின் அழகினால் பன்மடங்கு சிறந்து விளங்கும் செம்பவளவாய், மிக அழகாகவே அமைந்து விட்டது. ஆனால்.....ஆனால்.....இப்பொழுது இந்த செம்பவளவாயைக் கனிந்த நெஞ்சோடும் காதற் பெருக்கோடும் முத்த மிடுவேனானால், முன்னொருநாள் தென்னாங்கத் தின்னமுதர் எனக்குத் தந்தருளினாரே ஒரு முத்தம்—அக் கணத்திலே எனது ஹிருதயம் அனுபவித்ததே ஒரு ஆனந்தம்—அத்தகைய ஒப்புயர்வற்றதொரு பேரானந்தத்தை மீண்டும் நான் அனுபவிக்க முடியுமோ? இவ்வுலகம் முழுவதையுமே மறக்கச் செய்து எனது ஆத்மாவைப் பரவச மடையச் செய்துவிடக்கூடிய சக்தி, இப் படத்திலுள்ள இச் செவ்வாய்க்கு உண்டோ? அதுதான் போகட்டும்; எனது நெஞ்சக் கோயிலில் கம்பீரமாக வீற்றிருக்கும் எனது ஆருயிர்த் தலைவரின் செம்பவளவாயில் தோன்றும் ஜகன்மோகன சிங்காழ் புண்ணகையின் அற்புதப் போழுகை, இப் படத்திலுள்ள இத் திருவுருவத்தின் வாயில் காணோமே! செம்பவள வாய்திறந்து உண்மையன்பர்களுடைய உரையாடத் தொடங்கித் துடிதுடிப்பனவேபோல் தோன்றும் எனது இவ் ஆருயிர்த் தலைவரது செங்கனிவாய் இதழ்களின் இயற்கையழகைப் பலமடங்கு பெருக்கி பக்தர்களின் ஹிருதயத்தைப் பக்தி-பரவசமடையச் செய்துவிடும் மோகனப் புன்னகையை, படத்தில் அமைத்துவிட முடியுமென்று எனது உள்ளத்திற்குள் நான் கட்டிக் கொண்டிருந்த ஆசைக் கோட்டை அடியோடு இடிந்து குலைந்து விட்டதே!

கருணையே உருவான திருமகளின் திருவுள்ளத்திற்குப் பெருமகிழ்வுட்டக்கூடிய ஆலயத்தைப்போல் விளங்கும் திருமார்பிலே—மங்கைகளின் மனத்தையும் உண்மையன்பர்களின் உள்ளத்தையும் எளிதில் அடிமை கொண்டுவரும் வீரத் திருமார்பிலே—மணிமாலையும் மலர் மாலையும் அசைந்தாடும் மணிமார்பிலே, வின் மீன்கள் பலவற்றினிடையில்தனிப் போழுகுடன் சிறந்து விளங்கும் தண் மதியேபோல், பல்வகை மணிகளினிடையில் நடுநாயகமாகச் சிறந்துவிளங்கும் கெள்ஸ்துப் மணியை மிக அழகாகவே எழுதி விட்டேன். ஆனால், அந்த கெள்ஸ்துப் மணியினின்றும் எழுந்து பரவி நிற்கும் ஒப்புயர்வற்ற அற்புதக் குளிரொளியை, படத்தில் அமைத்து விடக்கூடிய சக்தி எனது எழுதுகோலுக்கு ஏது? எத்தகைய வர்ணங்களைக் கலந்து பார்த்தாலுங்கூட, அத்தகைய அற்புத ஒளியை உண்டாக்கிவிட முடியுமோ? பல்வகை வர்ணங்களைக்கொண்டு

திருவாங்கேசரின் திருவுருவத்தை அழகாகவே எழுதி முடித்து விட்டேன்; ஆனால், அவற்றைக்கொண்டு ஒளியை—அதிலும் எம்பெருமானது திரு மார்பில் விளங்கும் கொள்துபமணி வீசும் ஒப்பியர்வற்ற அற்புதக் குளிரொளியை—இதில் அமைப்பது எப்படி?

உயிர்களை யெல்லாம் படைத்த நான்முகக் கடவுளைத் தோற்றுவித்த உந்தி மலர், இந்த படத்தில் அழகாகவே அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த சின்னஞ்சிறு சிங்கார உந்தியிலே அடங்கி யிருக்கின்ற ஏறம்பு முதல் பிரமன் வரையிலுள்ள எண்ணிறந்த உயிர்களை, இச் சிறு படத்திலுள்ள சின்னஞ்சிறு உந்தியில் என்னால் எவ்வாறு அடக்கிக்காட்ட முடியும்? தெய்வச் சிற்பியாகிய விச்வகர்மாவே முயன்றாலுங்கூட, அவ்வாறு அடக்கிக் காட்டுவதென்பது சிறிதும் முடியாத காரியமே யல்லவா? எம்பெருமானது உந்தி மலரைக் கண்ணுளிரக்கண்டு களித்தபோது, அது தன்னுள் அனைத்துயிரையும் அடக்கிக்கொண்டு—‘எவ்வுயிர்க்கும் தாயாக இலங்கும் எம்பெருமானது தனிப்பெருங் கருணை’யை எனது நெஞ்சுக்குப் பன்முறை அறிவுறுத்திய தல்லவா? இந்த படத்திலுள்ள இந்த உந்தி மலரிலே, ஒரு உயிரை அமைத்துக் காட்டக்கூட எனக்கு சக்தியில்லையே!

இதோ இந்த திருவடி மலர்கள்—காலையிளங் கதிரவனின் பொன் ளொளியினால் புத்தமுகு பெற்று நீலநீரின்மேல் மெல்லிய காற்றில் உல்லாசமாக அசைந்தாடும் செந்தாமரை மலரைப்போல் விளங்குகிற இந்த திருவடிமலர்கள்—தம்மைத் தழுவி நிற்கும் சின்னஞ்சிறு தங்கச் சதங்கைகளுக்கு இணையற்ற போழ்கு தந்து நிற்கும் இந்த திருவடி மலர்கள்—எல்லாவகைத் தாபங்களையும் மாற்றக்கூடிய எம்பெருமானாகிய திருக்குளத்தில் இறங்கி படிந்து குடைந்தாட விரும்பும் பக்தர்களுக்கு, இறங்கும் துறையாக இலங்கும் இந்தத் திருவடி மலர்கள்—எனது ஹிருதயமாகிய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து என்னை ஆண்டுவரும் இந்தத் திருவடி மலர்கள், இப்படத்தில் மிக மிக அழகாகவே அமைந்து விட்டன. ஆனால், எம்பெருமானது திருவடி மலர்களில் அடங்கி நிற்கும் கங்கா தேவியை, இப் படத்திலுள்ள திருவடிகளில் என்னால் எப்படி அடக்கிக்காட்ட முடியும்? பொங்கி எழுந்து பார்த்து வேகமாக ஓடிவரும் கங்காதேவியைத் தமக்குள் அடக்கிக் கொண்டு விடக்கூடிய சக்தி, எம்பெருமானது திருவடிகளுக்கு உண்டு; ஆனால், அந்த மகாதேவியை இப் படத்திலுள்ள திருவடிகளில் அமைத்துக் காட்டக்கூடிய சக்தி, எனது எழுதுகோலுக்கு ஏது?

திருத்துழாய் மணம் கமழாத திருமுடியையும் திருவருட் பேரொளி வீசாத திருக்கண்களையும் புன்னகையழகு பொருந்தாத திருவாயையும் குளிரொளி பரப்பாத மணியணியுடைய திருமார்பையும் தன்னுட் கொண்டுள்ள ஆன்மகோடிகளை நனைவூட்டாத திருவுந்தியையும் கங்காதேவியை அடக்கிக் கொண்டிராத திருவடிகளையும் கொண்டுள்ள இப் படத்திலுள்ள இத் திருவுருவம், எம்பெருமானது பிரிவாற்றாமல் தனித்துத் தவித்து நிற்கும் எனது ஆன்மாவுக்கு ஆறுதலையும் ஆனந்தத்தையும் எவ்வாறு அளிக்க முடியும்? எம்பெருமானது உண்மைத் திருவுருவைக் கண் குளிரக்கண்டு களிப்பதற் கில்லாமல் பெரிதும் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் எனது ஆன்மாவுக்குப் பேராறுதலாக இருக்கக் கூடுமென்ற ஆர்வப் பெருக்

கிலு லல்லவா, இத் திருவுருவப்படத்தை எழுதி முடித்தேன்! அந்த ஆர்வம், இப்பொழுது சிந்தனவும் நிறைவேறும் போய்விட்டதே! எம்பெருமானது பிரிவினால் விளைந்த துயரத்தின் கொடுமை, முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது பன்மடங்கு பெருகிவிட்டதே! ஆறுதலும் ஆனந்தமும் பெறுவதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சி, முடிவில் பயங்கரமான ஏமாற்றமாக வல்லவோ முடிந்துவிட்டது! ஒருவரது உருவத்தைச் சித்திரத்தில் அமைத்து விடக்கூடிய சித்திரவிற்தையைக் கண்டுபிடித்தவர்கள், அவர்களது குணம்—மணம்—செயல் முதலியவற்றையும் சித்திரத்தில் அடக்கிக் காட்டக்கூடிய விற்தையையும் கண்டு பிடித்திருந்தால், எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்! அவ் விற்தை மட்டும் எனக்குத் தெரிந்திருந்தால், எனது இன்னுயிர் தலைவரது பிரிவாற்றாமையால் யான் இப்பொழுது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் கொடுந் துயரத்தைச் சிறிதும் அனுபவிக்கவேண்டி யிராதல்லவா?

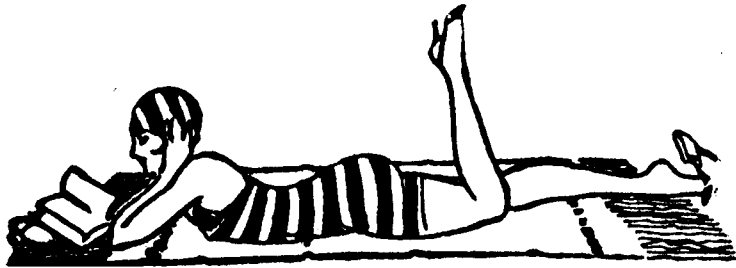
என்னே, என் மதியினம்! எனது ஹிருதய சிம்மாசனத்தில் கம்பீரமாக வீற்றிருந்து கொண்டு என்னை ஆண்டருளும் எனது இன்னுயிர்த் தலைவரின் இணையற்ற வடிவழகை, கேவலம் கற்பனை சக்தியினாலும் கைத்திறமையினாலும் படத்தில் சித்திரித்து விட முடியுமென்று நான் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை எவ்வளவு கேவலமானது! ஆ! அதோ, என் ஆருயிர்ச்

செல்வன்! அதோ, என் ஆசைக் கற்பகம்! அதோ, என் காதற் கணஞ்சியம்! அதோ, என் கருத்தைக் கவர்ந்த கட்டழகன்! அதோ, எனது ஆருயிரை ஆண்டுகொண்ட போருளானன்! என் உயிரே! என் அரசே! என் செல்வமே! என் தெய்வமே! என் என்னைப் பார்த்து அவ்வாறு சிரிக்கிறாய்? போதுமே, உன் பரிசாசம்! எனது உயிரைச் சித்திரவதை செய்யும் அந்த என்னைச் சிரிப்பைக் கொஞ்சம் நிறுத்திக் கொள்ளேன்! ஒப்பியர்வற்ற

பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும்படி அருள் செய்துவிட்டு நீ திடீரென்று மறைந்து பிரிந்து போயிருந்ததனால் லல்லவா, பிரிவாற்றாமையின் கொடுமையினால் விளைந்த பித்துப் பெருக்கினால் லல்லவா, உனது ஒப்புயர்வற்ற வடிவமுகு சித்திரத்தில் அடக்கி அமைக்கப்பட முடியாத தென்பதைச் சிறிதும் சிந்தித்துப் பாராமலே, இந்த படத்தை நான் எழுதி முடிக்க நேர்ந்தது! கரியகடலின் நடுவிடமும் பிளவுறும்படி சுழித்து பொன்னும் முத்தும் மணியும் கொழித்து அலை மோதி மேற்றிசையினின்றும் வெகு வேகமாக ஓடிவரும் 'கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரியின் நடுவிலே, ஐந்தலையா வப் பள்ளியிலே அறிதூயில் கொள்ளும் அமிர்த வடிவின்னாகிய நீ, உனது மெய்யடியவர்களை எழுவகைப் பிறவியுள் எழுதிக் கலங்கி நிற்கச் செய்யாமல் தடுத்தாட் கொண்டருளும் தனிப்பெருங் கருணையாள லல்லவா? உனது ஒப்புயர்வற்ற அற்புத வடிவழகைச் சித்திரத்திற்குள் அடக்கி அமைக்க முயன்றதே எனது பெரும் பிழைதான்; அதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அப் பெரும்பிழைக்கும் காரணமாக இருந்தது, உனது பிரிவின் கொடுமையே யல்லவா? எனவே, நான் செய்த பெரும்பிழையின் முழுப் பொறுப்பையும், நீ என்மேல் சுமத்துவது தருமமா? நடந்து விட்டதைக் குறித்துப் பன்னிப் பன்னிப் பேசுவதால் பயனென்ன? நான் செய்துவிட்ட பெரும் பிழைக்கு உரிய தண்டனையை, இப்பொழுதே நீ கொடு; நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். எனது ஆருயிர்க் காசே! எனது காதற்கனியே! எங்கே, யான் இழைத்த பிழைக்குத் தகுந்த தண்டனையாக, உனது செங்கனிவாயினால் ஒரே ஒரு முத்தம் தர மாட்டாயா?"—என்று கூறியவாறே எதிரில் தோன்றிய திருவரங்கச் செல்வனாறு உருவெளித் தோற்றத்தை நோக்கி ஆர்வத்தோடு செல்கிறாள் அந்த சுந்தரி. அவ் வருவத்தை அவள் ஆர்வப் பெருக்கோடு கடடித் தழுவி முத்தமிட்டுக் கொள்கிறாள். ஆனால், அந்தோ! என்ன ஏமாற்றம்! அவளது ஆலிங்கனத்திற்கு உள்ளானது, ஒரு முல்லைச்செடி! அவ்வுண்மை உணர்ந்தவுடன், அவளது ஹிருதயத்தில் தோன்றிய பயங்கரமான ஏமாற்றத்தின் அதிர்ச்சியினால், அங்கே—அப்பொழுதே—அவள் தன்னை மறந்து மூர்ச்சித்து விழுந்து விடுகிறாள்! ஐயோ, பாவம்! அவ் விடத்திலே, அவளது மூர்ச்சையைத் தெளிவித்து, அவளைத் தேற்றி, அவளது துயரத்தை மாற்றி மகிழ்விக்கக்கூடியவர்கள் யாரையும் காணாமே!

(இக் கட்டுரைக்கு ஆதாரமாக விளங்குவது, "வாழும் மவுலித்துழாய் மணமும்"—என்று தொடங்கும் திருவரங்கத்திலுள்ள முப்பத்து மூன்று வது திருப்பாசரம்.)

மனித வாழ்க்கையும், இராமலிங்கரும்.

(பெ. இராமாநுஜம்.)

நமது போற்றுதற்குரிய மகாக்களில் மனிதப் பிறவியை விரும்பியவர்களும் இருந்திருக்கின்றார்கள்; வெறுத்தவர்களும் இருந்திருக்கின்றார்கள். "எண்ணரிய பிறவிதனில் மாணிடப் பிறவிதான் யாதினும் அரிதரிது" எனத் தாயுமான சுவாமிகளும், "மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே" "வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதே பிறவி" என அப்பர் சுவாமிகளும் அருளியிருக்கின்றார்கள். "புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய்தோம்" எனப் புலம்புகின்றார் பிள்ளைப் பெருமான் ஐயங்கார். இவ்வாறு ஒன்றற்கொன்று விரோதமுடையவைபோல் தோன்றும் இவ்வாசகங்கள் உண்மையில் விரோதம் உடையவைதானா என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். கண், கால், செவி முதலிய அவயவங்களில் ஊனமில்லாமல் மனிதவுடல் தாங்கிப் பிறந்துவிடுவதால் ஒருவன் மனிதனாகி விடமாட்டான். அவ்வாறு பிறப்பது அரிதமல்ல. சில வருடங்களுக்கு முன்பு வரையில் 30 கோடி ஜனத் தொகையாயிருந்த பாரத தேசம் இன்று 36 கோடி எண்ணிக்கைக்கு வந்து விடவில்லையா? இத்தகைய ஜனப்பெருக்கத்தால் எண்ணிக்கை அதிகம் என்பது ஒன்றைத் தவிர வேறென்ன பெருமையைப் பெற்றிருக்கின்றோம்? மனித உருத் தாங்கிப் பிறப்பது எளிதேயாகும். ஆனால் மனித உடலோடு பிறந்த நாம் மனிதத் தன்மையோடு வாழ்வதுதான் அரிது. மனிதத் தன்மையைப் பெறுதலுமாயிலும் மனித உடலோடு பிறந்திருப்பினும் மனிதர்கள் ஆகமாட்டோம்.

நாம் மனித உடலோடு பிறந்திருப்பினும் மனிதத் தன்மையைப் பெற்று வாழ முயற்சிக்கவேண்டும். "நல்லது, மனிதத் தன்மையைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்?" என்று சந்தேகம் நம்மில் பலர்க்கு உண்டாகலாம். இந்த ஐயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள நாம் நமது முதற் பாவலாகிய திருவள்ளுவரைத்தான் தஞ்சமாக அடையவேண்டும். அவர் நமது ஐயத்தைத் தீர்த்துவைக்க எப்பொழுதும் ஆயத்தமாகவே இருக்கிறார். "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் மனிதனாவான்" என்று கூறுகின்றார். அவர் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலாவது பூமியில் மனிதவுடலோடு பிறந்தவர்க்கு இயற்கை நியதி எவ்வாறு வற்பட்டிருக்கிறதோ அதை

யறுசரித்து வாழ்வேண்டும். மனிதப்பிறவியின் இயற்கை நியமமாகிய “வாழ்வாங்கு” வாழ்தல் என்ற நாயனாரின் திருவுளக் கருத்தை யறியாத மந்த மதியினனாகிய நான் “நான் பார்க்கிறேன்—பேசுகிறேன்—நடக்கிறேன்—உண்கிறேன்; இவைபோன்ற செயல்களெல்லாம் மனிதப் பிறவிக்கு ஏற்பட்ட நியமங்கள்தானே? இவ்வகையில் வாழும் நான் மனிதனாகேனோ?” என்று நினைக்கின்றேன். “நீ எவ்வாறு மனிதனாவாய்? நீ வாழ்வதாக நினைப்பதெல்லாம் வீண்—வாழ்வேயல்ல” என்று மறுத்து “வகையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்—யார் பழி முதலியவற்றினின்றும் நீங்கி வாழ்க்கை நடத்துகின்றாரோ அவர்தான் வாழ்வவரென்று மதிக்கப்படுவார். வாழ்வதாகவே மதிக்கப்படாதபோது மனிதனாவது எப்படி?” என்று அறிவுறுத்துகிறார் பெருநாவலர். பின்பு அப்பெருந்தகையாளரே பழி முதலியவற்றினின்றும் நீங்க விரும்பின் “சுதல் இசைபட வாழ்தல்—பிற வயிர்களுக்கு உற்ற சமயத்து உதவிபுரிந்து வாழ்வதால் பழியினின்றும் நீங்கலாம்” என நமக்கு வழியும் காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு எல்லா உயிர்களுக்கும் உதவி செய்து வாழ “நான் அன்புடையவனா?” என்று என்னை நானே சோதித்துக்கொள்ளவேண்டும். நான் எனது மனைவி மக்கள் சற்றத்தார் அநாதைகள் முதலிய அனைவரிடத்திலும் சம அன்பு காட்டுகிறேன் என்பதை உணர்ந்து நடக்கவேண்டும். இவ்வெண்ணியல்லாமல் என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனது உறுப்புக்களெல்லாம் உண்டல்—பார்த்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றன. அதனால் வாழ்கின்றேன்—மனிதன் ஆனேன் என்று நினைப்பது பெருந்தவறு.

“புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன் செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு”

என்பபடி மனத்திற்கின்றியமைபாத அன்பில்லாமல் வெறும் புறவுறுப்புக்களால் பயனில்லை. இதைச் சில உதாரணங்கள் மூலம் விளக்க முயல்கின்றேன்.

நான் வீட்டில் தனித்திருக்கையில் பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வாசலில் வந்து நிற்குகொண்டு “தாயே! பசி காதடைக்கிறது; கொஞ்சம் சோறு போடுங்க!” என்று கூப்பிடுகிறான். நான் அவன் கூப்பாட்டைக் கேட்டதும் “வீட்டில் ஒருவரும் இல்லை, இன்னொரு வீட்டிற்குப் போ” என்று சொல்ல நினைக்கிறேன். நினைத்தவன் “வீட்டில் ஒருத்தரும் இல்லையா? நீங்கள்தான் இருக்கிறீர்களே! பாதேசிக்குக் கொஞ்சம் அன்னம் போட்டு அனுப்புங்கள்” என்று நம்மையே அவன் வற்புறுத்தினால் என்ன செய்வது? நம் வாயால் ஏன் இல்லையென்று சொல்லி வீண் விவாதத்திற்கு இடம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்? என்று மறுபடியும் சிந்தித்து அவன் கூக்குரல் காதில் விழாதவன்போல் மௌனமாகவே இருந்துவிடுகிறேன். அவன் பலமுறை கூப்பிட்டுவிட்டு சபித்துக்கொண்டே வேறொரு வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுகிறான். ஒரு சிறிய ஊசி தரையில் விழுந்தாலும் கேட்கக் கூடிய அவ்வளவு தெளிவான செவிப் புலன்களை நான் பெற்றிருந்தும் என்ன பயன்? அவனுடைய துன்ப வொலிக்கு எனது செவியில் இட

மில்லை. இத்தகைய காதுகளை “ஒட்டைச் செவிகள்” எனப் பரிசுதிக்கின்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையார்.

கழைக் கூத்தாடி ஒருவன் தெருவில் பலவித விளையாட்டுகளெல்லாம் செய்து முடித்த பிறகு கூட்டத்தாரைப் பார்த்து “பிரபுக்களே! இவ்வளவு நேரம்வரை என்னுடைய பலவிதமான விளையாட்டுத் திறமைகளை யெல்லாம் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டீர்கள். இன்னும் ஒரே ஒரு வேலை இருக்கின்றது. அதையும் பார்த்துவிட்டு உங்களுக்குத் தோன்றியதைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றவேணும்” என்ற பீடிகை போட்டுவிட்டு, ஒரு இளஞ் சிறுவனைத் தரையில் கிடத்திக் கூரிய வாள் ஒன்றினால் அவன் வயிற்றைக் கீறுவதுபோல ஓர் ஜாலம் செய்ய முற்படுகிறான். அதுவரையிலும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக இருந்து அவன் செய்து காட்டிய விளையாட்டுகளைக் குதூகலமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நான் “பாலிப் பயல்—வயிறு வளர்ப்பதற்காக இதுபோன்ற கோரக் காட்சியையா காட்டவேண்டும்?” என்ற முணுமுணுப்போடு அக் கூட்டத்திலிருந்து மெல்ல நழுவிவிடுகிறேன். அவன் செய்வது உண்மையல்ல—போலி—ஜாலம் என்பதை எனது கண்களும் மனமும் அறிந்திருந்தும் அதைப் பார்க்க உடன்படவில்லை. இது நல்லதுதான். போலித்தனமான கோரக் காட்சியைப் பார்த்துப் பழகிய கண்ணும் மனமும் நாளடைவில் உண்மைத் துன்பச் செயல்களையே அமைதியோடு பார்க்க ஒருப்பட்டு எனது நெஞ்சத்திருக்கும் “கொஞ்சநஞ்சம்” அன்பு ஊற்றையும் வற்ற அடித்துவிடும். ஆனால் அவற்றைப் பார்க்கச் சகியாமல் சென்ற நான் “எதற்காக அவன் இந்தத் துன்பக் காட்சியைக் காட்ட முற்பட்டான்? வயிற்றின் கொடுமைக்காக அல்லவா?” என்று சிந்தித்து மனமிரங்கி, அவன் விரித்திருந்த பழந் துணியில் ஒரு காலணவைப் போட்டுவிட்டு வந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்ய என் மனம் ஒருப்படவில்லை.

கிராமங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக் காட்சிகளை ஆனந்தமாகக் கண்டுகளித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆடு கோழி முதலியவற்றைப் பலியிட முயலும்பொழுது, “கொடுமை! கொடுமை! தெய்வம் இத்தகைய ஜீவ ஹிம்சையை விரும்புகிறதா?” என்று அதைப் பார்க்க ஒப்பாமல் அவ்விடத்தினின்றும் சென்றுவிடுகின்றேன். இவ்வாறு நான் சென்றுவிடுவதால் அவை மரணத்தினின்றும் தப்பிவிடுமா? இன்னும் சில நிமிஷநேரத்தில் பதைபதைத்து உயிர்விடப் போகின்றன என்பதை எனது கண்கள் எனக்கு அறிவித்திருந்தும் நான் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. நாம் நமது காதுகளில் இன்ப ஒளியையும் கேட்கலாம், துன்ப ஒளியையும் கேட்கலாம். இன்ப வோசையைக் கேட்கும்பொழுது மகிழ்வடைகிறோம். துன்ப வோசையைக் கேட்கும்பொழுது மனம் இரங்கி, அவ்வொலி வரும் இடத்திற்கு விரைந்து சென்று அத் துன்பச் செயல் நிகழ்வொட்டாமல் நம் மால் இயன்றவரையில் தடுக்க முற்படவேண்டும். அவ்வாறே நமது கண்களால் நல்லனவும் பார்க்கக்கூடும். அல்லனவும் பார்க்கக்கூடும். நல்லனவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது குதூகலமடைகிறோம். அல்லனவற்றைப் பார்க்க நோந்தபொழுது மனமிரங்கி விரைந்து சென்று அத்துன்பச்செயல் நடைபெறவொட்டாது தடுக்க முயலவேண்டும். “கொன்றால் பாவம், தின்றால் போச்சு” என்னும் பழமொழிக் கிணங்க “நாம் கண்ணால் பார்த்

தால்தானே பாவம் ; காதால் கேட்டால்தானே பாவம் ” என்று கண்களை இறுக மூடிக்கொள்வதாலோ, காதுகளை இருகரத்தாலும் அடைத்துக் கொள்வதாலோ நாம் பழிபாவங்களினின்று தப்பியவர்களாகமாட்டோம்.

நற்குண நற்செயல்களால் நாம் நல்லுணர்வு அடைகின்றோம். இந்நல்லுணர்விலிருந்து முகிழ்ப்பது அன்பு—ஜீவகாருண்யம். அன்பில்லாமல் ஒருவன் வாழ்கிறேன் என்று சொல்வது ஒப்பமுடியாத செய்தி. பட்ட மரம் தளிர்ந்தது என்றால் நாம் நம்புவோமா? அதிலும் ஈரம் என்பதே மருந்திற்கும் அகப்படாத கொடிய நிலத்தில் பட்டுப்போன மரம் துளிர்விட்டுத் தழைக்கிறது என்று ஒருவன் சொன்னால் நாம் எப்படி அதை அசம்பாவிதம் என்று தள்ளிவிடுகிறோமோ அப்படித்தான் அன்பில்லாதவன் வாழ்கிறேன் என்று சொல்வதும்.

“அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல்மரம் தளிர்ந்த தற்று”

என்பது வள்ளுவர் திருமொழி. ஆகவே பிற ஜீவராசிகளின் இன்ப துன்பங்களில் கலந்து அவற்றிற்கு உதவவேண்டும் என்ற விரிந்த சிந்தையிலாத வரையில் நாம் மனிதர்க ளாகமாட்டோம்.

“நான் ஒரு மாதுடன் நான்மதி யாதன்
மாதுட வாழ்வில் இலை”

என்ற பரந்த நோக்கம் நமக்கு இருக்கவேண்டும்.

“எவனே இதர மனிதர்மா பறவைகள்
அவனிவாழ் உயிர்க்கெலாம் அகம் கனிந்து உருகி
அன்பு பெருகுவோன் அவனே மனிதன் ;
பெரியன் சிறியன் என்றுபே ணுமல்
உரியன் உதவிக்கு உயிரெலாம் என நினைந்து
அருள்பழுத் தவனே ஆன்ற மனிதன் ;
என்னெனின் இனியநம் ஈசனே படைத்த
மன்னுயிர் அனைத்தையும் மகிழ்ந்தளிப் பவனே”

என்று மனிதனாவான் இவன் என மிகத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றார் ஒரு பெரியார். ஆகையால் மனிதத் தன்மையோடு கூடிய பிறவியை எவரும் வெறுப்பதற்கே இல்லை.

எனவே மனிதப் பிறவியின் விழுமிய நோக்கம் இறைவன் திருவருளுக்கு இலக்காகி அவன் பாதா வந்தங்களை அடைவதுதான். ஆண்டவன் அருளுக்கு நாம் பாத்திரமாக வேண்டுமாயின் அவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்துயிர்களிடத்தும் அன்புடையவராக வேண்டும். உலகத்துள்ள சகல ஜீவராசிகளும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவையே யல்லவா? இங்ஙனம் அவனால் படைக்கப்பட்டு, அவனுக்குச் சொந்தமான உயிர்களிடத்தில் அன்

பில்லாமல், நம்மீது மட்டும் அவன் அருள் பாவிக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது நேர்மையானதாகுமா? இதனால்தான் தாயுமான சுவாமிகளும்,

எவ்வயிரும் என்உயிர்போல் எண்ணி இரங்கவும்கின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே”

என்று பரம்பொருளிடத்தில் முறையிடுகின்றார். அன்புகனிந்த நெஞ்சினராய்—அருள்பழுத்த உளத்தினராய் வாழ்வு நடத்துபவர்களை மனிதரென்று அழைக்க ஒருப்படாது, தேவருள் ஒருவராக மதித்துப் போற்றுகிறார் நமது முதற் பாவலர்.

“வைவத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்பது அவர் திருமொழி.

இராமலிங்க அடிகள் அழகு பொலியும் மனித உருத்தாங்கி, மனித வாழ்வு நடாத்தி, தேவர் குழாத்துள் ஒருவராக இன்று நமக்குக் காட்சி தருகிறார். அப்பெருமான் அன்பும் அருளும் அறிவும் ஓர் உருவமாயமைந்த பெரியார். சாதி சமய வேறுபாடில்லாத சமரசஞானி. பிறவுயிர்களின் துன்பம் துடைத்தலையே தமது வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொண்டவர்.

“மண்ணுல கதிலே உயிர்க்கந்தாம் வருந்தும்
வருத்தத்தை ஒரு சிறிதேனும்
கண்ணுறப் பார்த்தும் செவியுறக் கேட்டும்
கணமும் நான் சகித்திடமாட்டேன்”

என்று சுவாமிகள் உளங்களிந்து அருள்பெருகி உரைத்திருக்கின்றார். இன்னால் மற்றெந்த மகார்களுக்கும் வழங்காத “வள்ளலார்” என்ற தனிச் சிறந்த பெயரை இவர் அடைந்திருக்கின்றார். ஒரு புறவிற்காகத் தன் தலையே கொடுக்க முற்பட்ட சிபிச் சக்ரவர்த்திக்குக் கூட இப்பெயர் வழங்கவில்லை. ஏனெனில் நமது சுவாமிகள் சீவராசிகளின் ஊனுடலுக்குநேர்ந்த துன்பங்களை நீக்கி வந்ததோடு உயிருக்கு உறுதியான சன்மார்க்க நிலைகளைப் போதித்துக் காப்பாற்றி வந்தார். இவ்வாறு உடல் உயிர் இரண்டிற்கும் உறுதுணையாயிருந்ததால் “வள்ளலார்” என்ற தனித்திருநாமம் நமது அடிகளுக்கே வழங்குவதாயிற்று.

சுமார் 65 வருடங்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்த இராமலிங்க சுவாமிகளின் ஞானோபதேசங்கள் தற்காலத்து வாழும் நம்மவர்க்கு எவ்வளவு பொருத்தமாயும் இன்றியமையாதனவாயும் இருக்கின்றன என்பதைச் சிந்திக்கும் பொழுது நமதுள்ளம் பூரிப்படைகின்றது. சுவாமிகளின் குணாகாசங்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது “சாதி சமயம் கடந்த சமரச ஞானி-ஈ எனும்பு முதலிய சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும் அளவற்ற அன்புபூண்ட கிருபா சமுத்திரம்” என்று இவைபோற்ற குணகலன்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறோம். நமது மதிப்பிற்குரிய பெரியோர்கள் எல்லோரும் வெறும் ஆகாயக் கோட்

டை கட்டியவர்களல்லா. மற்றவர்கள் எவ்வாறு நடக்கவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறார்களோ அவ்வாறே தாங்கள் முதலில் நடந்து அதுபவித்து உணர்ந்தவர்கள். அவ்வாறு உணர்ந்த பின்பே “இவற்றால் நன்மையுண்டாகும்; ஆதலின் இன்னின்னவாறு நடக்கவேண்டும்” என நம்மனோர்க்கு விதித்துப்போயிருக்கிறார்கள். ஒரு மகானுடைய ஜீவிய காலத்தில் நாம் எல்லோரும் வாழும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கின்றோம். அந்த மகானுடைய குணதிசயங்களும், தருமோபதேசங்களும் எத்தன்மையன? மக்கள் எவ்வாறு நடந்து கொண்டால் நல்வாழ்வு பெறக்கூடும் என்பதைத் தாமே நடந்து அதுபவித்துத் தேர்ந்தவற்றையே நமக்கு நல்வழியாக-சன்மார்க்கமாகக் காட்டி வருகின்றார். அம்மகான் காந்தியடிகள் தான் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டிய தில்லை.

நமது இராமலிங்க அடிகளும் தமது வாழ்க்கையில் அதுபவித்து உணர்ந்தவற்றையே நமக்கெல்லாம் அருட்பாக்கள் மூலமாக அறிவு புகட்டியிருக்கிறார்.

“சாதியிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே

சாத்திரச் சந்தழ்களிலே கோத்திரச் சண்டையிலே

ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்ற வுலகீர்!

அலைந்தலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அழகலவே.”

என்ற அடிகளின் திருமொழி சாதிப் போராலும் சமயப் பூசல்களாலும் அறிவிழந்து—ஆண்மை குன்றி—உரிமையிழந்து அவதியுறும் நமக்கு எவ்வளவு பொருத்தமான உண்மை யுரையாய்த் திகழ்கின்றது. மக்கள் தோன்றிய ஆதிகாலத்தில் சாதிகள் தோன்றியிருப்பதற்கு நியாயமில்லை. அவர்களையெல்லாம் நமது இறைவனால் படைக்கப்பட்டவர்களே. ஜனத் தொகை சிறிது பெருக்கமடைந்தகாலத்தில் வாழ்வில் சுகம் வேண்டியும், தொழில் முறையில் வளர்ச்சியுற வேண்டியும் செயல்களினால் சாதிகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே இச்சாதிப் பிரிவினை கூடா தென்று நீண்ட காலத்திற்கு முன்பிருந்தே பல பெரியோர்கள் கூறிவருகிறார்கள். இவ்வுலகின் முன்னேற்றத்திற்குப் புத்த பகவான் செய்த முயற்சிகளுள் சாதிப் பிரிவினையை ஒழிக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியும் ஒன்றாகும். எனினும் அம்முயற்சி பூரண வெற்றி பெறவில்லை. இப்பொழுது நிலைமை சிறிது மாறிவருகிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்பெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தமது பிறப்பின் உயர்வைப் பற்றிப் பெருமையடித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்று தமது பெயர்களுக்குப் பின்னால் வழங்கிவந்த சாதிப் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்வதையும் விட்டுவிட்டார்கள். ஏன்? சாதி இறுமாப்பால் விளைந்த அனர்த்தம் இவ்வளவென்பதை அறிந்து வருகின்றோம்.

இனி சமயம் என்பது என்ன? சமயத்தையும் வெறுத்துத் தள்ள வேண்டியதுதானா? என்றால், சமயம் அவசியமானதுதான். கடவுளை யுணர்ந்து இன்புறுவதற்காகக் கொண்ட சன்மார்க்கமே சமயம் என்பது. ஆனால் அறிஞர்கள் பலர் தமது ஆராய்ச்சியிற் கண்ட முடிவுகளை யொட்டியே ஒவ்வொரு மதத்தை நிறுவியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு சமயங்கள்

பலவாயினும் அவற்றால் அடையப்படும் பொருள் ஒன்றுதான். இந்த உள் ளுறையை மறந்து வெளிவேஷத்தில் பூசலிடத் துவங்கிவிட்டோம். இதைத் தகைய சாதியைப் போராட்டத்தால் விளையும் அனர்த்தத்திற்கு வேறொரு உதாரணம் வேண்டியதில்லை; நமது தற்கால நிலைமையே போதுமானது. இதனால் சமயமே கூடாதென்பதல்ல. புறக்கோலத்தைக் கொண்டு பூசலிடாது, இறைவன் ஒருவனே; அவனை அடைவதற்கு ஏற்பட்டவைதான் சமயங்கள் என்ற உட்கருத்தை யோர்ந்து ஒற்றுமையாக வாழ முயல்வேண்டும். நமது இராமலிங்க அடிகள் சமயத்தை மறுக்கவில்லை.

“எவ்வுலகில் எவ்வெவர்க்கும் அரும்பெரும் சோதியரே

இறைவரென்ப தறியாதே இம்மதவாதிகள் தாம்

கவ்வைபெறும் குருடர்கரி கண்ட கதைபோல

கதைக்கின்றார்.....”

எனவும்,

“தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்

சேர்கதி பலபல செப்புகின்றாரும்

மெய்வந்த திருவருள் விளக்க மொன்றில்லார்

மேல்வினை வறிகிலர் வீண்கழிக்கின்றார்.”

எனவும் அருளிய திருவாக்கால் தெய்வம் ஒன்றென்பதை அறியாது, பலபல தெய்வம் என்று பேசுவதைத்தான் மறுக்கின்றார். “சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தேன், சாத்திரக் குப்பையும் தணந்தேன்” என்ற வாசகத்தைக் கொண்டு சுவாமிகள் நாத்திகத்தையும் விரும்புகின்றாரோ என்று நாம் சிறிதும் ஐயுறவேண்டியதில்லை. “நாத்திகம் சொல்கின்றவர், தம் நாக்குமுடை காக்கு” என்ற அருண் மொழியால் நாத்திகரை முற்றிலும் வெறுப்பவர் என்பதைத் தாமே தெள்ளத் தெளிய உரைத்துவிடுகின்றார்.

“.....என் கணவர் திருப்பேர்

அருகர் புத்தர் ஆதியென்பேன் அயனென்பேன்

நாராயணனென்பேன் அரனென்பேன் ஆதிசிவனென்பேன்

பருகு சதாசிவமென்பேன் சத்திசிவ நென்பேன்

பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்பேன்”

என்ற அருட்பாவால் தாம் சர்வசமய சமரசவாதி யென்பதை உணர்த்துகின்றார். சாதி சமயங் கடந்து சமரச எண்ணம் பூண்டு, எல்லா உயிர்களிடத்தும் அளவற்ற அன்பு செலுத்தி வாழ்ந்தமையால்,

“சிற்பொதுவும் பொற்பொதுவும் நான் அறியலாச்சு!

சித்தர்களும் முத்தர்களும் பேசுவதென் பேச்சு!

இப்பெரிய இவ்வுலகில் என்னையினி ஏச்சு?

என்பிறவித் துன்பமெலாம் இன்றோடே போச்சு!”

என்று தாம் ஆனந்த நிலையை அடைந்ததைக் கூறிக் களிக்கின்றார்.

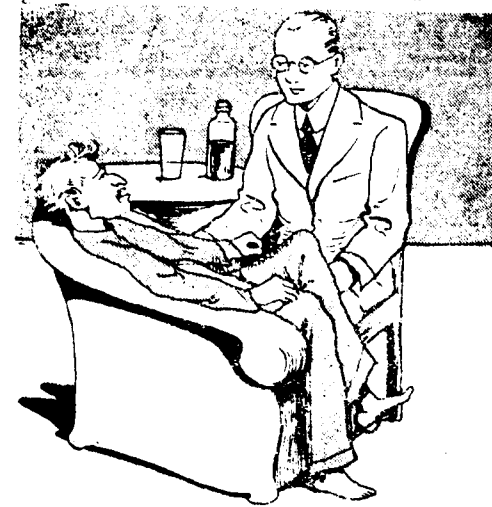
ஏழை மக்களின் துயரைத் தீர்க்காது செல்வக் களிப்பில் முழுகித் திரிபவர்க்கு நமது இராமலிங்க சுவாமிகள் அறிவு புகட்டும் பாக்கள் ஒசையின்பமும், பொருள் நயமும் பொதிந்து படிப்பவர் மனதைக் கவருந் தன்மையன். அவற்றுள் இரண்டு பாக்களை இங்கு உதாரணமாகத் தருகிறேன்.

“கட்டோடே கனத்தோடே வாழ்கின்றோ மென்பீர்!
கண்ணோடே கருத்தோடே கருத்தனைக் கருதீர்!
பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீர்! தெருவில்
பசியோடே வந்தாரைப் பார்க்கவும் நேரீர்,
கொட்டோடே முழக்கோடே கோலங் காண்கின்றீர்;
குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பதைக் குறியீர்,
எட்டோடே இரண்டுசேர்த் தெண்ணவும் அறியீர்!
எத்துணை கொள்கின்றீர்? பித்துலகீரே!”
“வட்டிமேல் வட்டிகொள் மார்க்கத்தில் நின்றீர்!
வட்டியை வளர்க்கின்ற மார்க்கத்தை யறியீர்,
பெட்டிமேல் பெட்டிவைத் தான்கின்றீர் வயிற்றுப்
பெட்டியை நிரப்பிக்கொண் டொட்டியுள் ளிருந்தீர்
பட்டினி கிடப்போரைப் பார்க்கவும் நேரீர்
பழங்கஞ்சி யாயினும் வழங்கவும் நீளையீர்
எட்டிபோல் வாழ்கின்றீர்! கொட்டிபோல் கிளைத்தீர்!
எத்துணை கொள்கின்றீர்! பித்துலகீரே!”

சொல் நயமும் பொருள் நயமும் ஒருங்கே தவழ்ந்து நடமாடும் இவ்வருட் பாக்கள் நம் மனமாசகற்றப் பெருந் துணை செய்வனவாகும். சுவாமிகள் அழகு பொலியும் மணித உடல் தாங்கி, மணித வாழ்வு நடாத்தி, அமரர் குழாத்துள் ஒருவரான தன்மையைக் கேள்வி முறையானன்றி அவர் அருளிய அருட்பாக்கள் மூலமாகவே உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பெரியவர்:—பட்டினத்தில் உள்ள கடைகளில் எது பெரியது?
சிறுவன்:—“சாக்கடை.”

டாக்டர்:—“நீ சைவ உணவைக் கண்டிப்பாய்க் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று நான் உனக்குப் புத்திமதி சொல்லி யிருக்கிறேன். ஆனால், நீ ஆட்டு மாமிசம் சாப்பிட்டதாகச் சொல்லுகிறாய்?”

நோயாளி:—ஆனால், நீங்கள் பாருங்கள் டாக்டர்! ஆடுகள் வெறும் புல்லைத் தான் தின்கின்றன.

ஒரு வீட்டின் கூறை மேலிருந்து ஒரு காகம் கரைந்து கொண்டிருந்

தது. உடனே கிட்டு வீட்டிற்குள் ஓடி ஒளிந்தான். அதைக் கவனித்த அவன் தாய் ஓடி வந்து ‘என் ஒளிகுறய்?’ என்றான்.

கிட்டு:—காகம் கரைந்தால் யாராவது விருந்தினர் வருவார்களென்று தாங்கள் தானே அன்று சொன்னீர்கள்.

தாய்:—ஆம் அதற்கென்ன?

கிட்டு:—என் ஒருவேளை எனது மாமன் வரக்கூடாது?

தாய்:—வந்தாலென்ன?

கிட்டு:—அவர் டாக்டர் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?

தாய்:—டாக்டர் யிருந்தாலென்ன?

கிட்டு:—எனக்குக் காலில் கட்டி புறப்பட்டிருக்கிற தல்லவா?

தாய்:—ஆம். அதற்கென்ன?

கிட்டு:—இன்னுமா சொல்ல வேண்டும்! அவர் கட்டாயம் ஆப்பிர வுன் செய்வார்!

மனைவி:—“நாதா! நீங்கள் என்னைக் கலியாணம் கொண்டிருக்கா விடில் எந் நிலையிலிருப்பீர்.”

புருஷன்:—“இது தெரியாதா! வேறொருவனைக் கலியாணம் செய்து கொண்டிருப்பேன்?”

ஜட்ஜ்:—“என் அக் கம்மலைத் திருடினாய்?”

திருடன்:—“எனக்குத் தெரியாது சார்.”

ஜட்ஜ்:—“என்ன தெரியாது.”

திருடன்:—“அது சாதாரண ரங்குன் கமலமென்று எனக்குத் தெரியாது.”

தாய்:—மகனே! ஏன் இவ்வளவு கூச்சல் போட்டிருக்கிறாய்? உனக்கு என்ன சம்பவம் நேர்ந்தது?

மகன்:—அம்மா! என்—என்—வாத்—தி—யார்—ர்—அம்மா— ஆங்—ஆங்—(தேம்பி தேம்பி யழுதுகொண்டு) ஒரு—ஒரு—ஒரு—மாதமாக அதிக வியாதியா யிருந்தார். (அப்பால் . எனக்கு பேச நா எழவில்லையே என்ன அதிகமாக தேம்பி யழுகிறான்.)

தாய்:—என் சாமி! உன் வாத்தியார் காலகதி அடைந்து விட்டாரா! ஆஹா! வெகு நல்ல மனிதராயிற்றே.

மகன்:—இல்லை அம்மா இல்லை. சவுக்கியமடைந்து இன்று காலை யில் பள்ளிக் கூடத்துக்கு வந்து விட்டாரே—என்று சொல்லி மறுபடியும் அழுதான்.

நீதிபதி:—“நீங்கள் கள்ள நோட்டுகளைச் செய்த துண்டா?”

குற்றவாளிகள்:—“இல்லையே. நாங்கள் நிஜமான நோட்டுகளைப் போலவேதான் செய்தோம்.”

உபாத்தியாயர்:—பையன்கள் சாதாரணமாக உபயோகிக்கும் இரு வார்த்தைகள் யாது?

பையன்:—“எனக்குத் தெரியாது” ஸார்!

உபாத்தியாயர்:—பலே பேஷ்! உட்காரு!

நாடகக் கொட்டகை சொந்தக்காரர்:—நேற்றயதிலும் ஆட்டத்திற்கு வந்த இருபது, முப்பது பேர்வழிகளும் திரும்பிச் செல்ல நேர்ந்தது.

அவர் சினேகிதரில் ஒருவர்:—என்ன, இடமில்லை யென்று சீட்டுக் கொடுக்கவில்லையா?

நாடகக் கொட்டகை சொந்தக்காரர்:—நல்ல வெட்கக்கேடு, வந்திருந் தவர்களே அவ்வளவுதான். அவர்களுக்காக ஆட்டம் நடத்த இஷ்டமில்லை. ஆகவே துட்டைக் கொடுத்து திருப்பிவிட்டோம்.

மும்முறை உயிர் பெற்றெழுந்த சிப்பாய்

பிரான்சைச் சேர்ந்த சிப்பாய் ஒருவன் மும்முறை குண்டு அடிபட்டு வீழ்ந்தான். ஒவ்வொரு முறையும் அவன் இறந்ததாகக் கருதிப் பூமியில் புதைக்கும்போது உயிர்பெற்று எழுந்தாலும்.

சங்கீதம் வாசித்தும் காகங்கள்

செஸ்டர் என்ற இடத்தில் நான்கு காகங்கள் ஒரு வாத்தியத்தில் சங் கீதம் வாசிக்கின்றனவாம். அங்குள்ள சங்கீத வித்வானொருவர் இக் காகங் களை இவ்விதம் பழக்கி விட்டிருக்கிறாராம்.

பூச்சிகளைத் தின்னும் செடிகொடிகள்

தெற்கு சமுத்திரத்தில் உள்ள தீவுகளில் சில செடிகொடிகள் இருக் கின்றன. அவற்றின் இலைகள் துனியில் கிண்ணம்போல் குவிந்திருக்கின் றன. அவற்றிலிருக்கும் தேனைப் பருகுவதற்காகச் சில பூச்சிகள் வருகின் றனவாம். அப் பூச்சிகளை அவ்விலைகள் அப்படியே உறுஞ்சித் தின்று விடு கின்றனவாம்.

தண்டீசையைத் துளை செய்த அப்புத மனிதர்

ஒண்டாரியோ நகரைச் சேர்ந்த ஹென்றி ஹாஸ் என்பவர், ஒரு குண் டீசையை எடுத்து துனியிலிருந்து அடிவரை துளை செய்தாராம். ஆனால் அவ்விதம் அதைத் துவாரஞ் செய்வதற்கு இரண்டு வருஷம் பிடித்ததாம்.

பணம் சேரீக்க, கடிகார உதவி

டார்ம்ஸ்டாட் என்ற நகரின் முனிசிபாலிடியார், தங்கள் நகரமக்கள் பணஞ் சேர்க்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அதற்குப் புது வழி யொன்று கண்டுபிடித்தார்கள். அதன்படி, நகரவாசிகள் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒவ்வொரு தூதன் கடிகாரமொன்றைத் தயாரித்துக் கொடுத் தார்களாம். அக்கடிகாரத்தினுள் தினமும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் போடவேண்டுமாம். அவ்விதம் போடாவிடில் அக் கடிகாரம் நின்றுவிடு மாம்.

வைடமின்களைப் படம்பிடிக்க போடோ

நியூயார்க் நகரிலுள்ள போர்டாம் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த இரு அறிஞர்கள், உணவுப் பொருள்களில் இருக்கும் வைடமின் (சத்து) களைப் படம் பிடிக்க ஒரு புதிய கருவியைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இம் முறைப்படி நரம்புகளை வளர்க்கும் ‘பி’ என்ற சத்து படம் பிடிக்கப்படுகிற காம்.

கண் குருடாயிருப்போர் நாணங் கொள்வதில்லையாம்.

பிரஞ்சுக்காரர்கள் பெப்பர்மிண்டுக்களை அதிகம் உபயோகிப்பதுபோல், டச்சுக்காரர்கள் ஊறுகாய்களை அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்களாம்.

லண்டன் நகரின் நெருக்கமான இடங்களில் ஒரு சதுரஅடி நிலம் 500-ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறதாம்.

இங்கிலாந்தில் இடி விபத்தால் மட்டும் சராசரி வருஷத்துக்கு 10 பேர் மரண மடைகிறார்களாம்.

அமெரிக்க டாக்டர் ரொசுவர், ஆபரேஷன் செய்த பின் தைப்பதற் காக ஒரு தையல் மிஷ்டைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறாராம்.

உலகிலேயே மிகுதியாக வழக்கிலிருக்கும் மொழி ஆங்கிலந்தான். ஏறக்குறைய 160,000,000 பேர் அதை வழங்கி வருகிறார்கள். ஜெர்மனி பாஷையை 120,000,000 பேர் பேசி வருகிறார்கள். 100,000,000 பேர் ருஷிய பாஷையை உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

லண்டன் நகரத் தெருக்களில் வாழைப்பழம், ஆரஞ்சுப் பழங்களின் தோல்களை எறிந்தால்—அதை யாராவது கண்டு பிராது செய்தல்—அவர் களுக்கு முப்பது ரூபாயிலிருந்து ஐம்பது ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கப் படும். அப் பழத்தோல்களால் சருக்கி விழுந்து பலர் பலத்த காய மடை வதே இவ்வளவு கடுமையான தண்டனைக்குக் காரணமாகும்.

கடல் குதிரை எவ்விருக்களே! அது ஒருவகை மீனாகும். அது மற்ற மீன்களைப்போல் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கிறது. ஆண் மீனின் வயிற்றில் வெளிப்புறத்தில் ஒரு பையிருக்கிறதாம். அதனுள் பெண் மீன் முட்டை யிடுகிறதாம். அவை அப் பையிலேயே பொரிகின்றன. சுமார் 500-குஞ்சுகள் வெளி வருகின்றனவாம்.

இவ் வுலகின் நிலப்பரப்பு 57,000,000 சதுரமைல் கொண்டதா யிருக் கிறதாம். அதில், கிரேட் பிரிட்டனுக்கு 13,172,000 சதுரமைலும், ருஷி யாவுக்கு 8,144,000 சதுரமைலும், பிரான்ஸுக்கு 5,000,000 சதுர மைலும், சீனாவுக்கு 4,25,000 சதுர மைலும் நிலப்பரப்பு சொந்தமாக யிருக் கின்றனவாம். இவற்றிற்கு அடுத்த ஸ்தானத்திற்குத் தான் பிரேவிலும், யுனாடெட் ஸ்டேட்ஸும் போட்டி யிடுகின்றனவாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

இரு தேர்ப் பிரதிநிதிகள் சந்திப்பு

புதிய அரசியல் சட்டம் இந்தியாவில் அமுலுக்கு வந்த ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதிக்குப் பின்னர் இந்திய ராஜ்ய உலகில் பல விசேஷ சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. ஆறு மாகாணங்களில் பூரண மெஜாரிட்டி பெற்ற காங்கிரஸ் கட்சியினர் முதலில் பதவி ஏற்க மறுத்து மூன்று மாத காலம் வரை புதுமையான ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தி சற்று அதிகமான அதிகாரங் களைப் பெற்ற பின் பதவி ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பதவி ஏற் றது முதல் நாட்டிலேயே ஒரு புது யுகம் தோன்றி யிருப்பது போல் காணப்படுகிறது. எங்கும் எதிர்பாராத மாறுதல்கள்! அதிகார வர்க்கத் தினரின் மனப்பான்மையிலேயே மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் பதவி ஏற்றுள்ள மாகாணங்களிலுள்ள கவர்னர்கள் மனப்பூர்வமாக மந்திரி களுடன் ஒத்துழைத்து அவர்களுடைய வேலைகளில் எவ் வகையிலும் குறுக்கிடாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அனைவரையும் விட சென்னை கவர் னர் எர்ஸ்கின் பிரபு காங்கிரஸ் மந்திரிகளுக்கு ஒரு உண்மையான சகாவா கவே இருந்து வருகிறாராம். சென்னை பிரதம மந்திரி ராஜாஜியின் ஆற்றல் அளக்க வல்லதோ? சர்க்கார்பிரதம காரியதரிசியையே கதர் அணியும்படி செய்திருக்கிறார். இவைக னெல்லாவற்றையும் விட விசேஷமான சம்பவம் சென்ற 4-ந் தேதியன்று சிம்லாவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிரதி நிதியாகிய லின்லிங்கோ பிரபுவும், இந்தியாவின் பிரதிநிதியாகிய மகாத்மா காந்தியடிகளும் சந்தித்தது தான். இந்த சந்திப்பு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அதிகார வர்க்கத்தினரிடம் மனமாறுதலுக்கும் நல்லெண் ணத்துக்கும் இது ஒரு அறிகுறியே. மகாத்மாவின் சந்தித்து சினைக முறையில் அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ள விரும்பியே வைசிராய் மகாத்மாவை அழைத்தார். காந்தியும் இத் தேச சம்பந்தமான பல விஷயங்களைப் பேச விரும்பி யிருந்ததால் உடனே அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு வைசிரா யைச் சந்தித்தார். இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசினார்கள். அதில் முக் கிய விசேஷம் எதுவும் இல்லை என்று கூறப்பட்டாலும் இரு பெரிய தேசங் களின் பிரதிநிதிகள் சந்தித்துப் பேசும்போது பல விஷயங்களைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்யாமல் இருக்க முடியுமா? வைசிராய் மகாத்மாவைச் சந் தித்தது போலவே இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபையின் தலைவரும், இவம் இந் தியர்களின் தலைவருமான பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவையும், ஆறு காங்கி ரஸ் பிரதம மந்திரிகளையும் சந்தித்து அரசியல் நிலைமையைப் பற்றிப் பேச வது நலம். இத்தகைய சந்திப்புகளால் தேசத்துக்கு நன்மையே ஏற்படும்.

கவி ரவீந்திரரின் ஆட்சேபம்

கவிச் சக்ரவர்த்தி ரவீந்திரநாத தாகூர் ஒரு ராஜ்யவாதி அல்ல. ஆனால் அவர் தமது தேசத்தின் பெயரால் ஒரு விஷயத்தைப் பலமாக ஆகோபிக்கிறார். ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் விஷயத்தில் அனுஷ்டிக்கும் கல்ல முறைகளை, அவர்களால் ஆளப்படும் நாடாக இருக்கும் இந்தியாவில்

அனுஷ்டிப்பதில்லை. அவர்கள் இவ்வாறு இந்தியர்களாகிய நம்மை வித்தியாசப்படுத்தி நம்மை பெல்லாம் அவமானப் படுத்துவதை ராஜ்ய வாதியல்லாத தாகடும் சகிக்க வில்லை. ஆகவே அவர் ஆங்கிலேயர்களின் இந்த நடத்தையைப் பலமாக ஆகேசுபிக்கிறார். எத்தகைய ராஜ்ய காரணத்தைக் கொண்டும் அவர் இவ்வாறு கூறவில்லை. ஆனால் நீதியும் ஓங்காருண்யமும் உலகில் நிலவ வேண்டாமா! ஆகவே அவற்றின் பெயரால் அவர் ஆங்கிலேயர்களின் கடமையை ஞாபகப் படுத்துகிறார். ராஜ்ய கைதிகளை விசாரணையில் றிச் சிறையில் அடைத்து வைப்பதும், அதிலும் அந்தமான் தீவுக்கு அனுப்பிச் சகிக்க வொண்ணாத கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கும்படி செய்வதும் நீதிபாடுபாடு? இப்போது அந்தமானிலுள்ள கைதிகள் தங்களை இந்தியாவுக்கே திருப்பி யழைத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்னும் கோரிக்கையை வெளியிட்டு அது காரணமாகப் பட்டினி விரத மிருக்கின்றனர். இது சம்பந்தமாகக் கல்கத்தாவில் கூடிய ஒரு மாபெரும் கூட்டத்தில் தலைமை வகித்த போது தான் கலிச் சக்ரவர்த்தி இந்த ஆட்சேபத்தைக் கிளப்பினார். அவர் அக் கூட்டத்தில், 'தூதிஷ்டம் வாய்ந்த இம் மாகாணத்தில் யுவர்களும் யுவதிகளும் விசாரணையின்றியும் கால வரையறையின்றியும் சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி தூற்றுக் கணக்கான குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. இக் குடும்பங்களின் மனச் சோர்வும் துக்கமும் இம் மாகாண மெங்கும் பரவி வருகின்றன. சட்ட பரிபாலன முறையை அடிபொடி மாற்றுவதுடன், அதன் கடுமையைச் சிறிதேனும் குறைப்பதும் அவசியமாக இருக்கிறது' என்று கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

காங்கிரஸும் தொழிலாளரும்

தொழிலாளர், விவசாயிகள், பாமரமக்கள் ஆகிய பொது ஜனங்களின் நன்மைக்காக உழைப்பதையே காங்கிரஸ் நன்து கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் தேசிய விடுதலையை விரும்பும் ஒரு தேசிய ஸ்தாபனமே யானும், தேச மகாஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் பாமரமக்களோ யாதலின் அவர்களின் நலத்தையே காங்கிரஸ் பெரிதாகக் கருதுகின்றது. இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் தேசத்தின் அதிகார பதவியை ஏற்றிருப்பதால் தங்கள் கொள்கைக்கேற்ப தொழிலாளர், விவசாயிகள் ஆகியோரின் துயரங்களைக் கூடியவரையில் போக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய பலவித செளகரியங்களையும் செய்துதர முயற்சிக்கலாம். அவ்வாறே செய்வார்களென்றும் நாம் நம்புகிறோம். ஆயினும் இப்போதுதான் தொழிலாளர்களுக்கும் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறதென்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். உரிமைகளையும் செனகரியங்களையும் விரும்பும் தொழிலாளர் பொறுப்புக்களையும் கடமைகளையும் அறியவேண்டும். தாங்கள் பொறுப்பையும் கடமைகளையும் ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவதில் சிரத்தை செலுத்தாமல் உரிமைகளையும் செனகரியங்களையும் பற்றி மட்டும் சதா பேசிக்கொண்டும், அதற்காக நிதானமற்ற முறைகளிலும் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டும் இருந்தால் எவ்வித பயனும் ஏற்படாது. தொழிலாளர் நியாயமான முறையில் அமைதியாகப் போராடினால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தவறாமல் உதவி செய்வார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களின் கையிலுள்ள அதிகாரத்தையும், அவர்களின் மனோபாவத்தையும் சோதிக்க வேண்டுமென்றே அல்லது

அவர்களைச் சங்கடத்தில் விடவேண்டுமென்றே எண்ணி பொறுப்பும் நிதானமற்ற முறையில் கிளர்ச்சி செய்தால் அதனால் காங்கிரஸுக்கும் தொழிலாளருக்கும் சங்கடம் ஏற்படுமே யொழிய எந்த ஒரு சாராரும் சுகப்பட்டுப் போவதில்லை. நாம் என் இவ்வளவு தூரம் எழுதுகிறோமென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவி யேற்றதும் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. சென்னை யில் மராமத்து இலாகா தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். இது வரையில் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளாத முறையில் காங்கிரஸ் மந்திரிகள் அதில் தலையிட்டுச் சமரசம் செய்து வைத்தார்கள். சென்னைத் தொழிலாளரும் மதிப்பு வைத்து சமரசத்தை ஏற்று வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் கான்பூரில் இதேமாதிரி ஒரு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. அங்கும் காங்கிரஸ் பிரதம மந்திரி தலையிட்டுச் சமரசம் செய்தார். முதலில் தொழிலாளர் ஒப்புக்கொண்டனர். ஆனால் பின்னால் தீவிரவாதிகளான தொழிலாளர் அதை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்து வேலை நிறுத்தத்தை நீடித்து வருகின்றனர். இதனால் யாருக்கு நஷ்டம்? இவ்வாறு செய்வது வேண்டுமென்றே காங்கிரசை சங்கடத்தில்விட முயற்சிப்பதாகுமல்லவா?

சென்னை சட்டசபைகளின் தலைவர்கள்

புதிய அரசியல் முறைப்படி சென்னை மாகாணத்தில் எதாபிக்கப் பட்டிருள்ள இரண்டு சட்டசபைகளுக்கு அதாவது ஜனப் பிரதிநிதி சபை எனப்படும் கீழ்ச்சபைக்கு, ராஜாங்க சபை எனப்படும் மேல் சபைக்கும் தலைவர்கள், உபதலைவர்கள் தேர்தல் ஜூலை 15-ந் தேதியன்று நடைபெற்றது. இரு சபைகளிலும் காங்கிரஸ் கட்சியினரே பெரும்பான்மையோராக இருப்பதால் அக் கட்சி சார்பாக நியமிக்கப் பட்ட அபேஷுக்களே எதிர்ப்பின்றி எக் மனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். மேல் சபைக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டாக்டர். யூ. ராமராவ் அதற்கு முற்றிலும் தகுதி வாய்ந்தவர்; நீண்ட கால சட்டசபை அனுபவம் உடையவர். அதிக காலமாகவே பல பொது விஷயங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். அது போலவே உபதலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட ஸ்ரீ. கே. வெங்கடசாமி நாயுடுவும் பொருத்தமானவரே. அவர் சட்டசபை அனுபவம் இல்லாதவராயினும் இனிய குணதீசயங்களை யுடையவர்கள். கீழ்ச்சபைக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் ஸ்ரீ. புலக சாம்பழர்த்தி. அவர் செய்துள்ள தியாகத்திற்கும், அவரது அரிய அறிவாற்றலுக்கும் அப்பதவி மிகச் சிறியதென்றே கூறலாம். உபதலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்ரீமதி. ருக்மணி லட்சுமி பதி முற்றிலும் தகுதி வாய்ந்தவர். அத்தகைய வேலைகளை ஆர்வத்துடன் செய்யக்கூடிய சபாவுமுடையவர். நிர்வாகத்தில் பெண்களுக்குப் பிரதிநிதித்வம் அளிக்கப்பட்டது சந்தோஷிக்கத் தக்கதே. இத்தலைவர்கள் நால்வரும் தேசத்தின் உரிமைக்காகப் போராடியது போலவே சட்டசபைகளின் உரிமையைக் காப்பதிலும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக நடந்து கொள்வதிலும் உறுதியுடன் இருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்.

ராஜாஜியின் சிறப்பான மந்திரி சபை

சென்னை மாகாண காங்கிரஸ்கட்சியின் தலைவரான ராஜாஜி அவர்கள் தாம் மேற்கொள்ளும் வேலையை மிக்க திறமைபுடனும், பலரும் ஆச்சரியப் படத்தக்க வகையிலும் செய்து முடிக்கக்கூடிய அறிவும் ஆற்றலும் உடையவர் என்பதைத் தமது மந்திரி சபையை அமைத்ததிலிருந்தே ருஜூப்பித்து விட்டார். அவர், ஜாதி, வகுப்பு வாரியாகவோ, பிரதேச வாரியாகவோ, மந்திரிகளைப் பொறுக்கவில்லை. அவ்வாறு பலருக்கும் திருப்தி புண்டா கும்படி பொறுக்குவதென்றால் ஆச்சரியார் அவர்களே சொல்வது போல் முப்பது ஸ்தாயஸங்கள் இருந்தாலும் போதாது. மேலும் காரியங்கடும் குறுகிய திருஷ்டியுடன் கவனிக்கப்படுமே யொழிய கூட்டுப் பொறுப்பு என்பது அவ்வளவாக இருக்காது. ராஜாஜியின் கொள்கையெல்லாம் காங்கிரஸின் கொள்கையும் கௌரவமும் குறைவுபடாத வகையில் வேலை நடைபெற வேண்டும்; மந்திரிகள் கூட்டுப் பொறுப்புடன் தமது சொல்லைத் தட்டாமல் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதே. ஆதலின் அதற்கு தக்கபடி யார் யார் மந்திரி சபையில் இருந்தால் நலமென்று கருதினாரோ அவர்களை நியமித்துக் கொண்டார். ஆதலின் மகாஜனங்கள் மந்திரிகள் யார்? அவர்கள் எந்த ஜாதி, வகுப்பு, பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? ஜெயிலுக்குப் போய் ருக்கிறார்களா, இல்லையா? என்றெல்லாம் விவாதித்துக் கொண்டிராமல், காங்கிரஸ் காரியம் எப்படி நடக்கிறது, அதற்கு எவ்வாறு பலத்தை அளிப்பது என்பதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாய் இருக்கவேண்டும். ராஜாஜி அவர்கள் மந்திரிகளாக நியமித்துள்ள பதின்மரில் ஸ்ரீமான்சன் எஸ். ராமநாதன், டி. எஸ். எஸ். ராஜன் ஆகிய இருவர் இருப்பதை அறிந்து சிலர் ஆச்சரியப் படுவதுடன் பலவாறுகளும் நினைக்கிறார்கள். ஆயினும் அவ்விரு பெரியார்களும், இடையில் என்ன தவறு நிகழ்க்கியிருந்த போதிலும், காங்கிரசுக்காகச் செய்துள்ள தியாகம், அவர்களின் அறிவு ஆற்றல், ராஜாஜிக்கும் அவர்களுக்கு முள்ள தொடர்பு இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்தால் ஆச்சரியார் அவர்கள் செய்ததிலும் ஏதோ நன்மை இருக்கிறது என்றே உணர்வார்கள் என்பது நிச்சயம். காங்கிரஸ் மந்திரி சபையில் அங்கம் வகித்துள்ள பத்து மந்திரிகளும் அவரவர்களுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ள இலாகாக்களை ஏற்று நிர்வாகம் நடத்துவதற்குரிய ஆற்றலும் ஆர்வமும் உடையவர்களே என்பதில் சந்தேகமில்லை. அனைவரும் தேசசேவையில் ஆர்வமுடையவர்களே. ஆதலின் காங்கிரஸ் மந்திரிசபைக்கு மனமார்த்த ஒத்துழைப்பை அளித்து அவர்களுடைய வேலையை எளிதாக்க வேண்டியது மகாஜனங்களின் கடமையாகும்.

சென்னை ராஜ்யத்தில் புது யுகம்

இம்மாதம் 14-ந் தேதி புதன்கிழமை முதல் நமது மாகாண அரசியலில் ஒரு புது சகாப்தம் அல்லது யுகம் தோன்றிற்றென்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். இதுவரை பிரிட்டிஷ் இந்திய சரித்திரத்திலேயே இல்லாத முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட ஒட்டுரிமையின் மூலம் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஜனப் பிரதிநிதி சபை அன்று தான் கூடியது.

புதிய அரசியலின்படி மாகாணத்திலும் இரு சட்டசபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலும் இதுவரை சர்க்காருடன் போராடுகிறவர்களென்றும், அரசாங்கத்துக்கு விரோதமானவர்களென்றும் கூறப்பட்ட காங்கிரஸ் மகா சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டசபையில் பெரும்பான்மை பெற்று அந்தப் பலத்தின் மீது மந்திரி பதவிகளையும் ஏற்று அதிகாரத்தை வகிக்கலாடார்கள். இப்போது காங்கிரசும் அரசாங்கமும் கூடியவரை ஒன்றாகப் போய் விட்டது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடைபெற ஆரம்பமாகி இருப்பதாகவும் துணிந்து கூறலாம். காங்கிரஸ் மகாசபை மகாஜனங்களின் நன்மைக்காகவும் தேச விடுதலைக்காகவும் பாடுபடக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பதால் அதன் ஆட்சி பொதுஜன ஆட்சியேயாகும். ஏனெனின் அதன் பலமெல்லாம் பொதுஜன ஆதரவையே அளித்தவாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸின் எதிரிகள், இப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் சர்க்காருக்கு நல்ல பிள்ளைகளாகி விட வில்லையா? அவர்களும் உத்தியோக ஆசை கொண்டு பதவிகளை ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டு வில்லையா? அவர்களுடைய தீவிரமான வேலைகளை விட்டு இதர பிற்போக்காளர்க னென்போர் அனுஷ்டித்து வந்த முறைகளுக்குத் தானே திரும்பி யிருக்கிறார்கள்? இவற்றை யெல்லாம் காங்கிரசைச் சேராத நாங்கள் செய்தால் மட்டும் தவறு? என்றெல்லாம் கேட்கவும் எழுதவும் செய்வார்கள். ஆயினும் மனப்பான்மையிலும் வேலை போக்கிலும் காங்கிரசுக்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் எப்போதும் தாரதம்மியம் உண்டு என்பது நிச்சயம். இதற்கு முன் நமது சட்டசபை கூடிய காலத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் மெஜாரிட்டியாக இருந்தார்கள். ஒரு நாளாவது சட்டசபையில் தேசிய கீதம் பாடவோ வந்தே மாதர கோஷம் செய்யவோ தேசிய உடைகளுடன் சபையில் செல்லவோ தைரியமோ ஆர்வமோ அவர்களுக்கு இருந்ததா? சொந்த யோசனையும் சுய மரியாதையும் எதுவுமின்றி அதிகாரிகள் மனம் கோணாதவாறு அவர்கள் சொல்வதையே கிளிப் பிள்ளைகளைப் போல் சொல்லியும் செய்தும் வந்தார்கள். ஆனால் தாங்களும் ஜனப்பிரதிநிதிகளே என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். இப்போது சட்டசபையில் நடப்பதென்ன? வந்தேமாதர கோஷம், தேசிய கீதம் பிரார்த்தனை, ஐரோப்பியருள்பட அனைவரும் அதற்கு மரியாதை செய்தல், உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல் பியூன்கள் வரை அனைவர்க்கும் எல்லாம் நமது என்னும் உணர்ச்சி முதலியவைகளே காணப்படுகின்றன. இச்சிறு மாறுதலே விரைவில் மிகப் பெரிய பலனை அளிக்கும் என்பது நிச்சயம். ஆகவே நமது மாகாண ராஜ்யத்தில் புது யுகம் ஆரம்பமாகிவிட்ட தென்பது பிரத்தியட்சமாகும்.

தொடர் கதை.

மாயா விரோதி

(ஸி. எஸ். இராமன், எம். ஏ., எல். டி.)
(Rights Reserved)

(71-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சென்னையில் ஜெமீந்தாரினியையும் ஒரு வக்கீலையும் சேஷடப் பன் பார்க்க வேண்டியது; மாயா விரோதியின் ஆளுக்கு ஏதாவது ஆபத்தை அவர்கள் உண்டாக்க முயற்சித்தால் ஜெமீந்தாரும் அவருடைய சகாக்களும் உடனே உயிரை இழந்து விடுவார்கள் என்பது தெளிவாக எழுதப்பட்டிருந்தது.

சில தினங்களுள் கப்பலில் ஏற்பட்ட சம்பவம் யாவருக்கும் கவலையைக் கொடுப்பதாக யிருந்தது. அத்தகைய சம்பவம் என்ன?

செங்கோட்டை ஜெமீந்தார் இராஜமன்னருக்கு திடீரென்று ஒரு பெருத்த வியாதி ஏற்பட்டதால் அவரைத் தனிமையான ஓரிடத்தில் அடைத்து வைத்தான் மாயா விரோதி. அவரைக் காண்பதற்கு காந்திமதிச் சீமாட்டி, மாயா விரோதி, கனகன் ஆகிய மூவரே போகவேண்டும் எனும் பொதுவான உத்தரவு பிறந்தது. பிரபுவின் அறையின் வாசலில் இரண்டு போர் வீரர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். இராஜமன்னரைப் பார்க்க முன் செல்ல மூன்று ஆசாமிகள்தான் செல்லலாம். வேறு எவராவது செல்வார் களையாளுல் அவர்களை தாக்கூண்யம் இன்றி சுட்டு வீழ்த்தலாம் என்று அந்த வீரர்களுக்கு கட்டளை யிடப்பட்டிருந்தது. ஏன்? பிரபு கொடியதொத்து வியாதி ஒன்றினால் கஷ்டப்படுவதால், கப்பலில் உள்ளவர்களுக்கு அந்த வியாதி வர வொட்டாமல் தடுப்பதற்கே அத்தகைய விதிகளை அதுசரிக்க வேண்டும் என்று மாயா விரோதி எல்லோரிடத்தும் சொன்னான். அதைக் கேட்டு அவர்கள் கவலையும் ஆச்சரியமும் கொண்டனர்.

செங்கோட்டை ஜெமீந்தார் தொத்து வியாதியினால் கஷ்டப்படுவதாகவும் அவரைக் காண்பதற்குச் சிலரைத் தவிர்த்து ஏனையோர் போகக்கூடா தென்றும் திடீரென்று மாயாவிரோதி விடுத்த அறிக்கை கப்பலில் இருந் தவர்களுக்கு பயத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் விளைத்தது. பாம்பு என்றால் படையும் நடுங்கும். தொத்து வியாதி என்றால் மனிதர்களும் நடுங்குவர். இது சகஜம்.

ஒருகால் இராஜமன்னர் வியாதியினால் இறந்துபோனால் என்ன செய் வது? எனும் கேள்வி மாயா விரோதியின் ஆட்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஜெமீந் தார் முதலில் ஒரு கடிதம் எழுதி முத்தையனிடம் கொடுத்த விஷயத்தை அவர்கள் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வந்ததும் இராஜமன்னர் இறந்து போன லும் பணம் தங்களைத் தாலாகவே தேடிவரும் என்று தைரியம் கொண்டு

சந்தோஷம் கொண்டனர். என்ன தொத்து வியாதிதான் இருந்தாலும் இராஜமன்னரை கனகனும் மாயா விரோதியும் ஏன் நன்றாக காவல் போட் டுக் காக்கவேண்டும் எனும் வினா அடிக்கடி எழுந்து ஒரு வகையான சம் சயத்தைக் கொடுத்து வந்தது. அடிக்கடி இராஜமன்னருடைய நிலைமையை தங்களுடைய தலைவன் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்வார்கள். அப்பொழுது சிரிப்பார்கள். ஆனால் மாயா விரோதி மட்டும் நகைக்காமல் பதில் கொடுத் துச் சென்று விடுவான்.

சில தினங்களுக்குப் பின் மாயா விரோதி தனது அறையினுள் இருந்து வருவதைக் கண்டனர். சில சமயங்களில் அவன் செங்கோட்டை ஜெமீந்தாருடைய அறைக்கு மட்டும் போய் வருவதையும் கண்டனர். சதா நன்றாகப் பேசும் சுபாவம் கொண்ட முத்தைய செட்டி அதிகமான மொனத்தை அதுசரிப்பது அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. செட்டப்பன் அதைக் கண்டு யோசனை பல செய்வானுயினான். மாயா விரோதி மிசை மிக்க ஸ்நேகப்பான்மையான உணர்ச்சி கொண்டிருந்தான். அதனால் மாயாவிரோதியினுடைய நடத்தை அவனுக்கு வேடிக்கையாகவும் கிலேசத்தைக் கொடுப்பதாகவும் இருந்தது.

ஒருநாள் மாலை செட்டப்பன் தனது நண்பனைப்பற்றி சிந்தனை செய் கையில் மாயா விரோதி, கனகன், சீமாட்டி ஆகிய மூவரும் இரண்டு துப் பாக்கி வீரர்கள் காவல் புரியும் இராஜமன்னருடைய அறைக்குத் துரிதமாக செல்லுவதைக்கண்டு மனம் பதறினான். ஜெமீந்தாருடைய கொடிய வியாதி மாயா விரோதிக்கு வந்துற்றால் என்ன செய்வது என்னும் எண்ணம் அவனுக்கு விசனத்தை உண்டாக்கியது. மேலும் மாயா விரோதியின் முகம் வாடியதாக அவனுக்கு புலப்பட்டது. தனது எஜமானனும் நண்பனும் ஆன முத்தைய செட்டி வெளிவரும் வரையில் வெளியே இருக்க முடிவு செய்தான். ஆனால் மாயா விரோதி வெளியே வரவில்லை. அது அவனுக்கு அச்சத்தை யளித் தது. இரவு பத்துமணி ஆகியும் கப்பித்தான் வெளியே வரவில்லை. கலக்க மும் விசனமும் அவனைத் தோழமை கொண்டதால் அவன் மறுநாள் காலை வரை அங்கேயே உட்கார்த்திருந்தான்.

மறுநாட் காலை நான்குமணி இருக்கும். சீமாட்டி மட்டும் அவசர மாக வெளியே வந்தான். செட்டப்பன் அவனிடம் சில கேள்விகள் கேட்க எண்ணினான். அவன் அதை அசட்டை செய்ததைப்போல் வேகமாகச் சென்றதைக் கண்டு மனம் வருந்தினான். சிறிது நேரத்திற்கு எல்லாம் சீமாட்டி மறுபடியும் தனது கையில் எதையோ எடுத்துக்கொண்டு ஜெமீந் தார் இருக்கும் அறையினுள் சென்றான். காலை எட்டுமணி ஆகியும் ஒரு வரும் வெளி வரவில்லை.

சில நிமிஷங்களுக்குப் பின் சீமாட்டியும் கனகனும் வெளியே வந்த னர். கனகனுடைய முகத்தில் ஒரு அபூர்வமான தோற்றம் இருந்தது. இருப்பினும் அவர்கள் சாந்தமான முகத்தையே கொண்டிருந்தனர். செட்டப்பன் அவர்களிடம் “மாயா விரோதி எங்கே?” என்று கேட்டான். முத்தையன் ஜெமீந்தாரிடம் இருப்பதாகவும் கொஞ்சம் களைத்து இருப்ப தாகவும் அதைப்பற்றி அவன் பயப்பட வேண்டியதில்லை வென்பதாகவும் பதில் கிடைத்தது.

“மாயா விரோதி ஜெமீந்தாரிடம் இருந்தால் வியாதி வரலாகும். உடம்பை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு சொல்லவேண்டும்,” என்று செளடப்பன் கேட்டுக்கொண்டான்.

“மாயா விரோதிக்கு புத்தியும் எண்ணமும் சொல்லவேண்டியதில்லை,” என்று கனகன் கடுகடுத்த பார்வையோடு சொல்லி அங்கு நின்று அகன்றான்.

அவர்கள் இருவரும் சென்றதும் செளடப்பன் ஜெமீந்தாருடைய அறை வாசலை நோக்கினான். நிகழ்தமாக இருந்த தோற்றம் அவனுக்கு பயத்தை யளிப்பதாக இருந்தது. உள்ளிருந்து ஒரு சப்தமும் வரவில்லை. ஜெமீந்தார் பிரபு தனிமையில் இருந்த பொழுதுகூட அந்தப் பாரிசம் போவதற்கு செளடப்பன் பயம் கொள்ளுவான். மாயா விரோதி தொத்து வியாதி யுடைய பிரபுவிடம் தனிமையாக என் இருக்கவேண்டும் எனும் நல்லெண்ணம் அடிக்கடி தோன்றி அவனுக்கு சமாதானமின்மையையும் குழப்பத்தையும் கொடுத்தது. தாது எஜமான் நண்பன் பொருட்டு மனம் வருந்தினான். அப்படி அவன் அந்த அறையை நோக்கிய வண்ணம் யோசனை செய்கையில் கைதிப் போர்வீரன் அங்கே தோன்றிச் செளடப்பனை அங்கு நின்றுப் போகுமாறு கட்டளை யிட்டான்.

அப்பொழுது மாயா விரோதியின் குரல் செளடப்பனுக்கு கேட்டதாக அவனுக்குத் தோற்றியது. களைப்படைந்த குரல்போல் கேட்டது. செளடப்பன் மனம் பதறிஞன். “அவன் கைகள் வேண்டாம்,” எனும் வார்த்தைகள் செளடப்பன் காதில் விழுந்ததாகத் தோற்றியதால் மாயவிரோதிக்கு ஏதோ ஆபத்து ஏற்பட்டு விட்டதாக நினைத்து நெஞ்சு துடிதுடித்தான்.

அங்கு இருந்தால் போர் வீரன் தன்னைத் துரத்தி விடுவான் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட செளடப்பன் சிறிது நேரத்தினுள் மற்றொருபுறம் சென்று ஜெமீந்தாருடைய பெரிய அறைக்கு வெளியில் காது கொடுத்துக் கேட்டான். அங்கு காவலாளர் இருக்கவில்லை. மாயாவிரோதி களைப் பான குரலில் பேசுவதைக் கேட்டான்.

மாயாவிரோதி முன்னரே சில இரகசிய விஷயங்களை செளடப்பனுக்குச் சொல்லி யிருந்தான். செளடப்பன் அதைப்பற்றி யோஜனை செய்தான். இந்திராவின் புருஷன் இராஜமன்னார் மீது பழைய துவேஷத்திற்கு காகப்பழி வாங்க வேண்டும் என்று மாயாவிரோதி சபதம் செய்திருந்ததை ரூபகப்படுத்திக் கொண்டான். இராஜமன்னாரைத் தண்டிக்க வேண்டுமானால் அவருக்காக மாயாவிரோதி என் பரிந்து பேச வேண்டும்? என்பது அவனுக்கு அருத்தமாக வில்லை. அப்பொழுது மாயாவிரோதி பேசி விட்டு பெருமூச்சு விடுவதைக் கேட்டான். மிகுந்த குலை நடுக்கம் கொண்டான்.

கனகனுடைய பேச்சும் அவனுக்குக் கேட்டது.

“முத்தையா, நீ ஒன்றும் சொல்லக் கூடாது,” என்று கனகன் பேசினது ஸ்பஷ்டமாக செளடப்பனுடைய செவியில் விழுந்தது.

“சரி, நான் இனி மறு வார்த்தை சொல்வதில்லை. ஆனால் இவனை விட்டு விடுவோம். இவன் கைகளை மட்டும் தொட வேண்டாம். என்னால் பொறுக்க முடியாது. வேண்டாம்; வேண்டாம்,” என்று மாயாவிரோதி விசனத்தோடு உரைத்தான். செளடப்பன் வெளியில் இருந்தவாறே அதையும்கேட்டான்.

சிறிது நேரமானதும் சீமாட்டியின் குரலையும் செளடப்பன் கேட்டான்.

“முத்தையா நாம் சொல்வதன்படி நடந்தால் இக் காரியத்தை நாம் இப்பொழுதே செய்து முடித்து விடலாம்” என்று அவள் பேசினாள்.

“ஆம். இவன் புத்தியோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும்,” என்று கனகன் பதில் கொடுத்தான்.

மாயாவிரோதி பதில் கொடுத்தான்.

“ஐயோ! இவனுடைய கைகள்! ஐயோ! நான் எத்தனை கஷ்டப்படுகிறேன் என்பதை யோசித்தால்.....”

ஜெமீந்தார் கைகளுக்கு அவர்கள் என்ன செய்தனர்! எனும் கேள்வி செளடப்பன் மனத்தில் பயத்தோடு எழுந்தது. மாயாவிரோதியின் கஷ்டத்திற்கும் பிரபுவின் கைகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவனுக்குச் சரியாக ஒன்றும் விளங்க வில்லை. இருந்தாலும் அவன் கொண்ட அச்சம் அவனுடைய உயிரையே கொள்ளை கொண்டு விடுவதாக இருந்தது. அப்பொழுது மாயாவிரோதி அழுவதாக அறிந்து திடுக்கிட்டான்.

“ஐயோ! பிசாசுகளே! பிசாசுகளே!” என்று முத்தையன் முணுமுணுத்தேக் கேட்டான்.

“நீ இனிமேல் ஏதாவது பேசினால் உன் வாயை அடைத்து விடுவேன்,” என கனகன் பதில் கொடுத்தான். “சீமாட்டி, துணியைக் கொடு.”

“ஐயோ! என் வாயை அடக்க வேண்டாம். நான் பேசுவதில்லை. ஆனால் இவனுடைய கைகளை மட்டும் விட்டு விடுங்கள். ஐயோ! விட்டு விடுங்கள்! என் வேதனை மலை போல் இருக்கிறது,” என்று மாயாவிரோதி பரிதபித்தான்.

செளடப்பனுக்கு முத்தையனுடைய விசனகரமான நிலைமை தாங்க முடியவில்லை. தன்னை மறந்து, “முத்தையரே, நான் இங்கு இருக்கிறேன். நீங்கள் என்னை வரச் சொல்லுகிறீர்களா?” என்று கேட்டான்.

ஜெமீந்தார் அறையில் சிறிது நேரம் அமைதி நிலவியது.

மறுபடியும் செளடப்பன் உருக்கமான குரலில் முன்பு சொல்லியதை திருப்பிச் சொன்னான். பேச்சில்லை. அமைதி. செளடப்பன் அந்த அறையின் சுவற்றின் மீது நான் கைந்து குத்துகள் குத்தினான். அப்பொழுது யாரோ அவனுடைய தோளை தொட்டதால் அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

கலியாணம் விதைப்பான் பார்வையில் நின்று கொண்டிருப்பதைச் சொடப் பன் கண்டான்.

கலியாணமும் ஒரு கைதி தான். இப்பொழுது ஜெமீந்தார் அறைக்குள் காவலான் போல் இருக்கிறான்.

கலியாணம் கடுகடுத்த முகத்துடன், “மாயாவிரோதி உன்னை இரு பத்து நான்கு மணிவரை கை கால்களில் சங்கிலி பிணித்து சிறையில் இருக்குமாறு கட்டளை யிட்டிருக்கிறார்,” என்றான்.

“என்னை நீர் தண்டிக்கிறீர்? செட்டியாரே, சொல்லும். நான் கம்ப வில்லை. நீங்கள் இந்த மாதிரி உத்தரவு பிறப்பிக்க மாட்டீர்கள்..... என்னக்குத் தெரியும்,” என்று வருத்தங் கலந்த குரலில் சொடப் பன் சொன்னான்.

பதில் ஏதும் கிடைக்க வில்லை. கலியாணம் சொடப்பனை அழைத்துச் சென்று விட்டான்.

சொடப்பன் ஒரு நாள் முழுவதும் ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டான். கை கால்களில் இரும்புச் சங்கிலிகள் காணப்பட்டன. ஒரு நாளானதும் அவன் விடுவிக்கப்பட்டான். விடுவிக்கப்பட்டதும் அவன் மாயாவிரோதியைப் பற்றி சமாசாரம் கேட்கிக்க முற்பட்டான். புதிதாக ஒன்றும் கிடைக்க வில்லை. கனகம் ஜெமீந்தாருடைய அறையில் இருப்பதாக அறிந்தான். சீமாட்டி மட்டும் வெளியே ஓடி வந்தாள். எதையோ அறைக்குள் எடுத்துச் சென்றாள். அவள் உடையில் ஏதோ ரத்தக்கறை காணப்பட்டது.

சொடப்பனுக்கு உண்மையை அறிய வேண்டுமென்று ஆவல் பொங்கியெழுந்தது. சீமாட்டியும் கனகனும் இருந்த சொந்த அறைகளுக்குச் சென்று தேடினாள். சில மருந்து புட்டிகளும் பஞ்சம் அவன் கண்டான். அறையை விட்டுச் செல்லாமல் ஒளிந்து கொண்டிருந்தால் கனகனும் சீமாட்டியும் முக்கியமான சம்பாஷணையை நடத்துவார்கள் என்று கருதி கனகன் அறையினுள் ஒளிந்து கொண்டான்.

நான்கு மணிகளுக்குப் பின் கனகனும் சீமாட்டியும் அங்கே வுத்தனர். அவர்களுடைய முகம் கோரமாக இருந்தது. வந்ததும் அவர்கள் அறை வெளிக் கதவைத் தாளிட்டனர். மேலங்குகளைக் கழற்றி வைத்தனர். அவர்கள் உடைகள் மீது ரத்தம். சொடப்பன் அதைக் கண்ணுற்றதே மனங் கொதிக்கலுற்றது. ஏதோ கொலை செய்தார்களோ என்று அவன் எண்ணினான். சொல்ல முடியாத அச்சமும் கோபமும் அவனை வாட்டி வதைத்தன. கனகனையும் சீமாட்டியையும் கேட்டு விடலாமா என்று யோசனை செய்தான். அப்பொழுது அவனை அறியாமல் கடுங் கோபத்தினால் எழுந்த சப்தம் அறையினுள் வந்த இருவர்களுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்ததால், அவர்கள் திடுக்கிட்டார்கள்.

கனகன் சப்தம் வந்த இடத்தை யடைந்து பார்த்தான்; சொடப்பன் ஒளிந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டு, அவனை பிடித்து வெளியே கொண்டு வந்தான். கனகனுடைய முகம் கோபத்தினால் சிவந்து, பார்ப்பதற்கு நெருப்பைக் கக்கும் பிரளய கால ருத்திரனைப் போல் இருந்தது. சீமாட்டி

யும் மிக்க முனிவு கொண்டு சொடப்பனை உயிருடன் சாப்பிட்டு விடுவது போல் தோன்றினான்.

“பாதகா, இந்தமாதிரி, அறையில் ஒளிந்து கொண்டு நாங்கள் பேசுவதைக் கேட்டு விடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டாயா?” என்று சீறி விழுவதான்.

கனகனும் அங்கனமே சொன்னான். “நாங்கள்மட்டும் பேச விரும்பி வியாததைக் கேட்க முற்பட்டிருந்தால் உன்னைக் கிழித்துக் கொண்டு தின்றிருப்பேன். நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்?” என்று கோபத்தால் மேலும் சீறி விழுவதான்.

சொடப்பன்: யோசித்தான். பயங் கொண்டால் தன்னை அவர்கள் கொன்று விடுவார்கள் என்று கருதி, தைரியமாக இருப்பதே சரியென்று நினைத்து அவர்களை விறைப்பாக நோக்கி நின்றான்.

“கனகா, நீயும் சீமாட்டியும் மாயாவிரோதியை ஏன் ஜெமீந்தாருடைய அறையில் இருக்க வைத்திருக்க வேண்டும்? காரணம் என்ன? ஜெமீந்தாரைக் கொன்று விட்டீர்களா?” என்று கேட்டான்.

“நாய் போன்றவனே! பேசாதே!” என்று கூவியான் சீமாட்டி. அவனைத் தின்று விட வேண்டும் என நெருங்கினாள்.

சொடப்பன் அவளுடைய கையை உதறித் தள்ளி தூர நின்றான். அதைக்கண்ட கனகன் கோபமுற்று அவளை இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு “இனி மேல் என்னுடைய ரகசியத்தை அறிய விரும்பினால் கொன்று விடுவேன். ஜாக்கிரதை,” என்று சொல்லிக் கொண்டே சொடப்பனை அறைக்கு வெளியில் தள்ளினாள்.

சொடப்பன் தொப்பென்று ஒரு சாமான் விழுவதைப் போல் கீழே சிறிது கேரம் விழுந்து கிடந்தான். அவனால் மூச்சு விடவும் பேசவும் முடியவில்லை. அச் சமயத்தில் அவனுடைய சினேகிதர் ஒருவர் வந்தனர். அவர்களிடம் நடந்த விஷயத்தைச் சொன்னான். அவர்கள் பதில் ஏதும் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்தனர். பின்னர் சொடப்பனை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மறுநாள் முடியுமுன் சொடப்பன் வாயிலாக கப்பலில் இருந்த வீனய கைதிகள் மாயாவிரோதியைப் பற்றி கவலை கொண்டு, எப்படியாவது உண்மையை அறிய வேண்டும் என்று பேச வாரம்பித்தார்கள்.

(தொடரும்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சுவராஸ்ர ஆவணி—கலியுகாதி 5039, சாலிவ. கனம் 1860,
பசவி 1347, கொல்லமாண்டு 1113, ஹிஜரி 1356,
இங்கிலிஷ் 1937—ஆகஸ்டு—செப்டம்பர்

ஆவணி	ஆகஸ்டு	வாரம்	திதி	நகரத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்.
1	16	திவ்	தச50-20	கேட47-3	சித்60	விஷ்ணுபதி புண்யகாலம்
2	17	செவ்	வகா55-25	மூல53-25	அ53-25	சர்வ, மத்வ வகாதசி
3	18	புதன்	தவா59-5	பூரா58-45	அமி60	தாமோதர துவாதசி
4	19	வியா	தி60	உத்60	சித்60	பிரதோஷம். விவாகம்
5	20	வென்	தி1-3	உத்2-18	சி2-18	மரபு கமி வீரதம்
6	21	சனி	சு01-35	திரு4-25	சித்60	0. யஜுர் உபநிஷம்
7	22	ஞா	பெ0-40	அவி5-8	மர5-8	சித்60
8	23	திவ்	துதி55-0	சுத4-33	சித்4-33	மரபு கமி வீரதம்
9	24	செவ்	திரு50-58	பூரா3-3	யா3-3	அமி60
10	25	புதன்	சுது46-20	உத்0-48	சி0-48	மரபு கமி வீரதம்
11	26	வியா	பஞ41-28	அஸ்54-55	அ54-55	சித்60
12	27	வென்	சுது55-0	பா51-40	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
13	28	சனி	சுப31-5	சித்48-23	அமி60	சித்60
14	29	ஞா	அ25-48	ரோ45-3	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
15	30	திவ்	நவ20-38	மிரு41-45	அ41-45	சித்60
16	31	செவ்	தச15-33	திரு38-38	ம38-38	சித்60
17	1	புதன்	வகா10-33	புன35-45	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
18	2	வியா	தவா5-55	பூச33-10	அ33-10	சித்60
19	3	வென்	திரு1-45	ஆயி31-15	மர60	சித்60
20	4	சனி	●55-58	மக30-10	அ30-10	சித்60
21	5	ஞா	பிர54-48	பூரா30-13	சி30-13	அமி60
22	6	திவ்	துதி55-5	உத்31-35	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
23	7	செவ்	திரு56-53	அஸ்34-28	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
24	8	புதன்	சுது60	சித்38-58	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
25	9	வியா	சுது0-25	சு44-48	அ44-48	சித்60
26	10	வென்	பஞ5-22	வி51-50	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
27	21	சனி	சுது11-20	அ59-30	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
28	12	ஞா	சுப17-48	கேட60	மர60	சித்60
29	13	திவ்	அஷ24-5	கேட7-13	சித்60	மரபு கமி வீரதம்
30	14	செவ்	நவ29-25	மூல14-13	அ14-13	சித்60
31	15	புதன்	தச33-28	பூரா20-3	அமி60	சித்60
32	16	வியா	வகா35-50	உத்24-13	சித்60	மரபு கமி வீரதம்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMY MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHANBI MUDALI STREET, MADRAS.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!

ஸ்ரீ மத்

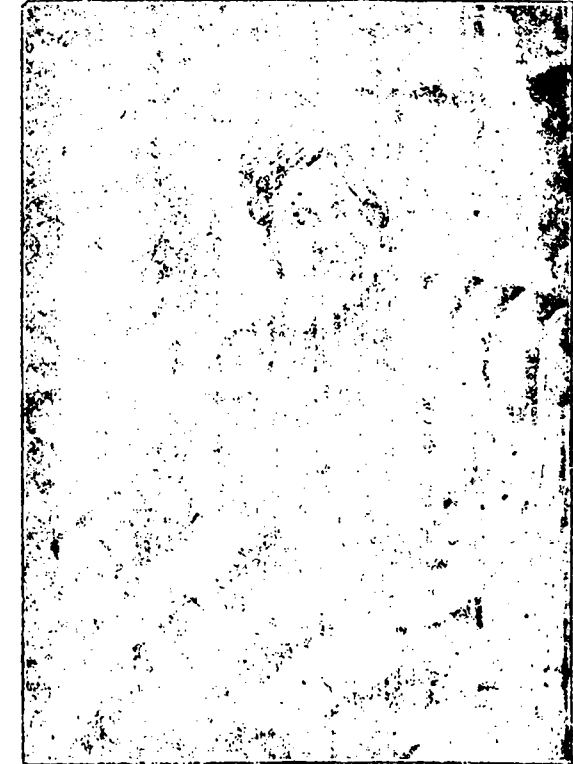
விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமினின் அநியற்புதமான சரித்திரமும், அநிய உபதேசங்களும், அநுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடையிடையே விளங்குகின்றன. சுவாமினின் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதார்த்த விஷயங்களை விரிவாக உபநிஷித்த நிகழ்வு மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், நபால் பேட்டி, நெ. 167, மதராஸ்

தயாராகிவிட்டது!!

“ஹீவா”வின் “இவ்வுலகத்

(புவனசுந்தரியின் சுய சரிதை.)

விடையில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வந்ததும், 'புத்தக வடிவில் எப்போது வரும்? எப்போது வரும்?' என்று நீங்கள் நேருநாளாக எதிர்பார்த்திருந்ததுமான இவ்வயூர்வ கற்பனைக் கதை

பணக்காரர் குடும்பத்தில் கடக்கும் ஊழல்களும், வஞ்சகச் செயல்களும், பயனற்ற ஆக்கிலக் கல்வியைக் கற்றதன் பயனாக மேலாட்டின் போலி காச ரீகத்தில் மூழ்கிய மக்கையரின் விபரீத செயலும், வாலிபர்களின் காமக் களி யாட்டங்களும், இவற்றுல் சமூகத்திற்கு ஏற்படும் தீமைகளும் நன்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையில் நடைபெறும் உண்மைச் சம்பவங்களைத் தழுவிய கதைப் போக்கின் சிறப்பும், கற்பனைத் திறனும், இனிய அனிய உரை நடையும் யாவர் மனதையும் கொள்ளுகொள்ளும் என்பது தின்னம். கதைப் போக்கிற்கேற்ப ஆங்காங்கு சித்திரப் படங்கள் இப் புத்தகத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இது சுமார் 260-பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்டது.

இதன் விலை சுமார் 14.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எனிய இனிய கையில் எழுதப்பட்டது. உலகாளுபவரும் இவ்வகை அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொதுமைமீது மிகுமை, தேடு நினைப்போர் செலுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படா ஒழியிய பல அசிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைச் செல்கட்டியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடாது எனத் திறவே.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதுமோச விளக்கம்.

(எச் இராஜகோபால் பூபதி அவர்கள் உயற்றியது)

ஆன்றோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.
223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள்
சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த தீக் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்த்துவந்த மகா புண்ணிய பூர்வீகமாகும் பாசண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், காளைகள் போன்றவை, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை விடுத்து அந்நிலையில் செலுத்தி வருவதால் அறவெறி குறைத்து மறவெறி வளர்த்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வருஷமும், குதும், பஞ்சமா பாதகமும் அனைத்தும் செஞ்சுமும் படைத்த மனிதரே நான்தோறும், நாடுகள் தோறும், ஊர்க்காரரும், வீடுகள்தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான படுமோசம், கதிமோசம், நிதிமோசங்களையும், குத வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டிராத அன்னிற்ப் மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தாதனம் தாதனமாகத் தோன்றி அடியற்புத்ததுடன் வளர்த்துகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து விழுக்குவோராய் அற்புதமாக உற்பவித்து மலையை விழுந்திய மகாதேவன் நிலை வளர்த்து சிறந்து ஜெகஜ்ஜாலப்பூரட்டாராயும், அண்டப்பூரட்டாராகும், நிகர்ப் புளுகாராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் குதவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களவே சிவன. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தைத்திலும் மோசம்; வேடிக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மார்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சொற்றுக்கடையிலும் மோசம்; சுயவஸ்துவம் மோசம்; ரொபிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச்சேவைகளிலும் மோசம்; ராபிலிலும் மோசம்; குணத்திலும், வீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; கரத்திலும் மோசம்; தூர்மையே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமவமாகவே விருத்திப்பதனாகும். உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் சிறைத்தா விருப்பதகுதியே இருக்கிறது மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமவமாகவே விருத்திப்பதனாகும்; இந்தையை மோசநாச விலையினின்றும் தப்புத்தற்கு மார்க்கக் காணாதவர்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் படுமோசப் பெரும் பாதாளத்தில் மனிதர் வீழ்ந்து மயங்காமல் தப்பித்துய்யத் தேவனாவிருக்கும்வடிவு உலகத்தில் உலகமும் அன்னிற்ப் மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தத்தில் மிக்க வினக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

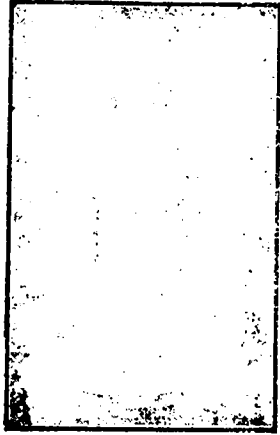
இது திட்டவாகப் பயன் கொடுத்தா யிருப்பதாலேயே இதன் மூலத் தமிழகத்திலும் வெகு சேகிரம் செலவாகி இப்போது இங் காண்காம் வறிய நிலைவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாலான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாஸர்களுக்கு விஸ்வ அனு 12.

ஆனந்தபோதினி சூயஸ், தபால்பெட்டி. 66, 167, மதராஸ்.

ஜீவப்பிரம்மைக்ய வேதாந்த ரகஸ்யம்.

கடப்பை ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ஸச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர்

கடப்பை ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ஸச்சிதானந்த யோகீஸ்வரர் அவர்களால் எழுதப்பெற்ற 10-ம் பதிப்பு "ஜீவப்பிரம்மைக்ய வேதாந்த ரஹஸ்யம்" என்னும் நூலில் வேதக்களினுடைய வம், ருஷிகளினுடையவம், அரும் பெரும் ரகஸ்யங்களை மெல்லாய் திரட்டி, வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஸ்ரீ பகவத்கீதை இன்னும் அரிய பெரிய கோனாய் எடுத்துக் காட்டி யாவரும் உணருமாறு மிக எளிய நடையில் எழுதியுள்ளார். இதன் மீயும் கடவுள் எப்படிப்பட்டவர்; அவர் எங்கு என்ன ரூபத்தான் இருக்கின்றார்; அவரை அறிவது எப்படி என்பதையும் தெரிவித்திருப்பதுமே யல்லாமல், கோவில்களிலுள்ள மூல விக்ரகங்களுடைய சுவாமிகளுக்கு தேவகாய்களை உடைத்துக் கற்பூரமேற்றி என்னும் விடவேண்டுமோ அதன் ரகஸ்யமும் இன்னும் அநேக ரகஸ்யங்களையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஷே. யோகீஸ்வரர் அவர்களால் எழுதிய நூல்கள்.

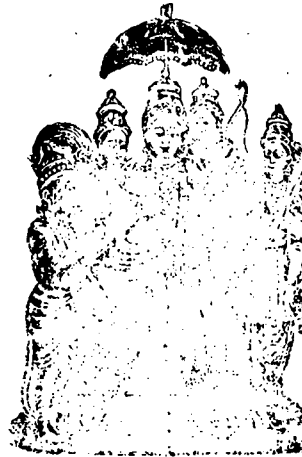
அநேக தேவ ரகஸ்யங்களும், அநேக படங்களும் அடங்கிய பத்தாம் பதிப்பு "ஜீவப் பிரம்மைக்ய வேதாந்த ரஹஸ்யம்"	ரூ. 4	அ.
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு ...	...	4 0
மேற்படி நூல் இங்கிலீஷ் முதற்பாகம் ...	...	2 8
"ஜீவப் பிரம்மைக்ய ராஜயோக சாரங்குதம்" தெலுக்கு 3-ம் பதிப்பு	4	4
ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜ்ஞான சர்வாத ரூபமாய் எழுதிய ஸ்ரீ பகவத்கீதை நான்காம் பதிப்பு	...	2 4
மேற்படி தெலுக்கு பகவத்கீதை ...	...	2 4
ஸ்ரீ கபீர்தாஸ் சரித்திரம் மூன்றாம் பதிப்பு	...	2 4
மேற்படி தெலுக்கு கபீர்தாஸ் சரித்திரம்	...	2 4
யோகாப்பியாசம் செய்ய வேண்டிய முறைகளை உபதேசிக்கும் நூல்	1	8
மாண்பயின் ரகஸ்யார்த்தம் வெளிப்படுத்தி மனதை நிறுத்தும் நூல்...	0	8
தந்தவ பரிசோதனை அன்னதான பலன் என்னும் நூல் 3-ம் பதிப்பு	0	8
சரீர தேவாலய ரஹஸ்யார்த்த பரிஜாதம் இதழ் மிகவும் செலவுடமான நூல்	...	0 6
மேற்படி தெலுக்கு சரீர தேவாலய பரிஜாதம்	...	0 6
இச் துலாசிரியரின் பூர்வ ஜன்ம இச் ஜன்ம சரித்திரம் 3-ம் பதிப்பு...	0	6
மனோ ஓட்டத்தை நிறுத்திக் காட்டும் நூல்	...	0 4
மோபடி மனோ ஓட்டத்தை நிறுத்திக் காட்டும் நூல் இங்கிலீஷ்	...	0 4
ஸ்ரீ சச்சிதானந்தர் தமிழ்ப் பாமாலை	...	0 4

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமைமான நூல். இதனை ஒரு முறை வடிவங்கள் இம்மை உறவை யென்னும் திருமலை வாழ்வில் குறிப்பிட்டுள்ளதனை அணர்ந்து மக்களாழ்வார் தந்த நாம் அனுகூலமாகவேண்டிய ஒரு சங்க்ரஹ வகைகொண்டு பகவானுடைய திருமலையின் குரியவராக விளங்குபவர என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த இரண்டாம் தபுட்ட நீக்கத்தை விட்டபடியானால் நிக்ரஹ உடைத்துக் கொடுத்தால் அதன் மீது அநேக நூல்கள் எழுதினாலும் உடைக்க முடியாது. ஸ்ரீ ராமாயணம் இவ் வன்மை இரண்டாம் பதிப்பினால் மனம் கொள்ளுகின்றோம். இதனைப் படித்து அநேக நூல்கள் எழுதினாலும் உடைக்க முடியாது. ஸ்ரீ ராமாயணம் இவ் வன்மை இரண்டாம் பதிப்பினால் மனம் கொள்ளுகின்றோம். இதனைப் படித்து அநேக நூல்கள் எழுதினாலும் உடைக்க முடியாது.

உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு ... ஸ்ரீ ராம சரிதையை விரிப்பதே இப்பர நன்மை எனினும் இவ் வுடைய மீது அருமைமான விஷயங்கள் எழுதியிருக்கின்றன.

இதன் மீது ஒருபடி.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சமஸ்கிருதம் அல்லாதது)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் மீது ஒருபடி.

ஸ்ரீ ராமாயணம் சரிதையை விரிப்பதே இவ் வன்மை இரண்டாம் பதிப்பினால் மனம் கொள்ளுகின்றோம். இதனைப் படித்து அநேக நூல்கள் எழுதினாலும் உடைக்க முடியாது.

ஸ்ரீ ராமாயணம் சரிதையை விரிப்பதே இவ் வன்மை இரண்டாம் பதிப்பினால் மனம் கொள்ளுகின்றோம். இதனைப் படித்து அநேக நூல்கள் எழுதினாலும் உடைக்க முடியாது.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ 167, மதராஸ்.

இரண்டாம் பதிப்பு. தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்

அல்லை அந்தரக் களவு.

(மிக்க அபூர்வமான துப்பறியும் நாவல்.)

ஸ்ரீமாள் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

இதில் எல்லியும் புத்தி சாமர்த் தியமுமுடைய ஒருவன் இர யிவ்வே தபால் இலாகாவில் இருந்துகொண்டு ஒருவரும் கண்டறியாதபடி கொள்ளை யடிப்பது மிக்க வியப்பாக விரு க்கும். துப்பறிபவன் அக்கொள் ளைக் கட்டத்தாரிடம் சிக்கிக் கொண்டு தப்புவதும், கடைசி யில் அவன் இக்கள்ளரைப் பிடி க்கக் காட்டும் சாமர்த்தியமும் பின்னும் வியப்பை யளிக்கும். இது காணாமான கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை அனா 14.

ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்வபோதினி

பாவரும் குருவின் உதவியின்றி எளிதில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையைக் கற்க இது தமிழ் காட்டினருக்கு ஒரு பெரிய உதவியாகும். தேவநாகர் எழுத்தங் களும், அவைகளின் உச்சாரணங்களும் முதலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின் றன. பதங்களுக்கு அர்த்தங்களும், நாடகங்களும், ஸமாஸ அர்த்தங்களும் கொ டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் புஸ்தகங்களை கைவசமிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி 167, மதராஸ்.

"பிடோ" வீவர் கைகெடியாரம்.

அங்கன் சித்திரம் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" வீவர் கைகெடியாரம் வர்வைக்கு அழகாய்ருக்கும். சரியான கைம் காட்டும். சிலிண்டர் கேஸ் லாக்கைப்போல் கொஞ்ச காங்கருள் சிந்து ரோகதல்ல. கெடியார கைச்சங்கிலி இனமாகச் சேர்த்த அனுபவம். இனம் சங்கிலியுடன் கையாடல் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதங்கள்.

கவிரிவர் கைக்க கம்மென், கெடியார விபராரிகள், மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி வேதியமும்,

அயக்காந்த செந்நாராயண

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்நாரத்தைக் காட்டி வும் தேகபலத் தைத் தரும் ஓளட கம் வேறென்று மில்லை.

விளம்பரம்.
இதைக் கண்ணாடிக் கண்ணாடிகளே!

இந்த வேதிய மை னார்கள் சாஸாண் மானவையல்ல. அமர மான பலத்தைத் தரக் கூடிய சக்தி கணை தள்ளவை. உயதியா றுவற்றை மெய் வாக சிச் சாப்பிட்டால் இரே தடவைவேலேயே இவற் தின் விசேட டூணக் கெடு விளங்கும்

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவார்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்போத்தில் மனிதரின் பால்ப செஷ்டையாலும், இரத்தப் போச்சு
ஆகும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளம்சோ
கம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒவியாவு, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொண்
டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பமியில்லாமை, தாதுநீணம், தே
வூர்ச்சல், கண்ணில் சீர்வடிதல், சோம்பல், சித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல்
இதற்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முத
லானவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் சீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக ச
ந்த வியாதிகளைப் பத்தே லேகியில் போக்கி சந்த நரம்புகளுக்கும் முது
கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில்
இதற்கு யிஞ்சின இலேகிய பல்பம் வெற்றெடுக்கின்றது என்று நாம் உறுதியாக
கொள்ளுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிபு
டங்கள் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும்
உண்பதைத் தாபனமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதல்
கவனத்தை பெறவேண்டும். எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிற்
சிந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் கிழற்
திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரிசீலார்த்தமாக முதலில் 48-நாள்
ஒரு வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர மாத்ர
பிழங்குதான் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்து
உறியுமோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே த
விரப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உ
ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகி
செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு எல்லாம் பசும்
தும். இது தவறுது. இவற்றைத் தருவித்து கண்பர் எண்ணிக்கையாகச் ச
ப்பிட்டு 10-நாளுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் ச
பாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாப்க் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டி
நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுது
சீக்கிவிடும். அப்படி சீக்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நான்கு உத்தி
காதிசையோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்க
ளையுமோ சிரமதையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்தபுப் பரோபகாரத்தமா
கினிவிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொ
லெட், வெள்ளிமெட், பெற்றதல்லாமல் ஆய்ரக்கணக்கான யோக்கிய
சத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூரங்க
ளும் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐயு
விரகங்கள் தாதுக் கொண்டிருக்கின்றன; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேத
அனுவித்துப் பாரும்பன்; எமது உண்மை விளங்கும்.

யா யாதிக் தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அபிசம
வையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தகாரண
த்தினாலாவது பலமிழ்த்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேகிய செந்தூ
ரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோகங்கள், உண்ணா, அநு
சந்தை அகர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தேகத்தின் செய்ப்புயல்பு
தையில்கொண்டுவீழச் செய்வார்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களைப்
புசிப்பினால் அவர்கள் தவிர ஒருதரம் இவற்றைப் பரிசீலிப்பார்களானால் அவர்க
ளையுமே அகத்தயக்கடவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கடைபிடித்து. உண்பதற்கு
முன்பாக சிக்குவதின் சாப்பிடலாம். அருத்து சாப்பிடுவதோடு அந்

காலம் எவ்வுரும வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து
எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரோ யானால் இவை தேகத்தில் ஊ
றாத, மேகமெல்லாம் குளியின்கண்ட பனிபோல் சீக்கி அவர் தேகமானது
தறுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்க்கைப் பரியத்தம் இனக்காமலிரு
க்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்காதி இருவரும் எககாலத்தில் ஒத்தமை
தாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுத்த தே
கோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதாமல் அ
கலிபம். இந்தியா, பர்மா, லீலோன் ஆகிய உள் காடுகளுக்கு 24-நாள் ச
ப்பிடக்கடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விந ரூ. 1-12-0. போக்டேஜ் அரு 8.
ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போக்டேஜ் உன்பட ரூ. 4.
பிளூம், சிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24-நாள்
சாப்பிடக்கடிய மருத்து விந ரூபா 1-12-0. தபார்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போக்டேஜ் உன்பட ரூபா 5-8-6.
சிங்கப்பூர், பிளூம், மலாக்கா முதலிய வெளிகாடுகளுக்கு வி. பி. சூர்டர் இ
ந்நாடும் மூன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

48, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரோட் மார்ச்)

கட்டவுடனே விஷம் பரக்கும்! அழகுடன் சீர்ப்பாடு! :
இதில் தண்ணிலையென்று நீதுப்பனர்க்குத்த 100-பாய் இலம்.

எமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு
குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்
டிய ஒர் ஒவ்வொருமாயும். இது ஆங்கில மூலுனி நயித்
வைத்திய சிபுனர்களால் கண்டு மறிக்கப்பட்ட
து. இதை கான்பட வைத்திருப்பதால் இத
குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், கட்டுவா
காலி, செய்யாக், பாம்பு, என் முதலியவற்றி
கிஷங்களை இரண்டொரு சிவக்களில் இது
அடிபோடு சீக்கக்கடியது. எண்ணித்தோர் இ
தும் காமகாட்டிற்குப்பது பிரத்தியக் அனுப
வானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் உதரண
டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருத்துவகாட்
யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோ
கனுப்புவதால் விஷம்—இரண்டுவித மருத்துவ கட்டாயிய பார்க்கேட் 1-க
டரு 3. தபார்கலி அரு 4. டஜன் 1-க்கு விந ரூபா 5.
எககாலத்தில் 8-பார்க்டேட் வாங்குவோர்க்குத் தபார்கலி இலம்.
விவரபார்க்க 1-0-0-0 25 காண்க கொடுக்கப்பட்டது.

காண்கமி கம்பென், செ. பி. கொண்டுட்டோ கிண்டித் தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இந்தைமம் முழுதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய செந்நெய்
களை வசுதூக்கங்களும் ஆயுர்வேத மூலையப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
செய்யப்பட்டது. இத்தைமத்தில் ஸ்கானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத்
தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர்
பெருதல், சாலேஸ்வரம், சாதுகோய், கஸ்பாரம், அநிக வெய்யிலினால் உண்ட

டாகும் ரெரோகங்கள், சீராதாயம், மூலக
கேதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகி
வதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் சென்
வரும் இதன் காரணங்களினால் காரத்தமயி
சுருத்தவிலும். மூலகையச் குவிரப்பண்க
அறிவையும் திடச் சித்தந்தையும் உற்சுகத்
தையும் உண்புண்ணுயறில் இதுவிகாத்தத
சாராய சத்த முதலிய ஆங்கில வாசினக
இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சத்தமாய்
பிழைகு புழ முதலிய இத்தியவாசினக
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத்
தனியில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் சுரு
புப்பட்டபோல் பண்பண்பாகச் சுருத்த
ஆலமியுதபோல் நீண்டு வளரும். இம்

ஆம் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சந்தியையும், மூலவசோத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்த னர்களும் படுக்கும்போது மிதித தைலத்தை உள்வங்கை உள்வங்கையினிற் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோசம் ஆரோகித வாய் இருக்கும். 5 பலம் டிஸ் 1-க்கு ரூபா 1. தயார் சார்ஜ் பிரத்திகேசம்.

கூந்தல் வளரும் தூள்

இதர எல்லெண்ணெய் அங்குத தேய்க்கு
யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிநிதம் மகிழ்வு
குப் பூசுவந்தால் உத்தலானது ஆலம் விஞ்ஞ
போல் உண்மையாய் வரும். அதில் மேல்
சேரது; சண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது.
வழுக்கவழிமுத்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.
பட்டி 1-க்கு விஸ அனா 12. தபாங்குவி கேது.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், உதல், கீர் வடிதல், மஞ்சல், அக்நிபாசு
 விசா எட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் விவப்பு, எரித்
 டல், கண் திறை புருவம் இவைகளில் உலி, கண் படைச்சல்
 துவையலி : குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆற்ற
 ளர்களுையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த
 னவடிதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட
 வேண்டுகூறினா. புட்டி இருந்து அருள் ச. தபாந்தலி தேது.

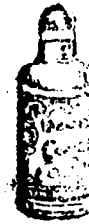

மாண்புமிகு கம்பெனி, செ.ரீ, சென்னை-19 பேரவையின் தலைவர்

மேலும் ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்

இந்த அண்ணைய ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தில்
 வே, மிரந்தி, மேக தாமரை, மேக கமகச்சங்கள், மேக இரண்டாம்
 மேகப் புண், கால் கைகவரிலே சேரும் மேக தர்சீர், மேக வெடிப்பை
 அல்லாவுகைகளான வெண்ணை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும்
 பலவித விபாதிகள் திரும். அநேக காலமாக இருக்கும் விபாதி
 களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு
 முறை சாப்பிடவேண்டும். 8-நாள் அண்ணைப், புட்டி 1-க்கு
 ரூபா 3—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது விபாதிவிக்
 பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கலஸ் தூர் மாதத்திரை

முத்தையன் முதல் சிதம்பரன் வரையில் அப்பருவத்தோர்க்கும் உள்
படமும் சரி, திருமல், சரம், தலைப்பாரம், கொஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஐ
சிதம்பரம் முதலியவைகள் திரும். இதன் விவர புட்டி 1-க்கு அது 12.

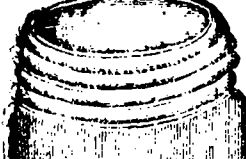
காங்கிரஸ் என்னும் கஷ்ட அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்து மந்தகாசம், ஆயம், சக்
 இருமல், கஞுவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை
 கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான
 சூழ் இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு,
 இருமலினால் தூக்கம் பிடியானமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச்
 சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் களைவதினாலும் உண்டாகுங்
 சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாதுதினத்திற்
 இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி வந்து அச்
 சிவந்திகொண்டிருக்கவரை தூக்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜகுமாரி திராவகத்தை, காலு மாலு இரண்டு
கோள்களிலும் 10 மீட்டர்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு காட்சனாகத்

சர்வமேக
நிவாரணி

விவரி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாகக் கியாதி
களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாயிவ உண்மையான மருத்து.

இதன்வினை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வேறு.

தனது உயர் கமரெனரி, செ. ரீ, வெங்கடேசமேந்திரி தெரு, மதராஸ்

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோக நிமித்தமாக மாத்திரைகள் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுகபேதிபாவினும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் அறை தெரிந்து கொள்ளவும். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 4.

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபவ வைத்தியராக செயல்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வினா, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளு, வெட்டுக் காயங்கள், கரம்புச்சுருக்குகள், தீப் புண்கள், வெள் கீர்ப்பு வெந்த புள்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், துருமல், காய் இரும்பு, வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உருகும் கொடிமான பல்வலி, தலவலி, உதறத் தலவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோள்களுக்குக் கைகண்ட ஓவடிதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 " 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புசன் மயிரைச் செம்பட்டை மசகலம் பசுவை நிறமாகவும் கம்பல் மூர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றனர். மது அல்லது காரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக காரைப்பதற்கு முன்பிருந்த உருமை நிறத்தையும் பசுவைப்பலையும் உண்டாகின்றன. மேலே கூறியுள்ள விவர குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு பூசலட்சணமும் லகோமு முண்டாகிறபடி கால் வயோதிகளும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் வீதம் வாங்கலோடு காரிவிக்கப்படும். மிலா ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கொடுவதில் அகனி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கிரைடப்பு, சதை உடைப்பு, பசுத்திரை, அணையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலகம் ஆகும். கீர்த்திபு, குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதன்மேல். இவைகளை நீக்கி அவை சுத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதாவது மருத்து இது. பத்திரிகை இடையாத. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும். புட்டி 1-க்கு மிலா ரூ. 1. தபாற்கவி வேத.

தனடைசமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

கர்ணபிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கோள்கள் திருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துணி கால மாலிகளில் காதி விட்டுவா, காதினுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கவி பிரதிபேசம்

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களைய தடையின் துக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டித்து இரவில் ஓயாத கமைச்சலும் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைவந்தை உபயோகித்த சரீரத்தில் குரியகைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கவி வேத.

தனடைசமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஓவடிதம், கி. பி. 10-வாம் முதலிய எந்தகைய ஓவடித் திவ்ய ஓவடிதம் தேகம் மெலித்த கொடுத்தி தப் போனவர்களுக்கும், வேறு கை வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுக் காது மற்பப் போனவர்களுக்கும், காது விருத்தி காட்டக்கொண்டு மருத்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அநிவாயமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கொள்ளலாம். இம்மருத்தை உபயோகிப்பது

காதல் மக ஜலம் தாராளமாய்க் கழித்து பசியின்மையைப் போக்கி சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாது உண்டாகும். தேகம் இவப்படைத்த முகம் வசிகமாரும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெறும். கள்ள மகனைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்க ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, நவாயிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 5-துணிகள் வரையிலும் காது நினைவும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. சமையலுக்கும் உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த 1-8 ரூபெரும், ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து 0-12-0 தபாற் செ. மதராசு.

செருகுதி புரோ, செ. 1/8 வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

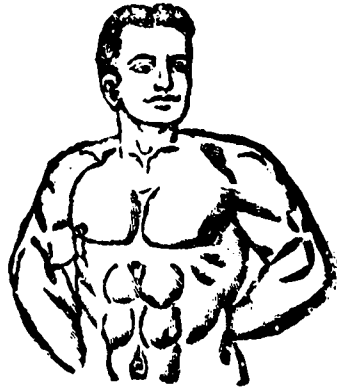
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இரக பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், மென்மையான, பல்வில் சொந்தை, சது வளர்ந்திருத்தல், நாக்கை, வாய்க்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றியத் தலங்கும்படி செம்பும், வாயில் சதா சுகம் கெண்டும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூ. 2, 6-டப்பிகள் ரூ. 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக்கு நான்கு தடவைகள் அரை பில்லையும், மற்றவைக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வறியிருப்பவரது நெஞ்சு வளர்ந்தும் பந்த பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை ரூ. 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

வித்திராகனே! இந்த அயுர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகச் சண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிவிலகுவது வேறு எந்தச் சிகிச்சை தருவதிலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் நோயாளியைப் புஷ்டியாக்கி பலவிரத்தி ர்வுகளில் இது சிகிச்சை மருந்தாகும். ஆங்கில மருந்துப் படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை வாய் மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமான மருந்தும். இருமல் கோபங்களை அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடியது. உட்கொண்டால் இரண்டாயிரம் ஆச்சரியமான சுகந்தை யடைவதும் இதுதான். இரண்டு உண்டாகக்கூடிய அநேக நோய்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே கூறியிருக்கிறோம்.

இது, காரைத் தலையைத் துப்பாக்கும், கண்ணாற்றிலாவது, புழு வெட்டிகளுவது முதலானவற்றை உதிர்த்துவிடும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தரும். எண்ணெய்ச் சாக்கால் சாத்தல் இவை தரும். இன்னும் இது முகவகைத்தை உண்டாக்கிவிடும். நேச அசதியை போட்டும், தீரண சத்தியையும், எல்ல பரிணாமம் போட்டும், மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், எம்புகளுக்கு அதிக உதவியும் தரும். நேசத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுகும். காயோடு கண்ணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த நிலைத்தமங்களா வுண்டாகும். சிவந்திருக்கும். சத்த நாடகங்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும். குழலகாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தரும்.

மேகம் இந்தச் சஞ்சீவியை எல்ல போலுனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது மூலத்தில் அநீதிகளை ஆகந்தத்தையத் தரும். மனிதர் நாம் இழந்துபோன நேசத்தைப் பெறும். பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. தீர்க்கப்பெட்டவர்கள் மருந்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய நேசம் தீர்க்கி எல்ல சுகந்தை யடைவதும். இத்தகு யாதொரு பந்தியமும் கிடையாது. இதை மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

சிகம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்ஜிரி தெரு, மதராஸ் கனடகமி கம்

புத்திர சந்தான எண்

ஆன்மலகு சொன்னாலும் சொல்ல வாகும்! அப்போ பெண்மலகு யாரு மில்லை என்பதையப் போவதென்ற கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வண்டிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரம் கெட்டால் ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் நான்மதத்த விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் நியாயாட்டிப் பேப்பினியால் தரியாதென்றே.

கந்திரிகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகப்படாது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி மந்திரி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதனாலும், கருக்குழி மதத்தக் கொழுத்திலும் கதறும், குலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலு மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு துறவு உண்டாகையில் கிட்டிச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் கிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் புழு குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சத்தம்மடுத்தி, மதமாசு நிலையே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அறுமுக வான எண்ணெய். இ, நஞ்சு கடுமையான பந்தியம் கிடையாது.

செலுக்கு கருதரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்த நிலை வந்த உடைந்த போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயை சிகிச்சை செய்தால் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து நான்குபுஷ்டியைத் தருவதில் சிகிச்சை. இதில் கஞ்சு ஆயின் முதலிய வாகிரி வந்துக்கள் மிதிதம் சேர்க்கப்படவில்லை. எது குறித்த காரணத்தாலும், இதுவன்றி வேறு எதுவாகியும் சோயி கு துண்டாகி தலையெடுக்காமல் பலவீனமும் இம்மருந்து மிகவும் உதவியும் தரும். இது விரத்தியை யுண்டாக்கி ம்புக்கு உதவியைத் தரும் தன்மையில் இ. கண்ட மருந்து. உபயோகிப்போ தெரியாது. சிவப்பும் தோன்றாது. கண்களும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேச பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், சாத்தம் முதலிய அனைத்து உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு சிகிச்சை பல முலிகைகளும் சேர்க்கித் தீர்த்த கைபாச செய்காக்கனால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேல் தானே தெரியும். 20-மாத்நிறைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 1 மதராஸ்

கனடகமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்ஜிரி தெரு, மதராஸ்.

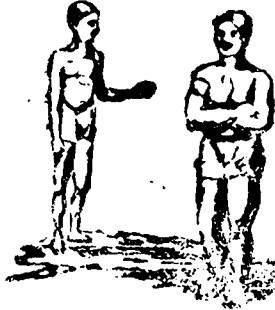
குதக நிவாரணி மாத்திரை.

இதிகளுக்கு மாதந்திர பரிஷ்டை (குத) கிரமமாக வெளிப்படாது. வசந்தம் வெளிப்படுதல், இலகலம் வெளிப்படாமல்: சிறு தல், வயிற்றுலி, ஜூரம், மார்பு கோய், மயக்கம், கழுத்திலிடி, ஜன்னி நோய்கள், மஞ்சட் காமாகம், உணர்ச்சியின்றி இறு தீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத் தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதந் துக்குக் காணும் குத சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விரித் துவை உண்டாகும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நலி உரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பாறுதல் அடங்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் கோசத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓர் வொரு பாகத்திற்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஒளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் சென்னை அருகே பண்டித மேதாலிகனால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நல்ல வி பத்தி ய்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் சமது தேசத்தில் லகவுக்கு ருஞ்சிய குழந்தை கள் பெற்றது குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசிக்கும், சில பலத்தினால் நாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் சொந்து நலி தை உடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எவ்வாறு ஒளவுதம் தருவீர ட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுதம் கள் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 1-1-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனும்!!!

கூன் 'கோல்டன்' கைக்கொடியாரம் இ லர்களுக்கு மேஜையின்மேரில் டேபில் ஒரு அழகான டேபில் கலை இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப் படுகிறது. விலை ரூ. 8-4-0.

கிடைப்பில் உலி பித்திரியேகம்.

கடைசி டிபேர், செ. 1/8, வெங்கடேச மேனிரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அதிக உணவை, இனிமையும்பெற்றி தீரணிக்கவும் தெறின் பலவகை லிம்களையும் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உழைப்படிக்குக் கி லாக் தல் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செ. விலை ரூ. 2. இவ் வம் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலா லகம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை மீ. டிபிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளு.

1-இரத்தல் அல்லது 1-மவுண்ட் ரூ. 2.

2-இரத்தல் ரூபா 1-1-0.

தபாந்துக்குக் கொகக்

கிராம பஞ்சாயத்த

மோகினி பரிமித்த ஷ. துக்கை,

கூந்தல் இது சம்பந்தமான

5 வித இனம் சாமான்கள் பூம் அனுவக்

தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைவத்தை உத்தவின் தழுதப்பட்டுக்

கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பம்.

வாசனைக்கு கிராயிருக்கும். உத்த

வனாச்சியைத் தருவதுடன் தலைகொடு. 1-0-0

பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோகினை, 0-8-0

தைத் தாவல்வது. விலை ரூ. 12.

இனம் சாமான்:-1 சென்டுபுட்டி, 1 செ

ரும் படம், 1 ஜவ்வாது பிலி, 1 மதராஸ்.

சாந்து, 1 சிறிய எண்ணெய்.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெல்லாரிகள்.

கருத்தலிதலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புரு ல்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவி கள், வரலாகும் உபயோகிக்கலாம்.

செ-1. ஐத் 1க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 2. ரூபா 1.

செ. 3. விலை ரூ. 12. செ. 4. விலை ரூ. 8.

ரப்பர் பெல்லாரி.

எவ்வித தூய்மை செய்து ரப்பர் தடைக்கு இன் நியமைபாதுவது கருதப்படுவதும் டாக் டர் மேரிஸ்டோய்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த் மேல்விர் பெல்லாரி யை எந்த விலையும் கருத்தடைக்க உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம். உபயோகிக்கும் விதம் 1-க்கு அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 4 0 செ. 2. ரூ. 3 0 0 1 8

கருவூத டிபேர், செ. 1/8, வெங்கடேச மேனிரி தெரு, மதராஸ்.

கடைசி, மதராஸ்.

வினாசம்:—ஆரியன் புக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

சு. நானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும்

அன்பர்களே! வெயிற்சாலத்திற்கு இன்பத்தரும் இந்த மனா சந்த-
 ஹித் ததலம், சிறந்த பல முலிகைகவாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டை-
 சத்தினும், பசும்பால் முதலிய சிரோக-
 தான கற்க வகைகளினும் சித்த ஆயர்
 சித்த முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின்
 கீழ் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளி
 வந்திருக்கிறது.

தாத்தாக்களக்கான பணச் செலவின்
கேடம் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை
பிழைப்பாம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தி
னால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப்
பல கணவான்கள் அநேகம் பாச்சாஅபி
பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இந்தைவந்தை யாத்திற்கு தூண்டு
தூண்டுபாக, சிரசிப் தேய்துச் சிலைக்கா
கிட்டு வெவ்வேரில் காரானுஞ்செய்து வரு
ததால் கண்ணிச்சல், கண்ணில் நீர் வடி
தல், கழுதுகோய், தலைப்பாரம், குணைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலையு
கண்டையிடி, சாலெல்வாரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, குளிர் கரம், காலநா
தகடல் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகம், அழித செய்வடைந்து
தண்ணீர் தூக்காற்றங்கள், சொறி, சிரங்குடன், கணம்சல், பீனிசம், கம
தலை துதலிய கியாதிகன் கீங்கித் தோத்திற்குச் சகமுண்டாகும்; கு
பிதி துதிக்கப்படும்; கண்ணிற்கு கல்ல ஒளியுண்டாகும்.

[illegible]

தமிழ் 1 செ அரவி அடக்கி நகர குடி 1-12-0

சென்னை : சென்னை மாநகர சபை, 1-0-61

தீர்த்த வெளியுத்தர கெண்டைக்காய் பிரமாணம் காணு, மாணு சாய்ந்திட்டு
கந்தம், கவிந்தாவலி, குணம், வாழம் முதலிய அநேக நோய்கள்
வந்தியு விவரம் மருந்துடன் சேர்த்து அருந்துவதும்.

பக்க 1-க்கு வீதி நம்பு 1. தயவு செய்து செய்து.

മുതലകൾ--മലയാളത്തിൽ നിന്നും.

1. General 2. Specific 3. Conclusion

பெரியபுராணம் - அரும்பத கு. அ.	சீர்திருத்தம் அல்லது இலமை கு. அ.
விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்	விருந்து 0 8
புறையும், வசனமும் 7 0	சமரச சன்மார்க்க போதம் 0 8
மணித வாழ்க்கையும், காந்தி	தமிழ்நாடும் சம்மாழ்வாரும் 0 8
யுகமும் 2 8	இமயமலை அல்லது தியானம் 0 6
பெண்ணின் பெருமை அல்	காரைக்காலம்மையார் திரு
லது வாழ்க்கைத் துணை 2 0	முறை—அரும்பதக் குறிப்
தமிழ்த் தென்றல் 2 0	புரையுடன் 0 6
மட்டினத்தார் திருப்பாத்	கடவுள் காணியும் தாயுமானாகும் 0 4
நிரட்டு—பொழிப்புரையுடன் 2 0	தமிழ் நூல்களில் பெனத்தம் 0 4
முருகன் அல்லது அழகு 1 0	உரிமை வேட்டை அல்லது
இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு	சாட்டுப் பாடல் 0 4
வுள்ளம் 0 12	முருகன் அருள் வேட்டல் 0 6
என் கடன் பணி செய்து	நாயன்மார் 0 6
கிடப்பதே 0 8	சமரச தீபம் 0 6
சுவரத்தின் சமரசம் 0 8	நினைப்பவர் மனம் 0 6
சுவரத்திறவு 0 8	சைவ சமய சாரம் 0 6

வடுவூர்-கே. தரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

	கு.	அ.		கு.	அ.
திருமம்பா சாமியார் பால்வ வீணை	5	0	நீலலோசனி	1	2
வீணில் லைலா மோகினி	3	0	கவியாண சுந்தரம்	1	2
மன்மதபுரியின் மூடுமந்திரம்	2	12	நங்கை மடவன்னம்	1	2
கனகாம்புஜம்	2	12	செங்கா ருரயோதயம்	1	2
தில்லையாயி	2	4	மீஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே!	1	2
துரைக்கண்ணம்மாள்	2	4	சோமசுந்தரம்	1	1
வதானந்த போதக சாமியார்	2	4	டாக்டர் கோணசலம்	1	2
பன்னிதூர் படாடோப சர்மா	2	4	பச்சைக்காளி	1	2
லக்ஷ்மீகாந்தம்	2	0	சமயசஞ்சிவி	1	2
திருபுகத்தரி	2	0	சொக்கன் செட்டி	1	
இராஜேந்திர மோகன	2	0	பூஞ்சோலையம்மாள்	1	
வசந்த கோகிலம்	1	4	சிவராமசுருஷணன்	1	
மூத்தலக்ஷ்மி	1	4	மாயசுந்தரி	0	

செய்யூர்-எஸ். சாரநாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

விவரங்கள்	ரூ. அ.	நித்யகல்யாணி	ரூ. பை.
அபரஞ்சி	1 8	சண்முகவடிவு	0
ஞானக்கொழுந்து	0 12	மனமத விஜயம்	0
சம்பந்தகுமார்	0 12		0

எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியவை.

	ரூ. அ.		ரூ. அ.
கனகமணி	2 4	வசந்தா	1
வத்ஸாட்சி	2 0	வீரேகசாமி	1

குனத்தபோதினி சூடில், தடால் டெட்டி கே. 167, மதநாஸ்.

தன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆணி-தப்புகாயி ஐதலியார்	கு. அ.	தயராண் கதை	கு. அ.
இயந்திரியலை.	9 10	பூலோக லக்ஷி கதை	0 12
சுரபகச் சோலையின் அற்புதச்		கனகசுந்திரம்	0 8
கொலை	1 4	கண்டிராஜாநாடகம்	0 12
கடற்கொண்டைக்காரன் 2-பாகம்	8 4	கவின கந்தரி	0 10
கதனும்பாள் 2-பாகம்	8 0	கம்பராமாயண சங்கிரகசனம் 2	0 0
கோகநாயகி	1 0	குசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0
கிரியாட்டுச்சாமான்	1 6	சூப்பான்	0 8
கவனத்தி 2-பாகங்கள்	8 0	உதயணன்	0 7
கபால்கொண்டைக்காரர்கள்	0 14	தசகிரீவன்	0 14
கிந்திராபாய்	2 8	போஜ சரித்திரம்	0 6
கந்திராமாவதி 2-பாகங்கள்	4 0	சதானந்தர்	1 4
தஞ்சன் அறையின் மர்மம்	1 8	தீவகன் வசனம்	1 0
கங்கோட்டை	2 0	கர்ணன் சரிதை	0 12
பூசுலோகாத	0 10	பீஷ்ம விஜயம்	0 10
கி. சாதன்	0 12	கிர்த்திசிறிகள்	0 8
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	8 8	முப்பெருந்தாசர்	0 10
கமலசேகரன்	1 12	அரிச்சந்திரன் சரிதை	0 8
கிணகரகந்தரி	1 0	கிலக்கொடி	0 5
சத்திரபுரிசகலியம் 8பாகமும்	16 2	மணவாளன்	0 8
சத்திராபாய்	2 0	பரகராமன்	0 8
இராஜாமணி	2 0	சிவபாலன்	0 8
இரத்தினபாய்	1 12	அங்கதன்	0 4
கதனபூஷணம்	1 0	தசாவதாரம்	0 6
சவர்க்குமபாள்	0 12	கிருஷ்ணன் து த வசனம்	0 8
சீதவசந்தரி	1 4	சண்டோபாக்கியானம்	0 6
குணகந்தரன்	0 12	சருணாரும் சத்திரபுரிமும்	0 8
சுந்தராமணி	0 14	சத்திரியவசனி	0 4
சுந்தரலிம்	2 0	விமலன்	0 4
சுந்தர மாயவன்	1 8	கண்ணபிரான்	0 4
சுந்திரிசிறிகள் அஷ்டஜயங்கள்	12 12	செய்யப்பட்டத்திரட்டு	0 4
சுந்திரோசனம், கந்தர்	0 2	காலமந்திரி கதை	0 4
சுந்திரபாய் கவனித வசனம்	1 6	மகாசேனவரன்	0 6
சுந்திரோதரவாஞ்சல	0 7	தங்கன்	0 6
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	சீமந்தனி	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	சுரங்குலோகடி	0 4
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	மந்திரோசனங்கள்	1 0
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	மெய்க்கொலி	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	மேனாசினுக்கி கதை	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	கி. சுவாமிநாதர் ராணேந்திரி	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	கி. சுவாமிநாதர் கதை	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	கோமலவல்லி கதை	0 8
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	கி. சுவாமிநாதர் கதை	0 6
சுந்திர சங்கரஹ ராமாயணம்	4 0	தாலிகட்ட மறந்த கதை	0 6

சுந்திரோதரவாஞ்சல, தபால்பெட்டி 66, 167, மதராஸ்.